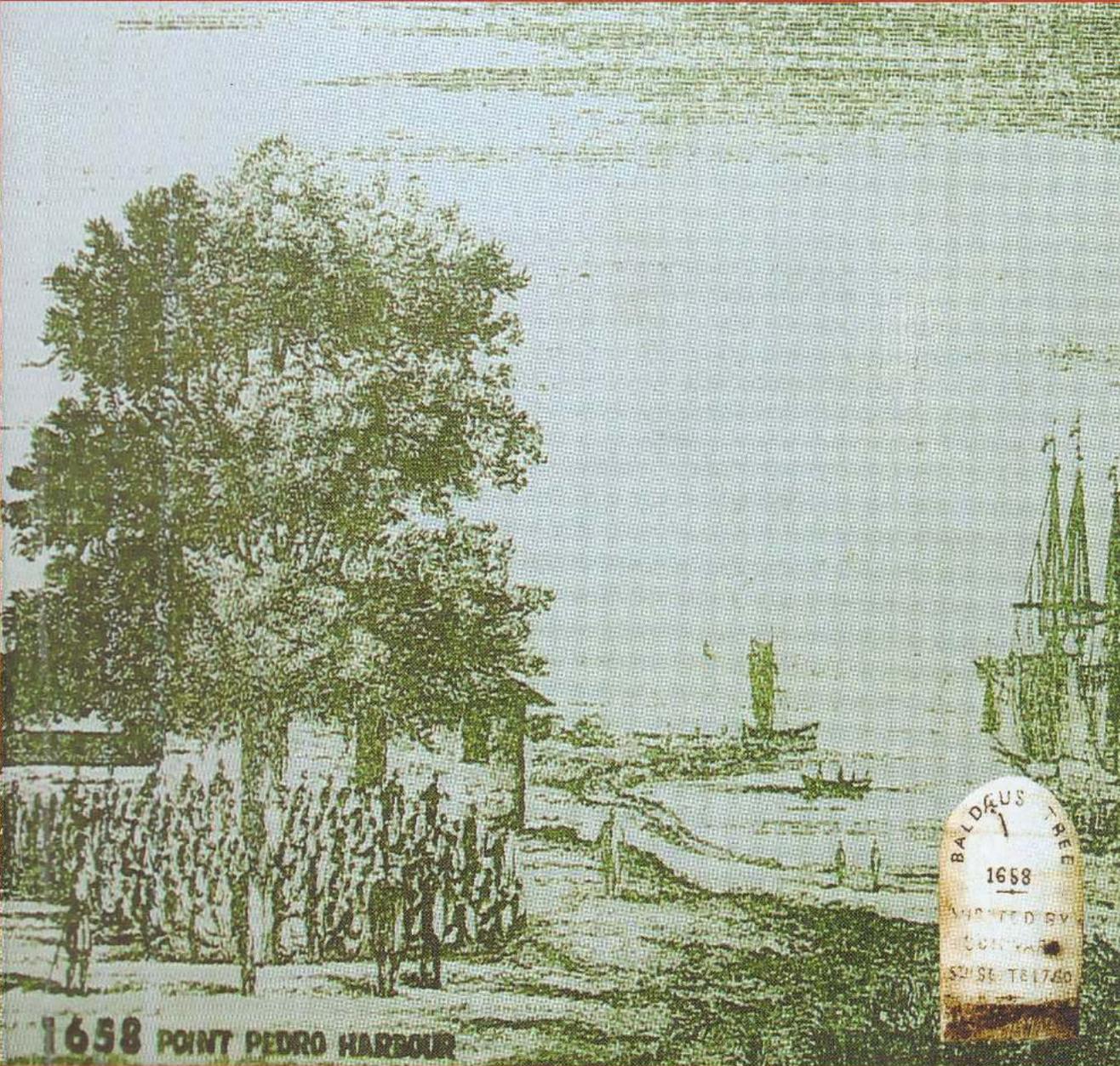

வடமராட்சி வடக்கு

பிரதேசமலர்

பிரதேசசெயலகம், பருத்தித்துறை.

வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச மலர்

வெளியீடு :
பிரதேச செயலகம்,
வடமராட்சி வடக்கு,
பருத்தித்துறை.

தலைப்பு : வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச மலர்

வெளியீடு : பிரதேச செயலகம், வடமராட்சி வடக்கு, பருத்தித்துறை.

ஆண்டு : 2018

பக்கங்கள் : viii + 96

பிரதிகள் : 250

உள்ளே....

i.	செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி.....	iv
ii.	மாவட்டச் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி.....	v
iv.	உதவிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	vi
iii.	பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	vii
iv.	முன்னுரை.....	viii
1.	வடமராட்சியின் தொன்மையை அடையாளப்படுத்தும் பருத்தித்துறை ..	01
2.	தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் வடமராட்சி வடக்கின்	06
3.	எமது வாழ்வு வளம்பெற - எமது பங்களிப்பு	11
4.	மரபுவழி இசை நாடகங்களினூடே செறிந்து	15
5.	காலத்தை வென்று வாழும் கலாவிநோதன் சின்னமணி	25
6.	களரி காத்த கானங்கள்	29
7.	கண்ணகி : பிறப்பு - முற்பிறப்பு.....	43
8.	யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழில் அளவுப் பொருள் தரும் சொற்கள்	50
9.	மரபுரிமை : மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் - அறிமுகக் குறிப்புகள்	59
10.	பழமொழித் தீபிகையிலிருந்து ஒரு பழமொழி	68
11.	மண்ணும் மனிதமும் ஊடாடும் 'மனப்பட மனிதர்கள்'	81
12.	வாசகனும் படைப்பாளியும்	84
13.	பூமறாங் (சிறுகதை).....	87
14.	பண்பின் சிகரம் (சிறுகதை).....	90
15.	ஆண்ட இனமோ மாண்ட இனமோ (கவிதை).....	94

**வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு செயலாளரின்
வாழ்த்துச்செய்தி**

வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச செயலகத்தால் வெளியிடப்படும் பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இம்மலரானது வடமராட்சியின் பல்வேறு வளங்களை உள்ளடக்கிய பருத்தித்துறை பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்கி வெளிவருவ துடன் சான்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆவணமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பொருள்சார் மற்றும் பொருள்சாராப் பண்பாட்டு அம்சங்கள் அம் மக்களின் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்புக்களாகவே காணப்படுகின்றன. இயற்கையுடனான வாழ்வென்பது அப்பிரதேசத்தின் வளங்களின் பயன்களை அனுபவித்தல் என்பதில் அடங்கிக்கொள்கின்றது. வடமராட்சியின் தலைசிறந்த அம்சங்களை தங்களின் வாழ்க்கையாக இம் மக்கள் கொண்டுள்ளனர். ஒரு சமூகத்தின் நிலைப்பாடானது அதன் வாழ்க்கைமுறைகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்குவதில் நிலைகொண்டுள்ளது. மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு. சமூகமெனும் சங்கிலியால் இறுகக் கட்டப்பட்டுள்ளான். அச் சமூகத்தின் செயற்பாடுகளில் இணைந்தே காணப்படும் மனிதன் தனது வாழ்க்கை முறைகளை பேணி பாதுகாத்துவருவதுடன் அதற்கான உரிமைகளையும் உணர்ந்துள்ளான். வாழ்வாதாரத்தின் அடிப்படைகள் எமது சமூகத்திலிருந்தே கிடைக்கின்றன. ஆகவே எமது சமூகத்தின் அடிப்படைகளையும், சிறப்பம்சங்களையும் ஆவணப்படுத்தவேண்டிய தேவை காணப்படுகின்றது. இச் செயற்பாட்டை பிரதேச மலருடாக வெளிப்படுத்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

காலத்தின் தேவையறிந்து முன்னெடுக்கப்படும் இம் முயற்சியானது எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுப்பதுடன் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது பேருண்மையாகும். இம் மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவரவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி இச் செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலர் மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர் முதலான அனைவருக்கும் எனது நல் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சி. சத்தியசீலன்

செயலாளர்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடமாகாணம்.

அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி

வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச செயலகம் வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள நிதிப் பங்களிப்பில் இணைந்து வெளியீடு செய்யும் பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். வடமராட்சிப் பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் வகையில் வெளியீடு செய்யப்படும் இப் பிரதேச மலர் பல்வேறு கலை, இலக்கிய இரசனை மற்றும் தமிழர்தம் வாழ்வின் பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகளையும், வடமராட்சி மண்ணின் தொன்மையினை அடையாளப்படுத்தும் ஆவணங்களையும் மரபுரிமைச் சொத்துக்களையும் மனதில் நிறுத்திக்கொள்ளும் வகையில் அமைகின்றது. அது மட்டுமன்றி இலக்கிய ஆர்வலர்களின் படைப்புக்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் வெளியிடப்படும் இப் பிரதேச மலர் படைப்பாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றது.

இப் பிரதேச மண்ணின் கலை, கலாசாரம், தொல்லியல் மரபுகளை ஆவணப் படுத்தி வருவது அடுத்த சந்ததியினருக்கு ஒரு சிறந்த பொக்கிஷமாக அமையுமெனலாம். இவ் அரிய பிரதேச மலர் அறிவுத்தேடல் உடையோருக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும் ஒரு அருமருந்தாக அமையுமெனலாம்.

இதனை நெறிப்படுத்தி வெளிவர உரிய உழைப்பை வழங்கிய பிரதேச செயலாளர் மற்றும் உத்தியோகத்தர்கள் ஆகிய அனைவரும் பாராட்டுக் குரியவர்கள். அவர்களை பாராட்டி மலரும் பிரதேச மலர் சிறப்புடன் மலர்ந்து நறுமணம் பரப்ப என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.

நன்றி

நா. வேதநாயகன்
அரசாங்க அதிபர்/ மாவட்டச் செயலாளர்,
மாவட்டச் செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள
உதவிப் பணிப்பாளரின்
வாழ்த்துச்செய்தி

யாழ்ப்பாண குடாநாட்டின் தலையாகத் திகழும் வடமராட்சி வடக்கு பிரதேசமானது வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க வல்லிபுர ஆழ்வார் கோவில், தொண்டமனாறு செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தினையும், தெருமுடி மடம், பொந்துக்கிணறு, ஊறணி ஊற்று, மண்டபக் காடு போன்ற தொல்லியல் அமைவிடங்களையும் கொண்ட வரலாற்று சிறப்புமிக்க பிரதேசமாகும். இத்தகைய சிறப்புமிக்க பிரதேச செயலகம் வெளியிடும் பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெரு மகிழ்வடைகின்றேன்.

பிரதேச கலை, பண்பாடு, வரலாறு, தொல்லியல், ஆன்மீகம் போன்ற கட்டுரைகளை ஆவணப்படுத்தி அடுத்த சந்ததியினருக்கு கையளிக்கும் பொறுப்பு எம் அனைவருக்குமுண்டு. அந்தவகையில் இப்பிரதேசவாழ்கலைஞர்கள், கலை ஆர்வலர்கள், அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், படைப்பாளிகளிடமிருந்து ஆக்கங்களைப் பெற்று பிரதேச மலர் வெளியிடுகின்ற முயற்சிக்கு வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் அனுசரணை வழங்கி ஊக்குவித்து வருகின்றமை சிறப்புக்குரியது.

காலத்தின் தேவையறிந்து எடுக்கப்படும் இம்முயற்சியானது பிரதேச மக்களிடையே கலை, பண்பாடுகளை வளர்ப்பதில் ஆர்வத்தை தூண்டுகின்றது. இம்மலர் வெளியீட்டுக்கு முயற்சியெடுத்த பிரதேச செயலாளர், மலர்க்குழுவினர் மற்றும் ஆக்கங்களை வழங்கிய அனைவரையும் பாராட்டி எனது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திருமதி சி. சுஜீவா
உதவிப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்.

வாழ்த்துச்செய்தி

வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச செயலகம் வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் அனுசரணையுடன் வெளியிடும் இப்பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஒரு பிரதேச மலர் என்பது அந்தப் பிரதேசம் சார்ந்த கலை பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய வரலாற்று அம்சங்களை ஆவணப் படுத்தலை முதன்மையான பணியாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அவ்வகையில் ஒரு பிரதேசத்தின் கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் வரலாற்று மற்றும் தொல்பொருட் சிறப்புக்களையும் பாரம்பரிய கலைகளையும் இவை போன்ற பிறவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக ஒரு பிரதேச மலர் வெளிவருவது சிறப்பிற் குரியதாகும். இந்தவகையிலான எல்லாவற்றையும் ஒரேயடியாக வெளிக் கொணர்வதில் பல்வேறு இடர்பாடுகள் இருந்து வருவதால், நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு அமைவான விடயதானங்களுடன் வெளியிடப்படும் ஒரு பிரதேச மலராக இது அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வடமராட்சி வடக்கு செயலகப் பிரிவானது கலைஞர்கள் மிகுந்து வாழும் ஒரு கலைப் பிரதேசமாகும். கூத்துக் கலைஞர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், வில்லுப்பாட்டுக் கலைஞர்கள், நாடக எழுத்தாளர்கள், நெறியாளர்கள், கவிஞர்கள், சிறுகதை ஆசிரியர்கள், நாவல் ஆசிரியர்கள் என பல்துறை சார்ந்த கலைஞர்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசம் பருத்தித்துறை பிரதேச செயலகப் பிரிவு ஆகும். கடந்த ஆண்டுகளில் வெளிவந்த பிரதேச மலர் இக் கலைஞர்களின் படைப்புக்களை ஆவணப்படுத்த முனைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இப் பிரதேச மலரும் சிறப்பாக வெளிவருவதையிட்டு வாழ்த்துக்கள் கூறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இம்மலருக்கு அனுசரணை வழங்கிய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கும், வாழ்த்துரைகள் வழங்கியவர்களுக்கும், ஆக்கங்கள் தந்துதவியவர்களுக்கும் இம் மலருக்காக உழைத்தவர்களுக்கும் இவ்விடத்தில் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆழ்வாப்பிள்ளை சிறி

பிரதேச செயலாளர்,
வடமராட்சி வடக்கு.

முன்னுரையாக....

வடமராட்சி வடக்கு என்பது தொண்டைமானாறு தொடக்கம் வல்லிபுரம் வரையாகவுள்ள நீண்டதொரு பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசமானது ஒரு புறம் கடல்படு திரவியங்களாலும் மறுபுறம் உழைப்பு மற்றும் உள்ளூர் வளங்களாலும் சிறந்து தனித்துவமிக்கதொரு பிரதேசமாக மிளிர்கின்றது. வடமராட்சி வடக்கின் வாழ்வியற் செழுமை என்பது நீண்ட வரலாற்றையுடையது. இப் பிரதேச சிறப்பை மெருகேற்றும் விதமாக தனித்துவம் மிக்க பல சமூக பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் தொடர்ந்தியங்கி பிரதேச வாழ்வியலை நிலை பேறுடையதாக்கி நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு பிரதேசத்தின் வாழ்வியற் தனித்துவம் என்பது அடைவுகளை தொடர்ந்து பேணிவருதல் என்பதன் பாற்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. இதற்கு விடாமுயற்சியும் கூட்டுறவும் இன்றியமையாதனவாகக் காணப்படுகின்றன. நாம் அனைவரும் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டு சேர்ந்தியங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

வடமாகாணப் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் கலாசார அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டம் (2018) நிதி ஒதுக்கீட்டின் ஒரு அம்சமாக அமையும் இந் நூல் வெளியீட்டிற்கான ஆக்கங்கள் கடந்த மார்ச் மாதம் பத்திரிகை அறிவித்தல் மூலம் கோரப்பட்டிருந்தது. உரிய காலத்தில் போதிய ஆக்கங்கள் கிடைக்கப் பெறாமையினால் பின்பு பலரிடம் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு பெறப்பட்ட ஆக்கங்களையும் சேர்த்து இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரதேச மலர்களில் பொதுவும் சிறப்புமான பல விடயங்கள் உள்ளடக்கப் படுவது வழக்கமான நடைமுறையாகும். இந்தப் பின்னணியில் இப்பிரதேச ஆலயங்கள் துறைமுக வரலாறு, ஆளுமை வெளிப்பாடு - கலைப் படைப்பு முதலான தொடர்புடைய பல அம்சங்கள் இம் மலரில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழர் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களோடு தொடர்புடைய மரபுரிமைகள், மொழி வழக்குகள் முதலான சில விடயங்களும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. வாணிப நோக்கின்றி வெளியிடப்படும் இம்மலரினை தொடர்புடைய பலரும் படித்துப் பயனடைய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறோம். மேலும் இந்நூல் வெளியீட்டுக்கு நிதி அனுசரணை வழங்கிய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினருக்கும் வாழ்த்துச் செய்திகளை வழங்கியவர்களுக்கும் ஆக்கங்களைத் தந்துதவியவர்களுக்கும் இந் நூலினை சிறப்புற அச்சிட்டுதவிய தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகத்தவர்களுக்கும் மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அ. சிவஞானசீலன்

கலாசார உத்தியோகத்தர்.

செயல்பாட்டு முறைகள்

1. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

2. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

3. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

4. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

5. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

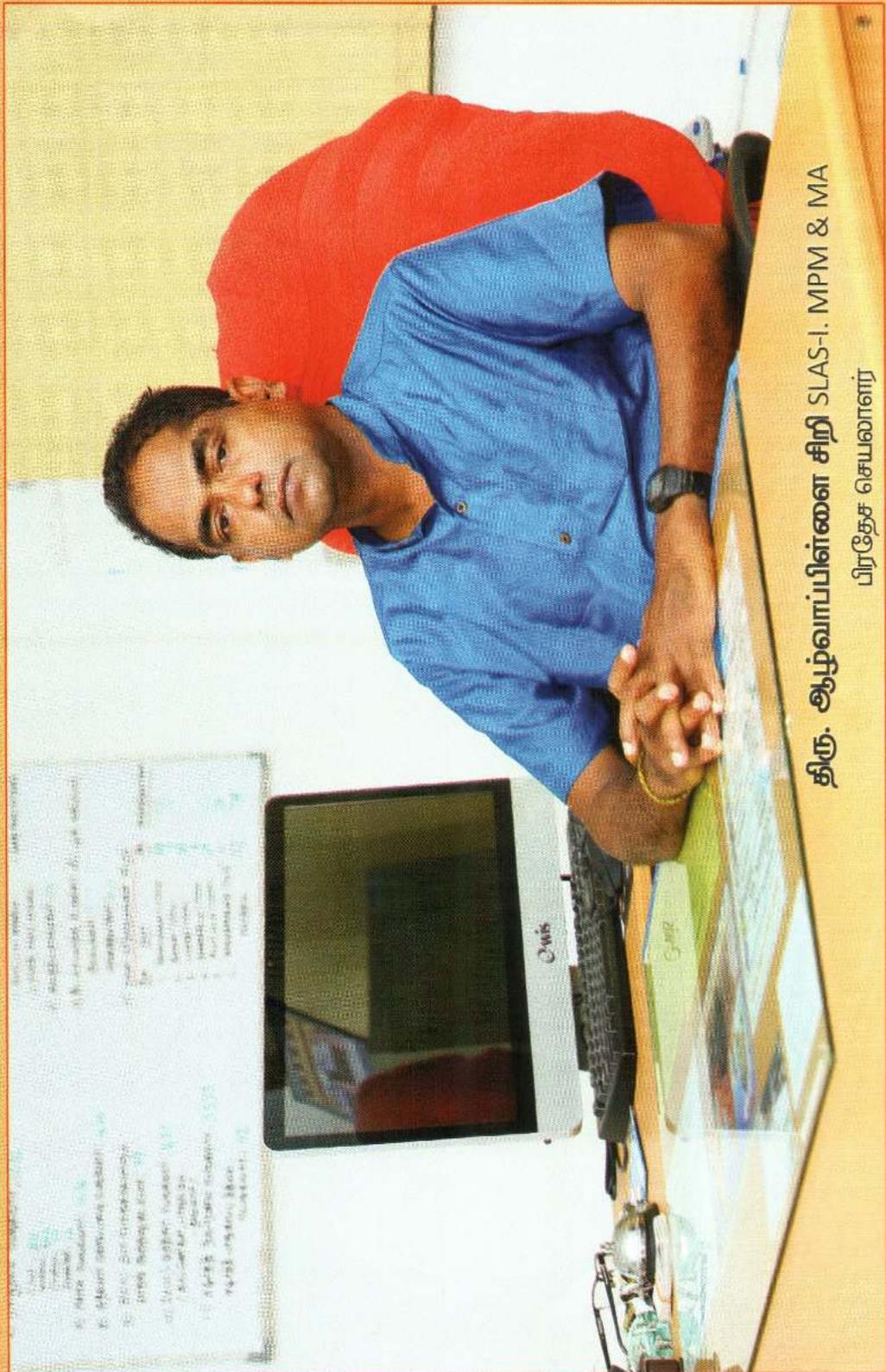
6. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

7. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

8. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

9. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

10. கட்டிடம் கட்டும் முறைகள்

திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை சிறி SLAS-I. MPM & MA

பிரதேச செயலாளர்

வடமராட்சியின் தொன்மையை அடையாளப்படுத்தும் பருத்தித்துறை துறைமுகம் - தொல்லியல், வரலாற்றுநோக்கு

வி. மணிமாறன்

தொல்லியல் திணைக்களம்,
யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ப்பாண இராசதானி காலம் தொட்டு யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் பிரதான நிர்வாகப் பிரிவினாள் வடமராட்சியும் ஒன்றாகும். இது யாழ்ப்பாண நகருக்கு வடக்காக ஏறத்தாழ 35 கி.மீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. அவற்றுள் இங்கிருக்கும் இயற்கையான பருத்தித்துறை துறைமுகமும், அதன் இயற்கையான பௌதிக வளங்களும் வங்காள விரிகுடாவுடனான கடல்சார் வாணிப, கலாசாரத் தொடர்புகளுக்கு சாதகமாக இருந்துள்ளது. இதை இத்துறைமுகத்தை அண்டிய இடங்களில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரலாற்றுத் தொடக்ககாலம் தொட்டுப் பயன்படுத்தப் பட்டுவந்த அயல்நாடுகளின் தொல்பொருட் சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன. இக் கடல்சார் தொடர்புகள் போத்துக்கேயர் காலத்தில் இருந்து மேலும் முக்கியத்துவம் பெற்றதையே பருத்தித்துறை நகரிலும் அதன் தொடர்ச்சியாக தென்கிழக்கே நாகர்கோயில், வெற்றிலைக்கேணி ஆகிய இடங்களிலும் உள்ள வெளிச்சவீடுகள், காவலரண்கள், கோட்டைகள் என்பவற்றின் அழிபாடுகளும், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வணிகர்களிடம் இருந்து வரிகள் அறவிடப்பட்ட ஆய்ம் என்ற இடப்பெயர்களும் உறுதி செய்கின்றன. பதினாறாம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாண மன்னர்களுக்கு சார்பாக வந்த தஞ்சாவூர் நாயக்கப் படைகளும், யாழ்ப்பாண இராசதானிக்கு எதிராக படையெடுத்த போத்துக்கேயப் படைவீரர்களும் பருத்தித்துறை துறைமுகத்தில் வந்திறங்கி நல்லூரை நோக்கி நகர்ந்ததற்குப் போத்துக்கேய ஆவணங்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

முதன்முறையாக பருத்தித்துறை என்ற இடப் பெயர் ஒல்லாந்து பாதிரியாரான போல்ட்டயல் (Poldiyas) என்ற வரலாற்று ஆசிரியரின் குறிப்பில் காணப்படுகிறது. இப்பெயரின் தோற்றத்திற்கான காரணங்களையிட்டு அறிஞர்கள் மத்தியில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் யாழ்ப்பாணத்தின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களான பருத்தி நூலும், அதற்கான சாயவேரும் யாழ்ப்பாண இராசதானி காலத்தில் இருந்து இத்துறைமுகத்தின் ஊடாகப் பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதன் காரணமாகவே இப்பெயர் தோன்றியதாகக் கூறும் காரணம்

பெருமளவு பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. இப்பெயர் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் pointodoipedras என அழைக்கப்பட்டது. இதன் தமிழ் வடிவம் “பாறை முனை” என்பதாகும். இப் பெயரே ஆங்கிலத்தில் Point Pedro என மாற்றமடைந்திருந்தது. பேதுறு என்பது கிரேக்க மொழிச் சொல்லில் பாறையினைக் குறிப்பதாகும். போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் மதப்பணியில் ஈடுபட்ட கத்தோலிக்க குருமார்களினால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆங்கிலப் பெயர் சிங்களமொழியில் இவ் வகையில் மருவியது.

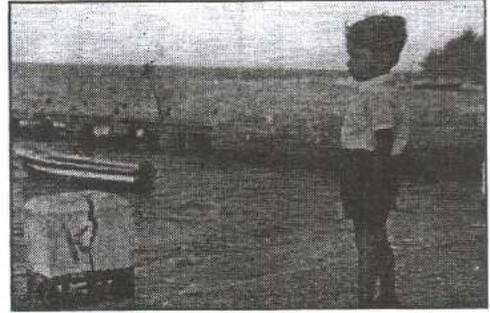
வடஇலங்கையில் தொன்மையான குடியிருப்புக்களைக் கொண்ட பிராந்தியங்களில் வடமராட்சியும் ஒன்றாகும். 1917 இல் கந்தரோடையில் தொல்லியல் ஆய்வை மேற்கொண்ட போல் பீரில் கந்தரோடையை அடுத்து புரான குடிகள் வாழ்ந்த இடமாக வடமராட்சியைக் குறிப்பிடுகிறார். 1970 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் தொல்லியற் கழகம் சிங்கை நகரைத் தேடி என்ற கருப்பொருளில் வடமராட்சியில் மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்லியற் சான்றுகள் இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து தற்காலம் வரை மக்கள் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்ததை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. இவ்வாதாரங்கள் வடமராட்சியூடாக நடைபெற்ற உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வாணிபத் தொடர்பால் வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்திலேயே பருத்தித்துறை துறைமுக நகராக தோன்றி வளர்ந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன. யாழ்ப்பாண அரசு தொடர்பாகத் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள் கதிரமலையை தொடர்ந்து அதன் தலைநகர் சிங்கை நகருக்கு இடம்மாறியதாகக் கூறுகின்றன. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் வடமராட்சியில் பரவலாகக் கண்டுபிடித்த தொல்பொருட் சான்றுகளை ஆதாரங்கள் காட்டி சிங்கை நகர் வடமராட்சியில் இருந்திருக்கலாம் எனக் கூறுகிறார்.

1936ஆம் ஆண்டு வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பொற்சாசனம் வடமராட்சியின் வரலாற்றுத் தொன்மையை அடையாளப்படுத்துவதில் முக்கிய சான்றாகக் காணப்படுகிறது. பிராயி எழுத்தில் தமிழ் மற்றும் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட இச்சாசனம் வடமராட்சியை இலங்கையின் வடகரையில் (படகர) அமைந்த இடம் என்பதையும், வடஇலங்கை நாகதீபம் என அழைக்கப்பட்டதையும் உறுதிசெய்கின்றது. இச்சாசன வரிவடிவம் சமகாலத்தில் ஆந்திராவில் சாத்தவாகன வம்சகால சாசனங்களை அப்படியே ஒத்திருப்பதால் இச்சாசனம் ஆந்திர வடமராட்சி வணிக உறவின் காரணமாக தோன்றியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இதற்குச் சான்றாக வல்லிபுரத்தில்

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆந்திரக் கலைமரபுக்குரிய புத்தர் சிலையும், சாதவாகன மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களும், சாசன முத்திரையும் காணப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் தோன்றிய செகராசசேகர மாலையில் கடல்சார் வாணிபத்துடன் தொடர்புடைய வடஇலங்கைத் துறைமுகங்களாக மாந்தை, பருத்தித்துறை, கொழும்புத்துறை, காங்கேசந்துறை, கச்சாய், ஊர்காவற்றுறை என்பவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது. போர்த்துக்கேய ஆவணங்கள் இந்து சமுத்திர நாடுகளுடன் புகையிலை வர்த்தகத்தில் பருத்தித்துறை துறைமுகம் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றன. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை “ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்” என்ற நூலில் பருத்தித்துறைக் கோட்டையில் போர்த்துக்கேய தளபதி மற்றும் நான்கு சிப்பாய்கள் வசித்ததாகவும் அவர்களே இத்துறைமுகம் ஊடாக ஏனைய பிரதேசத் தொடர்புகளைக் கட்டுப்படுத்தியதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

1956இல் பருத்தித்துறை துறைமுகம்

ஒல்லாந்த பாதிரியாரான பிலிப்ஸ் போல்டயஸ் (Pilipus Paltheyus) தனது குறிப்பில் துறைமுகத்தை அண்மித்த பகுதியில் பெரியபுளியமரமொன்று காணப்பட்டதாகவும் அதன் கீழ் தன் போதனையினை கேட்பதற்காக 3000 பெரியவர்கள், சிறியவர்கள் என கூட்டம் கூடியதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் Paldaus Tree 1658, Stone by Schivari – 1760 என பொறிக்கப்பட்ட கல் பருத்தித்துறை சந்தைப் பிரதேசத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்தது. 1990இல் பருத்தித்துறை சந்தை அகற்றப்பட்டவேளை இக் கல்லும் அகற்றப் பட்டுள்ளது.

பருத்தித்துறை துறை முகத்தை அண்மித்துக் காணப்படுகின்ற இடப் பெயர்களும் மக்களிடையே காணப்படும் சாதிப் பாகுபாடுகளும் துறைமுக வளர்ச்சியினையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்திநிற்கின்றன. உதாரணமாக கொட்டடி (கொட்டை+அடி) எனக் குறிப்பிடப்படும் இடப்பெயர் பருத்தியிலிருந்து கொட்டைகளை அடித்துப் பிரிக்கின்ற இடம் என்பதனால் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் கொட்டு எனப்படும் ஒருவகையான கப்பல்களில் கொண்டு வரப்பட்ட பொருட்கள் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்ட இடம் என்பதாலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனவும் கருத இடமுண்டு. இப்பெயரை அடிப்படையாகக் கொண்டே கொட்டு வாசல் பிள்ளையார் எனப்படும் ஆலயம் இத்துறைமுகத்தினை அண்மித்து காணப்படுகிறது. இவ்வாலயத்தின் அமைப்பும்,

கற்களில் வடிவமைக்கப்பட்ட தேர்ச் சிலைகளும் ஆலயத்தின் பழமையையும், கொட்டு என்ற கப்பல் வடிவத்தையும் பிரதிபலிப்பதாகக் காணப்படுகிறது.

வடமராட்சியில் உள்ள இடப்பெயர்களில் “சக்கோட்டை” என்னும் இடப்பெயர் வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இப் பெயரின் தோற்றம் ஆரம்பத்தில் கல்கோட்டை, ஸ்ரீகற்கோட்டை என அழைக்கப்பட்டு கால ஓட்டத்தில் சற்கோட்டை/ சக்கோட்டை என மருவியதாகத் தெரிகிறது. கோட்டை என்ற தமிழ்ப் பெயர் சங்க காலம் தொட்டு தமிழகத்திலும் பயன்பாட்டிலிருந்துள்ளது. திருகோணமலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 2100 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டு அங்கிருந்த வேள் என்ற சிற்றரசனின் கோட்டை பற்றிக் கூறுகிறது. சூளவம்சம் என்ற பாளி இலக்கியம் 11 ஆம் நூற்றாண்டில் களிமண் கொண்டு வட்டமாகக் கட்டப்பட்ட கோட்டை வடஇலங்கையில் இருந்ததாகக் கூறுகிறது. பொதுவாக கோட்டைகள் கடற்கரைப் பிரதேசங்களை அண்டி அன்னியப் படையெடுப்புகளில் இருந்து நாட்டைப் பாதுகாக்கவும், சர்வதேச வாணிப நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்கவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. வடமராட்சியில் இந்நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட கோட்டை அமைந்திருந்த இடம் காலப்போக்கில் அது ஒரு இடத்தின் பெயரைச் சுட்டும்வகையில் சக்கோட்டை என்ற பெயரைப் பெற்றதெனக் கூறலாம். இவ்விடப் பெயரை நினைவுபடுத்தும் வகையில் இப்பிரதேசத்தில் பழைய தேவாலயம் ஒன்றிருப்பது இதை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழரின் ஆட்சி இலங்கையில் நிலவியபோது வடமராட்சி உட்பட யாழ்ப்பாணமும் அதன் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது. இதை யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சோழர்கால ஆலய அழிபாடுகள், கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. சோழப் படையெடுப்புடன் தமிழகத்தில் இருந்து இலங்கை வந்த படைவீரர்கள், பிராமணர்கள், கலைஞர்கள், நிர்வாகிகள் சோழர் ஆட்சி மறைந்ததன் பின்னரும் இலங்கையிலேயே நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்டனர். இத்தகையவர்கள் குடியேறிய இடங்களில் தமிழகத்தை ஒத்த இடப்பெயர்களைப் பயன்படுத்தியதற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. வடமராட்சியில் ஓரிடம் “சோழகக் கிணற்றடி” என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. இப்பெயர் சோழர்காலத்தில் தோன்றியதாக இருக்கலாம் அல்லது சோழர் ஆட்சியை நினைவுபடுத்தி பிற்காலத்தில் பெயரிடப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. துறைமுகத்தோடு இணைந்தவகையில் “ஆனை விழுந்தான்” என்னும் இடப்பெயர் வல்லிபுர ஆழ்வார் கோவிலுக்கு அண்மையில் காணப்படுகிறது. இவ்விடம் வன்னிப் பிரதேசத்திலிருந்து பருத்தித்துறை துறைமுகம் ஊடாக அயல் நாடுகளுக்கு யானைகளை ஏற்றுமதி செய்யப் பயன்பட்ட இடமாக இருந்ததால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

துறைமுகத்தை அண்டிய பிரதேசத்தில் வாழும் சமூகங்களிடையே காணப்படும் பல்வேறுபட்ட தொழில் பிரிவுகள் துறைமுகத்தின் பழமையையும், அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக 'சம்பன்காரர்' எனும் பெயரை எடுத்துக்கொண்டால் இது உயர் மீன்பிடி வர்க்கத்தினராவார். இவர்கள் கப்பல் சொந்தக்காரர்களாகவும், சிறந்த வர்த்தகர்களாகவும் காணப்பட்ட வகுப்பினராவார். இவ்வாறே 'சாயக்காரர்' இவர்கள் பாய்க்கு சாயத்தினை வழங்குபவர்களாவார். 'செட்டி' - மொத்த வியாபாரிகளாகவும், கிட்டங்கி உரிமையாளர்களாகவும் காணப்பட்டனர். பருத்தித்துறையில் பல்வேறு ஆலயங்கள் இவர்களால் அமைக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டிருந்தன. உதாரணமாக பருத்தித்துறை சிவன் கோவிலைக் குறிப்பிடலாம். 'தண்டயர்' - இவர்கள் கப்பலில் முக்கிய பொறுப்பினை வகிப்பவர்களாகவும், கப்பல் தலைவர்களாகவும் காணப்பட்டதுடன் வழிநடத்துபவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். சக்கானியர் என்போர் கப்பல் போக்குவரத்துப் பாதையினை வழிநடத்துபவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

மேற்கூறப்பட்ட சில ஆதாரங்கள் வடமராட்சிக்கும், அங்கிருக்கும் பருத்தித்துறைத் துறைமுகத்திற்கும் தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாறு உண்டு என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. வடமராட்சியின் கடற்கரை சார்ந்த மணற்பாங்கான பிரதேசம், இலகுவாக நீரைப் பெறுவதற்கும், சிறிய பற்றைக் காடுகளை இலகுவாக அழித்து குடியிருப்புகளை அமைப்பதற்கும், கடல் உணவைப் பெறுவதற்குச் சாதகமான பரவைக் கடலைக் கொண்டிருப்பதும், கடல்சார் தொடர்புகளுக்குச் சாதகமான இயற்கைத் துறைமுகங்கள் காணப்படுவதும் ஆதிகாலம் தொட்டு மக்கள் இங்கு வாழ்ந்து வருவதற்குக் காரணங்களாகும். இவ்வரலாற்றுப் பின்புலம் வடமராட்சிப் பிரதேசம் துறைமுகத்தை மையப்படுத்திய துறைமுக நகராக தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் மேம்பாட்டுக்கு நிலைக்களனாகி நிற்பதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றது எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1) கணபதிப்பிள்ளை.க., 1962, "ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்"
- 2) சிவலிங்கராஜா.சி., 2014, "யாழ்ப்பாணப் பண்பாடு மறந்தவையும் மறவாதவையும்"
- 3) பாலசுந்தரம்.இ., "இலங்கையின் இடப்பெயராய்வு - 2"
- 4) ரகுவரன்.பா., 2014, "பருத்தித்துறையூரம்"
- 5) Ragupathi, P, "Early Settlement in Jaffna at Archoeological Sarvey"
- 6) Queyraz, Fernando - The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon. (Translated by Fr. S.G.Perero) Colombo. 1930
- 7) Rasanayagam, C.,1926, "Ancient Jaffna"
- 8) NELSON W.A - 1984, "The Dutch Fort of Jaffna"
- 9) Abeysinghe Tikirin., "The Portuguese Rule in Ceylon" 1954

தமிழர் வாழ்வின் பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் வடமராட்சி வடக்கின் இந்து ஆலயங்கள்

சண்முகலிங்கம் சஜீலன்
பன்னாலை, தெல்லிப்பளை.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் தொன்றுதொட்டு தமிழ்மொழியினை தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழ்பேசும் இனத்தவரின் பாரம்பரிய பூர்வீகப் பிரதேசமாக விளங்கி வந்துள்ளது. இதனை நாம் வரலாறு, தொல்லியல், கலாசாரம், பண்பாடு ஆகிய வற்றின் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத் தமிழர் சைவசமயத்தையும் அதனோடிணைந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் உள்வாங்கியவர்களாகவே தமது வாழ்க்கை நெறிமுறைகளை அமைத்து வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இன்னும் வாழ்கின்றனர். எனவே இவ்வாறு தமிழர்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துவதிலும் அதனை முன்னோக்கிக் கொண்டு செல்வதிலும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமெங்கும் பரவிக் காணப்படும் இந்து ஆலயங்களும் அதனோடிணைந்த பிரதேசங்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

யாழ். மாவட்டம் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம், தீவகம் என்று நான்கு பெரும் நிர்வாகப் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பினும் பொதுவான கலாசாரம் பண்பாடு என்பவற்றில் இப்பிரதேசம் முழுவதும் ஒத்த தன்மையுடையது. எந்த வேறுபாடுகளும் இல்லை. எனினும் ஆழமாக நுணுகி ஆராய்ந்தால் பண்பாட்டு ரீதியில் இந்த நான்கு பிரிவுகளுக்குமிடையில் சில பல வேறுபாடுகளைக் காணலாம். இவற்றில் வடமராட்சிப் பிரதேசம் தமிழர்களின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, கல்வி பழைமையான மரபுகளை மாறாது பேணுதல் போன்றவற்றில் தனித்துவம் வாய்ந்த செல்நெறியினை உடையது. மேலும் இத் தனித்துவம் பேணுகைக்கு காரணமாக அமைகின்ற பல புராதன இந்து ஆலயங்களும் அதனோடிணைந்த பாரம்பரிய பிரதேசங்களும் வடமராட்சி வடக்குப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளன. கலாசார பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிப்படுத்துவதில் தொண்டைமானாறு, வல்வெட்டித்துறை, பொலிகண்டி, பருத்தித்துறை, கற்கோவளம், தும்பளை, துன்னாலை போன்ற பிரதேசங்களும் இப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் புராதன ஆலயங்களான செல்வச்சந்நிதி ஆலயம், வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன், சிவன் ஆலயங்கள், கந்தவனக்கடவை முருகன் ஆலயம், கொட்டடி பிள்ளையார் ஆலயம், நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி ஆலயம், வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம் போன்றன முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இப் பிரதேசங்களிலுள்ள இந்து ஆலயங்கள் தமிழர்களின் கலாசாரப் பண்பாட்டு மரபுகளை வரலாறு தொல்லியல், கட்டடக்கலை, சிற்பம்,

ஓவியம், பாரம்பரியக் கல்வி, வழிபாட்டு முறை கிராமிய நாட்டார் வழக்காறுகள், திருவிழாக்கள் போன்ற பாரம்பரியங்களினூடாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

01. வரலாறு தொல்லியல், கட்டடக்கலை :

வடமராட்சி வடக்கின் மிகத் தொன்மையான ஆலயங்களாகக் காணப்படும் செல்வச்சந்நிதி ஆலயம், வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம், வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் ஆலயம், வல்லை சிவன் ஆலயம், பருத்தித்துறை கொட்டடிப் பிள்ளையார் ஆலயம், பொலிகண்டி கந்தவனக்கடவை முருகன் ஆலயம் என்பன இன்றும் ஒல்லாந்த திராவிட கட்டடக்கலை பாணியினை கட்டட அமைப்பில் கொண்டுள்ளன. இவ்வாலயங்களின் வரலாறு புராண இதிகாசக் கதைகளுடனும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளுடனும் தொடர்புடையன. இவை கல்வெட்டுக்கள், சாசனங்களைக் கொண்டுள்ளதுடன் மரபு ரீதியான பல பண்பாட்டு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வாலயங்களும் அவற்றினை அண்டிய பிரதேசங்களும் தொல்லியல் பாரம்பரிய பிரதேசங்களாக விளங்குவதுடன் எதிர்கால அகழ்வாய்வுக்கான மூலப் பிரதேசங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயப் பிரதேசத்தில் பொற்சாசனம் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. வல்வெட்டித்துறை சிவன் ஆலய மேற்கு வீதியில் உள்ள மடம் அதே ஆலயத்தின் வடக்கு வீதியிலுள்ள வழுக்கல் மடம், வல்வெட்டித்துறை நெடியகாட்டுப் பிள்ளையார் ஆலய கேணி மடம், சுமைதாங்கி, பருத்தித்துறை சிவன் ஆலய வடக்கு வீதிக்கருகிலுள்ள தெருமூடி மடம், பொலிகண்டி கந்தவனக்கடவை முருகன் ஆலய தண்ணீர்ப்பந்தல் மடம் என்பன மிகப் பழமையானவையாகும். மேலும் இப் பிரதேசத்தின் பல்வேறு ஆலயங்களிலும் அதற்கருகிலும் இவ்வாறான பழமைமிகு கேணிகள், மடங்கள், தண்ணீர்த்தொட்டி, ஆவுரஞ்சிக்கல், சுமைதாங்கி என்பன அமைந்திருக்கின்றன. வல்வெட்டித்துறை நெற்கொழு வைரவர் ஆலயத்தில் 400 வருடப் பழமையான ஆலமரம் உள்ளது. இது அவ்வாலயத்தின் தொன்மையினை வெளிப்படுத்துகின்றது. வல்லை சிவன் ஆலய தூரன், பொலிகண்டி கந்தவனக் கடவை முருகன் ஆலய தேர் என்பன 100 வருடங்கள் பழமையானவை. இவை அனைத்தும் தமிழர்களின் பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய அடையாளங்களாகும்.

02. சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் :

வடமராட்சி வடக்கில் பல ஆலயங்கள் மரபு ரீதியான சிற்பங்கள் ஓவியங்கள் மூலம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம், வரலாறு, கலாசார மரபுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. புராண இதிகாசக் கதைகள், இறை வடிவங்கள், ஆலய வரலாறுகள் போன்றன சிற்பங்களாக ஓவியங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஆலயத்தின் கோபுரம், மண்டபம், உள்வீதி, வெளிவீதி, சுவர்கள், தூண்கள், தேர் போன்றவற்றில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆலய வரலாற்று ஓவியங்கள், சிற்பங்கள் அவற்றின் நடை, உடை, பாவனை மூலம் பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கை அவர்களின் பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. வல்வெட்டித்துறை

சிவன் ஆலயம், வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தின் மணி மண்டபத்தின் மேல்விதானத்தில் ஆலய வரலாறு, புராண இதிகாசக் கதைகள், ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. இவ் ஓவியங்கள் மிகவும் பழமையானவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆலய மணி மண்டபத்தின் மேல்விதானத்தில் ஓவியம் வரையும் போக்கு இவ்விரண்டு ஆலயங்களிலிருந்தே ஆரம்பிக்கிறதெனலாம். அதேபோன்று மகாத்மாகாந்தியின் யாழ்ப்பாண விஜயத்தை ஞாபகப்படுத்துமுகமாக வல்வைச் சிவன் ஆலய இராஜகோபுரத்தில் மகாத்மாகாந்தி ராட்டையில் நூல்நூற்கும் சிற்பமும் வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலய இராஜகோபுரத்தில் மகாத்மாகாந்தி ஊன்றுகோலுடன் நிற்கும் சிற்பமும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதோர் அம்சமாகும்.

03. கல்விப் பாரம்பரியம் :

வடமராட்சி கல்விப் பாரம்பரியத்திற்கு பெயர்பெற்ற ஓர் இடமாகும். இவற்றில் வடமராட்சி வடக்கின் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் நீண்ட ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. இத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் உடுப்பிட்டி, வல்வெட்டித்துறை, புலோலி, பருத்தித்துறை, தும்பளை போன்ற பிரதேசங்களில் நிலவி வந்துள்ளது. இத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்தை வளர்த்த அறிஞர் புலவர் பெருமக்களாக உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர் இயற்றமிழ் போதகாசிரியர் வல்வை ச. வயித்திலிங்கம்பிள்ளை, சதாவதானி நா. கதிரவேற்பிள்ளை, அறிஞர் கந்தமுருகேசனார், பண்டிதை பத்மாசனி அம்மையார், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, சைவப் பெரியார் ச. சிவபாதசுந்தரனார் போன்றோர் அறியப்படுகின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரிய வழிவந்தவர்களாகவும் இறை உணர்வு நிரம்பப்பெற்றவர்களாகவும், ஆலயங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியக் கல்வியை வளர்த்தவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். இவர்கள் தமது முக்கிய பணியாக புராண படனம் செய்தல், அவற்றிற்கு உரை விளக்கம் கூறுதல், புராண இதிகாசக் கதைகளுக்கு உரை எழுதுதல், பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு உரை எழுதுதல், அவற்றைப் பதிப்பித்தல், தமிழ்ப் பேரகராதியை உருவாக்குதல், பாடசாலைகளை நிறுவி சிறார்களுக்கு சைவத்தமிழ் பாரம்பரியக் கல்வியை போதித்தல் போன்றவற்றைச் செய்தனர்.

இவர்களுக்குள் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர் சிறந்த ஓர் புலமை மிக்க அறிஞராகவும், சைவத்தமிழ்க் கல்வியை போதிப்பதில் வல்லுநராகவும், வடமராட்சியின் பல இந்து ஆலயங்களின் பேரில் ஊஞ்சல் பதிகம், அந்தாதி, பதிகங்கள் இயற்றிய புலவராகவும் யாழ்ப்பாணத்தின் பிற்காலத் தமிழ் அறிஞர்கள் பலரை உருவாக்கிய ஆசானாகவும் விளங்கியவர். இயற்றமிழ் போதகாசிரியர் ச. வயித்திலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள் பல பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு உரை எழுதிய அறிஞராகவும் கடவுளர் மீது வல்வை வைத்தீஸ்வரர் பதிகம், ஊஞ்சல் பதிகம், மாவைப் பதிகம் போன்ற பதிகங்களை இயற்றிய புலவராகவும் சிந்தாமணி நிகண்டு எனும் நூலினை இயற்றிய அறிஞராகவும் அறியப்படுபவர். அதேபோன்று சதாவதானி நா. கதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் தமிழ்ப் பேரகராதியை உருவாக்கியவராகவும் வள்ளலாரின் அருட்பாக்கள் திருமுறைக்கு நிகரானவையல்ல என்று நீதிமன்றம் வரை சென்று

நிறுவியவராகவும், பல பழந்தமிழ் நூல்களை எழுதியும், பதிப்பித்தும் வெளியிட்ட பெருந்தகையாவார். சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் யாழ்ப்பாணத்தில் பல சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை உருவாக்கியதோடு அப்பாடசாலையின் அதிபராகவும் ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். இவர் பல சைவத்தமிழ் நூல்களை, சைவ சித்தாந்த நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். பண்டிதை பத்மாசனி அம்மையார் புலோலி பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி பாடியுள்ளார். இவர் தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்களில் மிகுந்த பரிச்சயமும் ஈடுபாடும் உள்ளவர். இவர் சிறந்த கவிஞராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கியவர். பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் பல இலக்கண இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டதோடு நாடகங்கள் பலவற்றை எழுதியுமுள்ளார். அறிஞர் கந்தமுருகேசனார் ஓர் முற்போக்கு சிந்தனையாளர். சமூக சீர்திருத்தவாதி, ஆன்மீகவாதியாவார். இவர் சீர்திருத்தப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளதுடன் பிரதேசத்திற்கே தனித்துவமான பல செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இவ்வறிஞர்களின் பிறப்பிடமாகவும் சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் ஊற்றாகவும் புலோலி, வல்வெட்டித்துறை, தூம்பளை போன்ற ஊர்கள் திகழ்ந்தன. இவ்வறிஞர்கள் தமது சிந்தனையை வெளிப்படுத்துவதற்கும் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தை வளர்ப்பதற்கும் ஆலயங்கள், மடாலயங்கள், திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் போன்றவற்றைக் களமாகப் பயன்படுத்தினர். இதேபோன்று தற்போதும் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்தைப் போதிக்கும் நிலையங்களாக அறநெறிப் பாடசாலைகள், சனசமூக நிலையங்கள், முன்பள்ளிகள் வடமராட்சி வடக்கின் பல பிரதேசங்களில் செயற்படுகின்றன. புலோலி புற்றளை பிள்ளையார் ஆலய மண்டபத்தில் தேகாரோக்கியத்தையும் ஆன்மீக உணர்வையும் வளர்ப்பதற்கான யோகாசனப் பயிற்சிக் கலைமையம் ஒன்று இயங்குவதும் கல்விச் செயற்பாட்டின் ஓர் அம்சமாகவும் பாரம்பரியக் கலைகளை வளர்க்கும் செயற்பாடாகவும் அமைகிறது.

04. சிறு தெய்வ வழிபாடுகள், பாரம்பரியத் திருவிழாக்கள்

பிரதேச பாரம்பரியம் வழக்காறுகளை வெளிப்படுத்துதல் :

வடமராட்சி வடக்குப் பிரதேசம் சிறு தெய்வ வழிபாட்டுடன் இணைந்த கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளை, வழக்காறுகள் போன்றவற்றுக்கு பெயர்பெற்ற இடமாகும். இன்றும் இம் முறைகள் இப் பிரதேசத்தில் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணத்தின் வேறு பல பிரதேசங்களில் இம் முறை அருகிவிட்டது. கிராமிய வழிபாட்டு முறையில் ஆகமம் சாராத பூசை முறைகளான தமிழ்மொழி மூலமான மந்திர உச்சரிப்பு, வாய்கட்டி பூசை செய்தல், மந்திரங்களை உச்சரிக்காது மௌனமாகப் பூசை செய்தல் என்பன முதன்மை பெறுகின்றன. இவற்றில் சில ஆலயங்களில் கலையாடுதல், அருள்வாக்கு கூறுதல் இருக்கின்றன குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் வழிபாட்டு முறைகளுடன் பாரம்பரிய இசைகளான உடுக்கு, பறை என்பனவும் இசைக்கப்படுவதுடன் கரகம், காவடி, கும்மி போன்ற பாரம்பரிய நடனங்களும் ஆடப்படும். அத்துடன் சில பிரதேச வழக்காறுகளும் சில ஆலயங்

களின் பூசை முறையில் உண்டு. உதாரணமாக தொண்டைமானாறு, செல்வச்சந்நிதி ஆலயம் ஆகமநெறி சாராத பூசைமுறை, திருவிழாக்கள் வழக்காறுகள், பாரம்பரிய பேணுகை போன்றவற்றில் முதன்மை பெற்ற ஆலயமாகும். நெல்லண்டைப் பத்திரகாளி அம்மன் கோவில் கிராமிய வழிபாட்டுடன் இணைந்த வழக்காறுகள் பாரம்பரிய இசையுடனான திருவிழாக்கள் பூசை முறைகளுக்கு பெயர்பெற்ற கோவிலாகும். கற்கோவளம் கும்பி அம்மன் கோவிலில் சித்திராப் பெளர்ணமி, நவராத்திரி காலங்களில் விழாவின்போது பெண்கள் கூடி கும்மியடிக்கும் கும்மி நிகழ்வு முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது.

பெருந்திருவிழாக்களில் வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் சித்திராப் பெளர்ணமி அன்று நடைபெறும். பிரமாண்டத் திருவிழாவான இந்திரவிழா, நாகர்கோவில் நாகதம்பிரான் ஆலயத்தில் நடைபெறும். ஆலய வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட கப்பல் திருவிழா, கெருடாவில் தொட்டில் கந்தசுவாமி கோவிலின் சுவாமி தீர்த்தமாடுவதற்கு மாட்டு வண்டியில் ஊறணி கடற்கரைக்கு எழுந்தருளுதல் என்பன இப்பிரதேசத்திற்குரிய தனித்துவமான பாரம்பரிய விழாக்களாகும். அதேபோன்று பூங்காவனம், தேர், தீர்த்தம் போன்ற திருவிழாக்களும் பிரதேசத்தின் முதன்மையான திருவிழாக்களாக அமைகின்றன. மகோற்சவ காலங்களில் வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்திலும் வல்வெட்டித்துறை சிவன் ஆலயத்திலும் வேறு சில ஆலயங்களிலும் பேணப்படும் இறுக்கமான ஆடைக் கலாசாரம் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சமாகும். அதாவது இக் காலங்களில் ஆண்களும் பெண்களும் தமிழ்ப் பாரம்பரிய உடையை அணிந்து வருமாறு அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். இது தமிழர்களின் பாரம்பரியமான ஆடைக் கலாசாரத்தைப் பேணும் ஒரு நடவடிக்கையாகும்.

இவ்வாறு தமிழர்களின் பல்வேறு கலாசாரப் பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிப்படுத்தும் நிலையமாகவும் அவற்றுக்கு களமமைக்கும் இடமாகவும் வடமராட்சி வடக்கின் பல தொன்மையான ஆலயங்கள் விளங்குவதுடன் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் நீடித்த நிலை பெறுதலுக்கும் இருப்புக்கும் இவை மூலங்களாகத் திகழ்கின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள் :

01. குமுதா சோமசுந்தரக் குருக்கள், யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் மடமும் மடக் கட்டடக்கலையும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை.
02. செம்பருத்தி பிரதேச மலர் - 1, வடமராட்சி வடக்குப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பருத்தித்துறை.
03. கள ஆய்வுத் தகவல்கள்.

எமது பிரதேச மக்கள் வாழ்வு வளம்பெற - எமது பங்களிப்பு

செல்வி வை. செம்மனச்செல்வி

புற்றளை

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

நாம் பிறந்து வளர்ந்து வாழும் பிரதேசம் எமது பிரதேசம் எனப் போற்றப்படும். எமது பிரதேசத்தில் வாழும் எமது பாரம்பரியம், பண்பாடு, கலாசாரம், சமூக அபிவிருத்தி, வளப் பயன்பாடு என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வதில் நாம் ஒவ்வொருவரும் பங்களிப்பு செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

நாம் பிறந்ததில் இருந்து மறையும்வரை எமது பிரதேசத்தில் நிகழும் மாற்றங்களை நாம் அவதானித்துக் கொண்டே இருக்கின்றோம். எமது அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு என்பவற்றை நன்முறையில் கையாண்டு, பிரதேச அபிவிருத்தியில் சிறந்த சேவையாற்றலாம்.

எமது பிரதேசத்தில் புவியியல் வளங்கள், கல்விச்சாலைகள், செல்வ வளங்கள், ஆன்மீகம், இளைஞர் யுவதிகள், குழந்தைகள், முதியோர் போன்றவற்றை எடுத்து நோக்குவோம்.

பருத்தித்துறை பிரதேசத்தில் புவியியல் வளங்களாக கடற்கொழில் வலயங்கள், வயல் தோட்டம் போன்ற நன் செய், புன் செய் நிலங்கள், கிணறு குளம், பனை தென்னை வளங்கள், கடற்கரை மண்வளம் முதலியன காணப்படுகின்றன.

புவியியல் வளங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்யாது தடுத்தல், வளம் அழியாது தடுத்தல், புவியியல் வளங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்தல் என்பன எமது எதிர்கால சந்ததியினரின் வாழ்வை நோக்காக கொண்டு செய்யவேண்டிய இன்றியமையாத கடமையாகும்.

கடலரிப்பு, மண் அகழ்தல், பனை தென்னை மரங்களை அழிக்காது விடல், மண்ணரிப்பைத் தடுத்தல், புவியியல் வளங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்தல், விவசாய நிலத்தின் வளத்தை இயற்கை முறையில் அதிகரித்தல் என்பன முக்கியமாகும். செயற்கை உரப் பாவிப்பினால், மண்ணில் உப்பு அயன் செறிவு, அமில கார (pH) எண் செறிவு அதிகரிப்பினால் நீர் மாசடைகிறது. நகரப்புறங்களில் மக்கள் குடியேற்றம் அதிகரிப்பதனால் மலசலகூட கழிவுகள், நைதரசன், அமோனியா (N₂, N₂O, NH₃) உப்புக் கழிவுகள், நிலம் நீர் என்பவற்றை சென்றடைவதால் நீர் மாசடைகிறது. வாரப் பத்திரிகைகள், தினப் பத்திரிகைகள், சுகாதார சஞ்சிகைகள்,

வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற மக்கள் தகவல் தொடர்பு ஊடகங்கள் மூலம் மக்கள் அறிவும், விழிப்புணர்ச்சியும் பெற்றால் ஒழிய இதனால் ஏற்படும் நோய்கள் மற்றும் பாதகமான விளைவுகளிலிருந்து மக்கள் பாதுகாக்கப்பட முடியாது. பெருந்தொகை பணத்தையும் நேரத்தையும் இழக்க வேண்டி ஏற்படும்.

எமது பிரதேச கல்வி வள நிலையங்களாக ஆரம்ப கல்வி நிலையங்கள், உயர்தர பாடசாலைகள், தனியார் கல்வி நிலையங்கள், தொழிற் கல்வி நிலையங்கள் விளங்குகின்றன. இங்கு சமயம், மொழி, கணிதம், விஞ்ஞானம், அழகியல் கல்வி, தொழில்நுட்பம் என்பன கற்பிக்கப்படுகின்றன. எதிர்காலத்தில் எமது பிரதேசப் பாரம்பரியம் பேணப்பட வேண்டுமாயின் சைவத் தமிழ் கலாசாரப் பண்பாடு, தமிழ் மரபு வழி வந்த பண்பாடுகள் தொடர்ந்து பேணப்பட வேண்டும். பண்டிதர்கள், சைவப் புலவர்கள், வித்துவான்கள், இசைத்துறை வல்லுனர்கள், நாடகத்துறை கலைஞர்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும்.

சமூக அபிவிருத்தி, செல்வ வளம் அதிகரிக்க வேண்டுமாயின் விவசாயம், தொழில்நுட்பம், வைத்தியம், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், நூலகங்கள், மாதர் முன்னேற்ற சங்கங்கள் போன்றவற்றை நிறுவி செயற்படுத்த வேண்டும். எமது பிரதேச வளங்கள் பேணப்பட வேண்டுமாயின் பனை தென்னை அபிவிருத்திச் சபை, கமநல சேவை நிலையங்கள், மண் ஆராய்ச்சி நிலையம், கடல்வள ஆய்வு மையங்கள், கிராமிய நூலகங்கள், சிறுவர் நூலகங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் என்பன உருவாக்கப்பட்டு சிறப்பாக நடாத்தப்பட வேண்டும்.

எதிர்காலத்தில் எமது பிரதேசத்தில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சனைகள் தெளிவாகவும் துல்லியமாகவும் அறிந்து தீர்ப்பதற்கு அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு உள்ள கல்விச் சமூகம் உருவாக்கப்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

உதாரணமாக மொழியை எடுத்துக் கொண்டால் கட்டுரை, பேச்சு, இலக்கிய நயம், கவிதை, நாடக ஆக்கம் போன்றவற்றுக்கு வாசிப்பு இன்றியமையாததாகும். பாடசாலை, கிராமிய நூலகங்களில் பத்திரிகை, ஏனைய நூல்களில் இருந்து மாணவர் இவற்றை பல தடவைகள் பார்த்தும், வாசித்தும் அறிந்தால் ஒழிய மாணவர் இத் துறையில் தேர்ச்சி பெறுதல் அரிது. மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, சந்தம், எதுகை, மோனை, வெண்பா, கலிப்பா, இருசீரடிப்பா முதலான பல விடயங்களை கவிதை நூல்கள் மூலம் அறிந்தும் கேட்டும் இருக்கும் ஒரு மாணவர் நல்ல கவிதையை இலகுவாக எழுதமுடியும்.

இதேபோன்று விஞ்ஞான பாடத்தை எடுத்து நோக்கினால் ஆய்வுகூட உதவியாளர், ஆய்வுகூட மேற்பார்வையாளர் போன்றோரின் உதவியும், விஞ்ஞான பாட நூல்கரின் உதவியும் இன்றியமையாததாகும். உப்புக்கள், அயன்கள், pH, காரம், அமிலம், நடுநிலை போன்ற விடயங்களுக்கு சரியான விளக்கங்களை அவதானிக்கும் கேட்கும் மாணவர் விவசாய செயற்பாடுகளில் மண்ணின் pH, நீரின் அமிலத்தன்மை

போன்றவற்றை சரியாக ஆராய்ந்து மண் நீர் வளங்கள் மாசடைதலைத் தடுப்பதற்கும், பயிர்களுக்கு தேவையான போசணைகளை வழங்குவதற்கும் தானாக தூண்டப் படுவர்.

சரியான விளக்கம் நூலகம் மூலமாகவோ, பரிசோதனை முடிவுகள் மூலமாகவோ கிடைக்காதவிடத்து விடைகளை பாடமாக்கி எழுதியோ வினா - விடைப் புத்தகங்களைப் பயன்படுத்தியோ A, B தர சித்திகளைப் பெறமுடியும். அறிவு விருத்தி பூரணமாகி, திறன் மனப்பாங்கு என்பவற்றில் உயர்நிலை எய்த முடியாதுள்ளது. இதனால் சமூகம் கல்வியால் பயனடையமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்படுகிறது. இவ்வாறே ஏனைய துறைகளிலும் அதிஉயர் வளர்ச்சியைப் பெற முடியாதுள்ளது. ஆன்மீகம், கணிதம், விஞ்ஞானம், சுகாதாரம், கவின் கலைகள் இவற்றில் உயர்நிலை எய்தும்போது சமூகத்தில் உயர்நிலை பண்பாடுகளும், கலாசாரங்களும் வெளிக்காட்டப்படுகின்றன.

சமய ஆசார அனுட்டானங்கள் முதலானவற்றை வளர்க்கும் பொருட்டு நூலகங்கள் சமய நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து, எதிர்கால சந்ததியினரை சமய மார்க்கத்தில் இட்டுச் செல்ல வழிவகுத்தல், ஆலயங்களில் சமய நூல்களைப் பேணி சமய விளக்கங்கள் மூலம் மக்களை வழிநடாத்தல் முதலியன மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சிவன், விஷ்ணு, விநாயகர், அம்மன் ஏனைய ஆலயங்களை மாதந்தோறும் பார்வையிட்டு குறை நிறைகளை கண்டறிந்து நிவிர்த்தி செய்தல் வேண்டும். எமது நாட்டில் மழையின்மையினால் நெல் வளம் அருகி, விவசாய அழிவினால் மக்கள் துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது.

இதையே ஆண்டாள் திருப்பாவையில்,

‘ஓங்கி உலகு அளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்கு சாற்றி நீர் ஆடினால்
தீங்கு இன்றி நாடு எல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்யும்’

‘ஆழி மழைக் கண்ணா! ஒன்று நீ கைகரவேல்
ஆழி போல் மின்னி வலம்புரி போல் நின்று அதிர்ந்து
தாழாதே சாரங்கம் உதைத்த சர மழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய்’ என்று மாயவனை தூயவனை நாவினால் போற்றிப் பாடினார்.

எனவே, பாடசாலைகளில் உடற்கல்வி மைதானம், உபகரணங்கள், நூலகம், ஆய்வுகூடம், பிரார்த்தனை மண்டபம், ஒன்றுகூடல் மண்டபம், மனையியல் கூடம் போன்ற வளங்கள், இசை வாத்தியக் கருவிகள் இன்றியமையாதவையாகும். இவற்றினூடாக கற்கும் கல்வி அர்த்த புஷ்டியுள்ளதாகவும், திறன் மனப்பாங்கு என்பவற்றை வளர்ப்பதில் பெரும் பங்களிப்புச் செய்யமுடியும்.

அடுத்ததாக எமது பிரதேச செல்வ வளங்கள் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். வருமானம் தேடித்தரும் தொழில் வளங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பது இன்றியமையாதது. விவசாயம், நெல்வயல்கள், உப உணவுப் பயிர்கள், மரக்கறித் தோட்டங்கள், பசுப்பண்ணை, ஆட்டுப்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை என்பன பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

நீர் நிலைகள், கிணறுகள், குளங்கள் பாழடையாது பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். எமது பிரதேசத்தில் வருமானத்தை தேடித்தரும் கடற்றொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய ஆவன செய்தல் வேண்டும். கடல் மீன்கள் இறக்காது, நஞ்சாக மாறாது இருக்க கடல்நீர் பிளாஸ்டிக், பெற்றோலிய எரிபொருட்கள், தொழிற்சாலைக் கழிவுகள் முதலான நச்சுப் பொருட்களால் மாசடையாது தடுத்தல் வேண்டும்.

கைத்தொழில்களை ஊக்குவித்தல், தும்புத்தடி, விளக்குமாறு, பாய், பனை ஓலைக் கைவினைப் பொருட்கள், பனங்கட்டி, ஓடியல், பனாட்டு போன்ற சுய தொழில் முயற்சிகளை ஊக்குவித்தல் மூலம் ஏழை மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்தலாம்.

ஆன்மீக வளத்தைப் பேணுதல் தலையாய கடமையாகும். ஆன்மீக வளம் என நோக்கும்போது ஆன்மீக தலைவர்கள், பட்டதாரிகள், பண்டிதர்கள், புலவர்கள், வித்துவான்கள், சமய சொற்பொழிவாளர்கள் எமது பிரதேசத்துக்கு பெரும் செல்வமாகும். ஆன்மீக வளத்தில் நாம் உயர்வடைவோமாயின் இறையருளால் கல்வி, செல்வம், வீரம் என்பவற்றில் சிறந்து விளங்கும். மக்கள் நலமாக வாழ்வார்கள்.

இயம நியம ஆசார சீலர்கள் கோயில்களை நிர்வகித்தும் பரிபாலித்தும் வழிநடாத்துதல் வேண்டும். நந்தவனம் அமைத்தல், நிருமாணத் தொண்டு செய்தல் முக்கியமானதாகும். அன்னதான மடங்கள், தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்தல் சிறந்த ஆன்ம சேவையாகும்.

ஆலயங்கள் தோறும் தருமங்களை வளர்த்தல் வேண்டும். திருமுறைகளை பண்ணோடு ஒதுவதற்கு வழிவகுத்தல் வேண்டும். திருமுறை நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து இளைஞர் சமூகம் பண்ணிசை, புராண படனம், வில்லுப்பாட்டு, கதாப்பிரசங்கம், இசைச் சொற்பொழிவு போன்றவற்றை நடாத்த ஊக்குவித்தல் இன்றியமையாததாகும்.

இவ்வாறாக, நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்து எமது பிரதேசத்தில் கல்வி, ஆன்மீகம், செல்வம், வீரம், கலாசாரம், பண்பாடு, கலைகள் அபிவிருத்தியடைய எம்மாலியன்ற பங்களிப்பு செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும். வாழ்க வளர்க தமிழினம்! மேன்மையுறுக தமிழ்க் கலாசாரம்.

மலர்க்குழு

திரு. பெரிய. ஐங்கரன் (D.O), திருமதி அ. வளர்மதி (I.S.A), திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை சிறி (D.S),
திருமதி சோ. நேரா. நொபின்சன் (A.D.S), திரு. அ. சிவஞானசீலன் (C.O)

மரபுவழி இசைநாடகங்களினூடே செறிந்து வழியும் இலக்கியச் சுவை

பெரிய ஜங்கரன்

வடமராட்சியில் மரபுவழி இசைநாடகங்கள், இன்றும் மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றன. தவத்திரு. சங்கரதாஸ் சுவாமிகளால் படைக்கப்பெற்றனவாகக் கருதப்படுகின்ற, பெரும்பாலான இசைநாடகங்கள், மாற்றத்தோடும் நவீன உத்திகளோடும் இன்றும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன. வடமராட்சியில் வழக்கில் உள்ள இன்றைய இசை நாடகப் பிரதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே இக்கட்டுரையை எழுத முனைகின்றேன். சங்கரதாஸ் சுவாமிகளது மூலப்பிரதி இன்று கிடைக்குமாறு இல்லை. இதனால் எத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதை துல்லியமாக அறிய முடியவில்லை. கவித்துவம் உடைய கலைஞர்கள் பலர் தாம் இயற்றிய பாடல்களையும் இசைநாடகங்களில் இணைந்துள்ளார்கள். இவ்வாறு இணைத்தவர்களின் வரிசையில் சுபத்திரை ஆழ்வாரே இறுதியாகத் தெரியவருகிறார். “நாடக நடிக்கராகவே புகழ்பெற்ற இவர் தான் இயற்றிய பாடல்களையே பாடுவார் என்று சொல்வர். கரவெட்டியில் நடைபெற்ற அம்பிகாபதி மேடையேற்றத்தின்போது இதனை நான் நேரிலே கண்டறியும் வாய்ப்புக் கிட்டிற்று” என்று பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுவார். (ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கியச் சுடர்கள், பக்கம் xix) இதில் இருந்து வடமராட்சியில் இன்று மேடையேற்றப்பட்டு வரும் இசைநாடகங்கள் காலத்திற்கு காலம் புதுப்பிக்கப்பட்டும் புத்துயிர் ஊட்டப்பட்டும் வந்தமை புலனாகிறது. அதாவது சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் கதையோட்டத்தையோ கருத்தையோ சிதைக்காத வகையில் (முரண்படாத வகையில்) மெருகூட்டப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன எனலாம்.

இத்தகைய இசைநாடகங்களில் இலக்கியச்சுவை மிகுந்த பாடல்கள் நிறைய உண்டு. நானும் ஓர் இசைநாடக நடிகள் என்ற வகையில் பலமுறை அவற்றைக் கேட்டு (அல்லது பாடி) வியந்திருக்கிறேன்.

இசைநாடகங்கள் என்பது இசைப் பாடல்களோடு நடிக்கப்படுகின்ற நாடகங்கள் ஆகும். கம்பீரமான குரலில் கேட்போரைக் கவரும் வகையில் இராக தாளத்தோடு பாடல்கள் பாடப்படவேண்டும். இசைநாடகத்தில் பாடல்களே உயிர்நாடியாக அமையும். அதனால் குரல் வளம் உள்ளவருக்கே இசைநாடகத்தில் மதிப்பு அதிகம். காதல், சோகம், வீரம், அவலம், கோபம் போன்ற பல உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்ற பல சுவைமிக்க பாடல்கள் இசை நாடகங்களில் உண்டு.

இசை நாடகங்களில் முதலில் பாடப்படுவது “காப்பு” ஆகும். இறைவனை துணைக்கு அழைத்து காத்தருளுமாறு வேண்டுவதே காப்பு ஆகும்.

காப்பு : “கருணை செய்வாய் கஜராஜமுகா
கருணாகரனே கணநாதனே

கருணை செய்வாய்
தருணம் இதே தமிழேன் மனதில்
சரணாம் புஜத்தை பதித்துக்களிக்க
கருணை செய்வாய்
விதி மாதவர் ஆதி விண்ணோர் வணங்க
மதிவேணி ஈன்ற மாதங்கமே
கதி என்று உனது கழலை அடைந்தேன்
ஆ.... ஆ.... ஆ....
கெதி அருள் ராமா
தாசன் பாதம் பணிந்தேன்
கருணை செய்வாய்....”

என்ற காப்புச் செய்யுளே பொதுவாக எல்லா இசை நாடகங்களிலும் பாடப்பட்டு வருகிறது.

இசைநாடகத்தில் காதல் சுவைக்கு தனியானதோர் இடம் உண்டு. இதற்கு “சத்தியவான் சாவித்திரி” என்ற நாடகத்தில் வரும் சத்தியவானும் சாவித்திரியும் தற்செயலாக காட்டில் சந்திக்கும் காட்சி சிறந்த உதாரணமாக அமையும். சிங்கத்திடம் இருந்து சாவித்திரியை சத்தியவான் காப்பாற்றி விடுகிறான். அதற்கு நன்றி சொல்ல அவள் வருகிறாள். அப்போது இருவரும் பாடுவதாக கீழ்வரும் பாடல் அமைகிறது.

சத்தியவான் : ஏனோ எனை எழுப்பலானாய் மடமானே
எனக்கதனை உரைக்க வேண்டும் இசைந்து கேட்பேன் நானே.

சாவித்திரி : சிங்கத்தால் நானடைந்த பங்கம் தீர்த்ததாலே சென்ற நன்றி எண்ணி
வந்தேன் சேர்ந்த அன்பினாலே

சத்தியவான் : எந்தவூரோயிருப்பது ஏதுபேர் யார் தந்தை இன்றெனக்கு நீயுரைத்தால்
இன்பங் கொள்ளும் சிந்தை

சாவித்திரி : அழகிய மத்தாபுரி அஸ்வபதி புத்திரி
அக்கம் பக்கத்தோர்களென்னை அழைக்கும்பேர் சாவித்திரி.

சத்தியவான் : ஆனதோ.... இன்னுமணமானதோ இல்லையோ நீ ஓது.
இச்சை கொண்டேன் கேட்பதற்கு லட்சயமாகாது

சாவித்திரி : சொல்ல வெட்கமாகுதையே இன்னுமணமில்லை. சொந்தமான தாய்
தந்தையர் எண்ணிடவுமில்லை.

சத்தியவான் : தையலே உன் இன்பமொழி தந்தது சந்தோஷம். தாரணியில் ராஜ
மைந்தர் யாரின் மீது மோகம்.

சாவித்திரி : சாலவாபுரி ஆளும் தூய்மைச் சேனன் மைந்தன் - அந்த சத்தியவான்
மீது கால் கொண்டேன் நானே.

சத்தியவான் : அப்படியா! அப்படியா! ஆனந்தந்தானே.

இவ்வாறே “வள்ளி திருமணம்” என்ற இசை நாடகத்திலும் வேடனாக வடிவெடுத்த
முருகப்பெருமான் வள்ளியோடு பேசும் ஒரு பாடல் உள்ளத்தைக் கொள்ளை
கொள்ளும் தன்மை உடையது.

“காயாத கானகத்தே நின்றுலாவு நற்காரிகையே
மேயாத மான் புள்ளி மேவாத மான்
மேவும் கானடைந்து நறு சந்தனமும் புனுகும் கமழும்
களபங்களணிந்து சுனங்குபடர்ந்து....

புல் மேயாத மான்....

தேனும் பாகும் தினைமாவும் தின்பதல்லாமல்
அது புல்லொருபோதும் மேயாதமான்
அதுகானக் குறவர் கண்மணியென வளர்
கானக் குயிலடை குரல் நிகருடையது

தேனுண்டு பாகுதின்று சுவைத்திடு
தானுண்டு மேனி தன்னை வளர்த்திடு
மேயாதமான் - அது
தேவலோக வனிதா மணியோ - என
நாவலர் போற்றிட நாட்டியமாடிடும் மான்
அது சேடிமார்களுடன் ஓடியாடி விளையாடிப்பாடி வரும்மான்
அயன் படைப்பில் ஈடில்லாத மான்
எனது சொந்தமான்
வனத்தில் வந்த மான் மேயாத மான்
சாயாத கொம்பிரெண்டிருந்தாலும் - அது
தலை நிமிர்ந்து பாயாதமான்
மான்வரக் கண்டதுண்டோ உன்பார்வையிலே”

சத்தியவானும் சாவித்திரியும் இணைந்து பாடும் காதல் பாடலை விட, வள்ளி
திருமணத்தில் வேடன் பாடுவதாக அமைந்த இப்பாடல் மிகுந்த நயம் உடையது.
மானின் இயல்புகளைக் குறிப்பிட்டு அத்தகைய இயல்புகள் இல்லாத ஒரு மாணை
தான் தேடி வந்ததாக வேடன் குறிப்பிடுகிறான். அத்தோடு வேடர்கள் மாணை அடிக்கடி
காண்பார்கள். ஒரு வேடன் மாணைப் பற்றிப் பாடுவது இயல்பான ஒரு விடயமாகும்.
அதாவது வேடர்களது இயல்பை அறிந்து, அதற்கேற்ப இப்பாடல் பாடப்பட்டுள்ளமை
காதலுக்கு மட்டுமல்ல கவிஞனது கவித்துவத்திற்கும் சான்றாக அமைகிறது.

முருகன் வேடனாக வடிவெடுத்து பாடும் இப்பாடலைப் போன்று, விருத்தராக வேடம் பூண்டு பாடும் பாடலும் கவிரசனை மிக்கது. தினைப்புனம் காக்கும் வள்ளியிடம், விருத்தர் அன்னம் கேட்கிறார். அவள் தேனும் தினைமாவும் திரட்டிக் கொடுக்கிறாள். அதை உண்ட விருத்தர், பசிதீர்ந்த பின் மோகம் தீரவில்லை என்று பாடுகிறார். அதற்கு வள்ளியும் பாடலிலே பதில் கூறுவாள். அப்பாடல் வருமாறு.

விருத் : தாகம் தீர்ந்தல்லால் அன்னமே
இப்போ மோகம் பிறந்தது சொர்ணமே
என்னைக் கட்டியணைத்தொரு முத்தமே
தந்தால் சிந்தை மகிழ்வேன் நித்தமே.

வள்ளி : மூப்படைந்து உடல் தளர்ந்து
முது கிழமான வந்தன்
மூளைகெட்டுப் போச்சுதையா மூடக்கிழவா
முன்னே நின்று பேசாதையா மூடக்கிழவா

விருத் : கொஞ்சம் மொழிக் கோதையே நீ
கோபம் கொள்ளலாகு மோடி
கெஞ்சுகிறேன் என்று சொல்லி
கேவலமாயெண்ணாதடி மானே
எந்தன் நெஞ்சு நெகிழப் பேசுவாய் இப்போது. (கொஞ்சம்)

வள்ளி : மோசக்கார வேஷம் கொண்ட
மூடக்கிழவா போ போ
மீசை நரைத்துப் போச்சே ரோசமில்லையே சேச்சே

விருத் : மீசை நரைத்தாலென்ன என்தன்
மேனி வெழுத்தாலென்ன
ஆசை நரைக்கவில்லை - என்தன்
ஆவல் பெருகுதடி.

காதல் சுவைமிக்க பாடல்கள் நிறைந்து விளங்குவதைப் போலவே துயரம் தோய்ந்த பாடல்களும் நிறைந்து விளங்கி நெஞ்சை உருக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. “அரிச்சந்திரன்” நாடகத்தின் பெரும் பகுதி துன்பியல் சார்ந்தது. பல பாடல்கள் கண்ணீரை வரவழைக்க வல்லன. லோகிதாசன் இறந்தபோது சந்திரமதி கொள்ளி வைக்கும் காட்சி இரக்கமில்லாதாரையும் இரங்க வைக்கும் மென்மையுடையது.

“மாண்டாயோ மகனே. மாபாவி என்னை
தீண்டாயோ சுதனே.

(மாண்டாயோ)

மங்காத ரவிசுலத்து - என்
மாணிக்க ரத்தினமே
திங்கள் மதி துலங்குமே - என் செல்வமே
சுடர்தேடா ஒளிவிளக்கே

நீ பிறந்த வேளையிலே
நீதிபதி மன்னவர்க்கு
வாழ்வளித்துப் போனதெல்லாம் - என் செல்வமே
வகை வகையாய் போச்சுதடா.

என்னை வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும்
உன்னை என் மார்மேலும் தோள் மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்து உன்னை - என் செல்வமே
நானும் வாயார வாழ்த்தினேனே” (மாண்டாயோ)

இப்பாடலை விட சோகமானது என்னவென்றால், இறந்து கிடப்பவன் தன் மகன் என்று அறியாத அரிச்சந்திரன் அப்பிணத்தை தன் காலால் தூக்கிவீசிவிட்டு சந்திரமதியைப் பார்த்து பின்வருமாறு பாடுவதாகும்.

“யாரடி கள்ளி நீதான்
அடாத இவ் இருளில்தானே
பேரிடி மழைதனில்
பிணந்தனைச் சுடவுமானாய்
கூறடி உந்தன் ஊரும்
கொழுத்துமிப் பிணத்தின் வாறும்
பாரடி ஆண்ட வாரம் தந்திடால்
பிணம் சுட விடனே.

ஆரடி நீதான் இந்த
அர்த்த ராத்திரியில் வந்து
அச்சமின்றி மயானத்தில்
பிணத்தைச் சுடும் கள்ளி நீயார்
கூறடி கூறடி நீயும்
பாரடி திரும்பி என்னை
பாவி எந்தன் காவல்மீறி
மேவி வந்த சாலி நீலி யாரடி”

உண்மையில் இதைப்போல் சோகமான ஒரு காட்சி இன்னொரு இசை நாடகத்தில் இல்லையென்றே கூறலாம். சாவித்திரியுடன் காட்டிற்கு வந்த சத்தியவான் தான் இறக்கப் போவதை உணர்ந்து பாடிய பாடலும் சோகமயமானது.

ஒரு நாளும் என்னுடனே காடுகாண
ஒன்றொடி நீ பின் தொடர்ந்து வந்தாயில்லை
திரு நாளிங்கு நடக்கப் போகுதென்று
சேயிழை நீ அது தெரிந்து வந்தாயோ.

மருவினிய கணவனோடு வாழ்வு தோன்றி
மாங்கல்யம் இழப்பதற்கோர் வருடமாச்சோ
தெருவிலுனைப் பரிதவிக்க விட்டேன் நான் பாவி
செத்தாலும் நற்பதவி சேரேன் கண்ணே....

“நல்லதங்காள்” என்ற இசை நாடகமும் சோக உணர்வு மிக்கது. பசியின் கொடுமை யால் நல்லதங்காள், தனது ஏழு குழந்தைகளையும் தூக்கி ஒவ்வொன்றாக கிணத்துக்குள் போடுகிறாள். அப்போது அவள் பாடும் பாடலைப் பாருங்கள்.

“புலிபசித்தால் தரைபுல்லைத் தின்னுமோ நானும்
புகல்வதைக் கேள் வீரடா மக்களா - மக்களா - மக்களா
மெலிவாகிநாமிந்மேதினி வாழ்வதிலும்
மேலாம் பதனி சேரலாம் மக்களே மக்களா மக்களா....”

ஓடி வருவீரடா உம்பர் பதி சேரலாம்
மானம் பெரிதல்லவோ மாண்டு
மடிவோமடா மக்களா மக்களா மக்களா
பஞ்சம் வரவுமாச்சே பாலராசையும் போச்சே
பாரினில் பாவியானேன் மக்களா மக்களா மக்களா....
எத்தனையோ தவம் இருந்து பெற்றேன்டா
உம்மை இந்தக் கிணற்றில் தள்ளவோ மக்களா மக்களா மக்களா....”

ஞானசவுந்தரி நாடகத்திலும் சோகப்பாடல்கள் பல உண்டு. மளுவர்களால் காட்டுக்கு கடத்திச் செல்லப்பட்ட ஞானசவுந்தரி அவர்களால் வெட்டப்படும் போது பாடும் பாடலும் சோகமிக்கது.

“ஐயா ஐயோ ஐயோ ஐயோ
ஐயையோ கையே
அறு அறென்று விறு விறுக்க அரிகிறார்களே
நரம்பெல்லாம் கொது கொதென்று நசியுதேயையோ
நாடி ரெத்தம் பீரவாகமாய் போலே சொரிகுதே
கண்களும் சூழன்று இதோ களையாய் வருகுதே
விண்விண்ணென்று நரம்பு வெல்லாம் நசியுதே ஐயோ
ஆறுதலையற்ற பாவி அடைக்கலத்தாயே
அஞ்சுவென்னுள் தஞ்சமென அண்டினேன் சேயே”

இவ்வாறு துன்பச் சுவை மிக்க பாடல்கள் இசை நாடகங்களில் நிறைந்திருப்பதற்கு மக்கள் அதை விரும்பி இரசித்த தன்மையை முக்கிய காரணம் எனக் கூறலாம். இன்பச் சுவையை விட துன்பச் சுவையே மக்கள் மனங்களில் அதிகம் பதியும் என்பதாலும் இத்தகைய துன்பியல் பாடல்கள் இசை நாடகங்களில் பல்கிப் பெருகி இருக்கலாம்.

மேலே நோக்கியதைப் போல, காதல் சோகம் முதலிய இலக்கியச் சுவைகள் பொதுவாக எல்லா இசை நாடகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் போல கோபம் என்ற உணர்வு வெளிப்படுகின்ற பாடல்களும் பல உள்ளன.

“கோவலன் கண்ணகி” நாடகத்தின் இறுதிப்பகுதியில் கண்ணகி சீற்றம் கொண்டு எழுகிறாள். பாண்டிய மன்னன் தன் கணவனை கொன்றது அநீதியானது என்று அவள் போர்க்கொடி தூக்குகிறாள். அவளது அடங்காத சீற்றத்தை பின்வரும் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

“பழிக்குப் பழி கொட்டா பழிகார பாண்டியனே
பத்தாவைக் கொண்ட பழியை எடுத்திடப்
பாவை நான் வந்தேனடா.

நீதியில்லாதவனே புத்தி நேர்மையில்லாதவனே
நெஞ்சினில் கொஞ்சமும் அஞ்சிடாமலென்ன
வஞ்சகம் செய்தாயடா
பத்தாவைக் கொன்றாயடா - கெட்ட
பழிகாரப் பாண்டியனே
பழிக்குப் பழியுன்னைப்
பாரினில் வாங்காமல்
பாவை நான் போவதில்லை”

இதைப் போலவே சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகத்தில் எமதர்மன் என்ற பாத்திரம் கோபம் மிக்க பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கு எமன் தண்டனை வழங்கும் பகுதி முக்கியமானது.

“கற்புள்ள மாதரை நோக்கிய சண்டாளன்
கண்ணிரண்டும் ஊசியாலே குத்தி
கட்டப்பாறை கொண்டு நெஞ்சிலிடித்துக்
கழுத்தையொடிப்பீர் கதையால் மொத்தி”

“தாயைத் தலைமுடி பற்றியடித்திட்ட
சண்டாளன் கையைத் தறித்திடுங்கள்
சக்கரத்தில் ஏற்றிச் சுற்றிச் சுற்றித் தேகம்
சாரும் எழும்பை முறித்திடுங்கள்”

இத்தகைய பாடல்கள் கோப உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைவன. எமனும் நாரதரும் வாதாடுகின்ற காட்சியையும் இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். சத்தியவான் உயிரை எடுக்கக்கூடாது என்று வேண்டுகிறார் நாரதர். எடுத்தே தீருவேன் என்று சபதம் செய்கிறான் எமன்.

“எட்டி நில்லும் நாரதரே - என்
ஆணையை மீற மதி சொன்னீரே நலமாகுமா
கொட்டி யளந்திட்டாலும் குருனி பதர்க்காகாது
கொண்ட வினையின்படியே அண்டுவதென்றும் போகாது (எட்டி)

முத்தொழில்களை விதித்த கர்த்தனாகிய சங்கரன்
மூர்த்திதன் தொழிலைக் கொடுத்தான் - சீவன்
முன்செய்த வினைக்குத் தக்க பாவ புண்ணியங்களை
முறைபுரி என விடுத்தான்
அத்தொழிலை நான் தவறலாகுமோ தர்மமேயில்லை
ஆகையினால் நிற்கவேண்டாம் கேளேன் உமது சொல்லை”

நாரதர் மேல் கோபம் கொண்ட எமன் அவரை எட்டி நிற்குமாறு ஏசுகிறான். நாரதரும் கோபம் கொண்டு பாடுகிறார்.

“அக்கினியென்றறியாயோ! கற்புடைய மங்கையரை
ஆணவமும் அழியுங்கால் அந்தகனே அணுகாதே
உக்ரமுனி சாபமற உன் தந்தை தூரியனம் உதிக்காமல்
உத்தமி நளாயினி சபித்தனளே
முக்கண்ணன் செந்தாமரைக் கண்ணன் பிரமனையும் முன்னொருநாள்

அனுதயை தொட்டிலிட்டுத் தாலாட்ட
மைக்கண் உமை லட்சுமியும் வாணியும் வந்தடி வணங்கி
மாங்கல்யப் பிச்சைதனை வாங்கியதும் மறந்தனையோ....”

இத்தகைய உணர்வைத் தவிர நகைச்சுவை, வெறுப்பு, பெருமிதம் போன்ற சுவைகள் மிக்க பாடல்களும் பல உள்ளன. பவளக்கொடி என்ற நாடகத்தில் அல்லியும் அவள் மகனும் பாடும் பாடல் பெருமித உணர்வுக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

அல்லி : மாணிக்கத்தால் தேர் இயற்றி நான் உனக்கு தாரேண்டா.

மகன் : மாணிக்கத்தேர் தந்தை தந்தார் ஆகையினால் அது வேண்டாம்.

அல்லி : பொன்னினால் தேரியற்றி இந்நாளில் நான் தாரேண்டா.

மகன் : பொன்தேரோ அனந்தமுண்டு மற்றொதற்கது வேண்டாம்.

அல்லி : முத்தினாலே தேரியற்றி இத்தினமே தாரேண்டா.

மகன் : முத்துத்தேரோ மெத்த உண்டு மற்றோர் தேரது வேண்டாம்.

அல்லி : சந்தனத்தால் தேரியற்றி நானுனக்கு தாரேண்டா.

மகன் : சந்தனத்தேர் தருமர் தந்தார் ஆனதாலது வேண்டாம்.

அல்லி : நீலக்கல்லால் தேரியற்றி நானுக்கு தாரேண்டா.

மகன் : நீலத்தேரோ கிருஷ்ணர் தந்தார் நிச்சயமாய் அது வேண்டாம்.

உண்மையில் இசை நாடகப் பாடல்களில் காணப்படும் ஒவ்வொரு சுவை பற்றியும் நீண்ட கட்டுரை எழுதலாம். எனினும் பக்க வரையறையை கருத்திற் கொண்டு இக் கட்டுரையை சுருக்க முனைகிறேன். இசை நாடகங்களில் பொருள் அணியைக் காட்டிலும் சொல்லணியே முக்கியம் பெறுகிறது. எதுகை, மோனை நயங்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. பாடுவதற்கு வசதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற் காகவும் கேட்டாரை பிணிக்கும் வகையில் பாடவேண்டும் என்பதற்காகவும் சொல்லணிக்கு முக்கியம் வழங்கியதாகக் கருதலாம்.

“ஐயே மெத்தக் கடினம் உமதடிமை (ஐயே)
பொய்யாத பொன்னம்பலத்
ஐயா இருக்குமிடம்
வையாத மனிதரின்
உள்ளே நீர் கண்டு கொள்ளும் (ஐயே)

முப்பாலும் தாண்டி வந்து
அப்பாலே நின்றவர்க்கு
இப்பார்வை கிடைக்காது
தப்பாது திருநடன மாடுவார்
அன்பர் கூடுவார்
ஐயன் ஆடுவான்
அன்பர் கூடுவார் (ஐயே)

“நந்தனார்” என்ற நாடகத்தில் தில்லை நடராஜப் பெருமானின் பெருமை பாடுவதாக அமைந்த நந்தனார் பாடும் இப்பாடல் இதற்கு சிறந்த சான்றாகும்.

சொல்லணிகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டனும் அவை செயற்கை சந்தம் போல் இடர் செய்யாமல் காணப்படுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது. பாடலுக்குள் ஒன்றித்துவிட்ட

இயற்கை சந்தமாக அமைந்து இன்னிசை தரும் இனிய தமிழாகவே அவை மணங் கமழுகின்றன.

ஆழமாக நோக்கினால் ஒவ்வொரு பாடலும் ஒவ்வொரு “உணர்ச்சிப் பெருக்கு” என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். மேம்போக்காகப் பார்த்தால் (மனனம் செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில்) சொல்லணிகள் நிறைந்திருப்பினும் அதற்கூடாக பாத்திரத்தின் இயல்பு, தன்மை, மனநிலை போன்ற பல விடயங்கள் தெரியவருகின்றன. உணர்வு நிலை மட்டுமல்லாமல் அழகியல், கவித்துவம் என்பனவும் பல பாடல்களில் கோலோச்சுகின்றன.

இன்றைய நவநாகரீகமான விஞ்ஞான உலகிலும் இத்தகைய இசை நாடகப் பாடல்கள் வடமராட்சி மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு இழக்காமல் இருப்பதற்கு இத்தகைய சிறப்புக்களே முக்கிய காரணங்களெனலாம். சினிமாவும், சின்னத்திரை யும் இன்றைய இரவுகளை ஆட்சி புரிந்தாலும் இத்தகைய சுவைமிக்க அருமையான இசைப் பாடல்களை அவற்றால் ஒருபோதும் வெல்ல முடியாது என்பதை உறுதியாகக் கூறி இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றேன்.

உசாத்துணை நூல்கள் :

1. வள்ளி திருமணம் இசை நாடகம்
2. சத்தியவான் சாவித்திரி இசை நாடகம்
3. அரிச்சந்திரா இசை நாடகம்
4. பவளக்கொடி இசை நாடகம்
5. கோவலன் கண்ணகி இசை நாடகம்
6. சாரங்கதரன் இசை நாடகம்
7. ஞானசவுந்தரி இசை நாடகம்
8. நந்தனார் இசை நாடகம்
9. நல்லதங்காள் இசை நாடகம்

காலத்தை வென்று வாழும் கலாவிநோதன் நா. கணபதிப்பிள்ளை (சின்னமணி)

வேல். நந்தகுமார் (MA in Tamil, MEd, SLTES)

(தமிழ்ப்பாட விரிவுயாளர்,

கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை)

ஒரு கலைஞன் உடலால் மறைந்தாலும் தான் சார்ந்த கலையால் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பான் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை உலகில் தன் வில்லிசை மற்றும் இசை நாடக, கூத்துக் கலையால் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அமர காவியமே அமரர் வில்லிசைப் புலவர் கலாவிநோதன் கணபதிப்பிள்ளை (சின்னமணி) என்றால் அது மிகையல்ல. அந்தவகையில் கலை உலகிற்கு இம் மாபெரும் கலைஞரைத் தந்த கலைப்பூமியாக வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச செயலர் பிரிவில் அமைந்து விளங்கும் மாதனைக் கிராமம் பெருமை கொள்கிறது. புகுந்த இடத்தால் அச்சுவேலி மண் பெருமை கொள்கிறது. இவர் காலத்தில் வாழ்ந்து இவரது வில்லிசைக் கலையை ஒரு ரசிகனாய் இருந்து ரசித்தவன் என்ற உணர்வோடும் உரிமையோடும் இவரை அடுத்த தலைமுறையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற பேராவலுடன் இவரது வரலாற்றை இப் பிரதேச மலரில் பதிவு செய்வதையிட்டு நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கலாவிநோதன் சின்னமணி அவர்கள் வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச செயலர் பிரிவில் அமைந்துள்ள கலைவளம் மிக்க மண்ணாய் விளங்கும் பல்வேறுபட்ட பாரம்பரியக் கலைகளின் ஊற்றிடமாய் இன்றும் திகழும் மாதனை மண்ணிலே 1936.03.30 அன்று நாகலிங்கமும் இராசம்மாவும் ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை உலகும் செய்த தவப் பயனாய் இவ்வுலகில் பிறந்தார். மாதனை மண் காத்தவராயன் கூத்து, இசை நாடகம், சிற்பம், மரவேலை போன்ற துறைகளில் ஈழத்தில் புகழ்பூத்த பல கலைஞர்களை பிரசவித்த ஊர். அங்கேதான் நம் கணபதிப்பிள்ளை (சின்னமணி) யும் தோன்றினார்.

தனது எட்டாவது வயதில் குழந்தைக் காத்தானாக நடித்துப் புகழ்பெற்று நாடகத்துறையிலும் கல்வியிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராய் வளர்ந்து வந்தார். தமிழ்மொழியில் புலமை கொண்டிருந்த தன் தாயிடமும் தந்தையிடமும் தமிழையும் புராண இதிகாசங்களையும் குருகுலத்தில் கற்பது போல் கற்றதுடன் தனது மாமனாராகிய கீதாஞ்சலி வி.கே.நல்லையா (நாட்டியக் கலைஞர்) அவர்களிடம் நடனத்தையும் இசையையும் கற்றுக்கொண்டார். பாடசாலைப் படிப்பைச் செவ்வனே முடித்துக் கொண்ட பின் 1957இல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்று இரத்தமலானை கொத்தலாவலபுரம் தமிழ்ப் பாடசாலையில் தமிழ் - ஆங்கில ஆசிரியராக பணியாற்றினார்.

சிறுவயதில் இருந்து நாடக நடிகனாக வளர்ச்சி கண்டு வந்த இவர் கொழும்பில் ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற நாடக மேதைகளான ரீ.கே.சண்முகம் சகோதரர்களுடன் இணைந்து நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இடம்பெற்ற நாடகங்களில் பங்குகொண்டதுடன் இலங்கை வானொலி பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் கொழும்பில் தங்கியிருந்து நாடகங்களை மேடையேற்றிய திரைப்பட நடிகரும் வில்லிசையாளருமான கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனுடன் தங்கியிருந்து நாடக உத்திகளையும் வில்லிசையின் நுட்பங்களையும் கற்றுக்கொண்டார். வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றத்தின் உருவாக்க உறுப்பினர்களுள் ஒருவராக இவர் இம் மன்றத்தால் பல தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்ட திப்பு சுல்தான், வீரமைந்தன், இன்பக் கனவு போன்ற நாடகங்களில் முக்கிய நடிகராகச் சிறப்புற நடித்துத் தனது நடிப்புத் திறனை அற்புதமாக வெளிப்படுத்தி நாடகத் துறையில் ஆழமாகக் கால்பதித்துக் கொண்டார்.

இவ்வாறு நாடகத் துறையில் துறை தோய்ந்த நடிகனாக விளங்கிய இவர் அக் காலத்தில் ஈழத்தில் வில்லிசை நிகழ்வுகளை வழங்கிவந்த திருப்பூங்குடி ஆறுமுகம் அவர்களின் நிகழ்வில் நகைச்சுவையாளராகவும் பக்கப்பாட்டுக்காரனாகவும் உடுக்கிசைக் கலைஞனாகவும் வில்லிசை அரங்கைப் பல ஆண்டுகளாக சிறப்பித்து வந்தார். நடிப்பு, இசை, நடனம், தமிழ், சமயம் போன்ற அனைத்திலும் ஒப்பற்ற திறன் கொண்டவராக விளங்கிய இவர் ஆர்மோனியக் கலைஞர் நல்லூர் சோமசுந்தரம், எஸ். ரி. அரசு ஆகியோரின் துணையுடனும் குருவாக விளங்கிய திருப்பூங்குடி ஆறுமுகத்தின் ஆசீர்வாதத்துடனும் தனித்துவமான வில்லிசைக் கலைஞனாக 02.02.1968 அன்று மாலை தொண்டமானாறு செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலய முன்றலில் பெரும் திரளான கலைஞர்கள், பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில் கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் மீதான ஈடுபாட்டால் கலைவாணர் வில்லிசைக் குழு என்ற பெயரோடு வில்லிசைக் கலைஞராய் அரங்கேற்றம் கண்டார்.

இவ்வாறு இவரது வரலாற்றின் பல பக்கங்களையும் இவரது நினைவு மலரில் தொகுத்துத் தந்துள்ள இவரோடு நீண்டகாலம் வில்லிசையில் ஆர்மோனியக் கலைஞராய் பணியாற்றிய யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் தற்போதைய இசைத்துறை சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் திரு. தவநாதன் றொபேட் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி தொடர்ந்தும் அவரின் கலைச் சுவடுகளை நோக்குவோம். பல்துறைத் திறன் கொண்ட இவர் வில்லிசை நிகழ்வின் நாயகனாக அமர்ந்து கதை சொல்லும் முறையும் நவரச பாவங்களை முகத்தில் காட்டும் அழகும் கதையில் வருகின்ற பாத்திரமாக மாறி நடிக்கும் திறனும் தமிழை அழகுற உச்சரிக்கும் பாங்கும் பொருளுணர்ந்து பாடல்களைச் சுருதிலயம் பிசகாமல் பாடும் இனிமையும் சிந்தனையைத் தூண்டும் நகைச்சுவையும், வாய் அசைப்புக்களும், பேச்சுத்தமிழும் எவரும் எதிர்பாராத விதத்தில் உதிக்கும் கற்பனையும் அனைத்துப் பக்கப்பாட்டு கலைஞர்களின் சிறப்பான ஒத்துழைப்பும் றொபேட்டின் ஆர்மோனியமும், விஜயநாதனின் நகைச்சுவையும் இவரது வில்லிசையின் தனித்துவப் பண்புகளாய் மிளிர்ந்தபோது மக்கள் தம்மை

மறந்து ரசித்தனர். இவரது வில்லிசை மாபெரும் புகழைத் தேடிக்கொண்டது. இவ் வில்லிசையில் சிலப்பதிகார, ராமாயண, மகாபாரத கதைகளையும், சத்தியவான் சாவித்திரி, வள்ளி திருமணம் போன்ற கதைகளையும் கந்தபுராணம், பெரிய புராணம் போன்றவற்றையும் வில்லிசையில் நிகழ்த்திக் காட்டியவர். வரலாறுகளை வில்லிசையாக நிகழ்த்தும்போது கதையில் வருகின்ற அத்தனை பாத்திரங்களாகவும் அப்படியே மாறிவிடும் இயல்புடையவராக இவர் விளங்கியதால் படித்தவர் முதல் பாமரர் வரை அனைவரும் இவரது வில்லிசையை மெய்மறந்து இரசித்துப் போன்றினர். சின்னமணி என்ற புனைபெயருடன் இவர் ஈழத்து வில்லிசை உலகில் முடிதடா மன்னனாக விளங்கியதுடன் இத்துறையில் பலருக்குமான முன்னோடியாகவும், பல வில்லிசைக் கலைஞர்களை உருவாக்கிவிட்ட பெருமைக்குரியவராகவும் விளங்கினார். பிற்காலத்தில் ஈழத்தில் மட்டுமன்றி மலேசியா, சிங்கப்பூர், கனடா, சுவீஸ் போன்ற நாடுகளிலும் பல மாதங்கள் தங்கியிருந்து நிகழ்வுகளை நடத்தினார்.

வில்லிசையில் மட்டுமன்றி இசை நாடகத் துறையிலும் தன்னிகரற்ற கலைஞராய் விளங்கினார். மாதனை மண் இதற்கு களம் தந்தது. குறிப்பாக நீண்ட வசனங்களையும் இசை நுட்பப் பாடல்களையும் கொண்ட பாத்திரமாக விளங்கும் யமன் பாத்திரத்தில் சிறப்பாக நடித்து பல இளம் நடிகர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கினார். மேலும் நட்சத்திரத் தரகர், தோட்டி, சத்தியகீர்த்தி போன்ற இசை நாடகப் பாத்திரங்களிலும் தனித்துவம் பெற்றவர். சுருதி சுத்தமாக காத்தவராயன் கூத்தைப் பாடி நடிக்கும் திறன் கொண்டவர்.

இவரது கலையுலகச் சிறப்பை மதித்து பல பட்டங்களைப் பெற்றார். வில்லிசைப் புலவர், கலாவிநோதன், முத்தமிழ்மாமணி, வில்லிசை வேந்தன், வில்லிசைச் சக்கரவர்த்தி, பல்கலைவேந்தன், முத்தமிழ் வித்தகன், கலாபூசணம் போன்றன அவற்றுள் சிலவாகும். யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப் பேரவையுடனும் தன் இறுதிக் காலத்தில் இணைந்து செயற்பட்ட இவர் புகுந்த இடமாக அச்சுவேலியை ஆக்கிக்கொண்டவர். அச்சுவேலி வடக்கு உலவிற்குளம் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகில் இருந்த விஸ்வலிங்கம் அன்னமுத்துவை 1960ம் ஆண்டு திருமணம் செய்து தன் இல்லறப் பயனாக கலைச்செல்வன் (கனடா), கலைமதி (கனடா), கலைரூபன் (வானொலி அறிவிப்பாளர், கனடா), கண்ணகி (முன்பள்ளி ஆசிரியை), அரியமலர் ஆகிய பிள்ளைகளைப் பெற்றார். தன் அச்சுவேலி இல்லத்துக்கு கலையகம் என்று பெயர் துட்டி தன் பிள்ளைகளுக்கும் கலைசார் இலக்கியப் பெயர்களைச் சூட்டி ஒரு கலைக்குடும்பமாக வாழ்ந்த இக் கலைஞர் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்த நிலையில் தனது 79ஆவது வயதில் இலங்கையின் சுதந்திர நாளாகிய 04.02.2015 அன்று பூதவுடலை நீங்கி புகழுடலைப் பெற்றார். அன்னார் மறைந்தாலும் அவரது கலையின் சுவடுகள் என்றும் மறையாது என்பதற்கு இணங்க, அவரை வில்லிசைக் குருவாகக் கொண்ட அவரது வில்லிசை வாரிசான நாகராசா மதியழகன் அவர்கள் விஜயநாதனுடன் இணைந்து கலைவாணர் வில்லிசைக்குழு என்ற அதே பெயரில் அவர் விட்டுச் சென்ற வில்லிசைக் கலையைத் தொடர்ந்து அவர் நினைவோடும், ஆசியோடும் ஆற்றி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. வில்லிசை என்றதொரு கலை இருக்கும் வரை எத்தனை

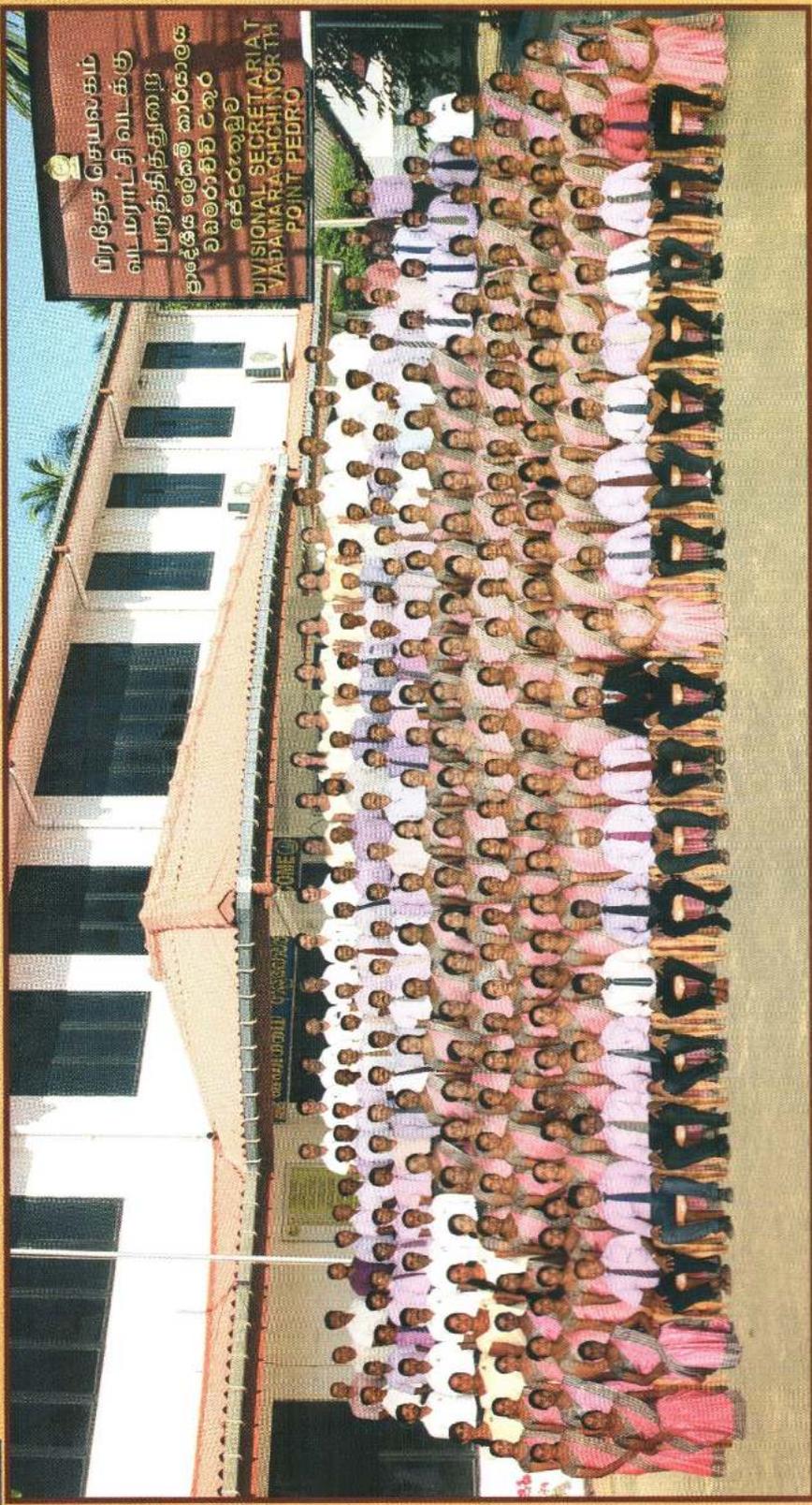
பேர் வந்தாலும் வில்லிசைக்கு சின்னமணி என்பதாய் அவர் நாமம் என்றும் ஈழத்துத் தமிழ் கலை உலகில் நிலைத்து வாழும் என்று கூறி அன்னாரின் வில்லிசைக் காணொளிப் பிரதிகளை இன்று பலர் தமது வியாபார நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தி வருவது வேதனைக்குரியது. அவ்வகையில் அவரது வில்லிசைக் காணொளிகளை சரியான முறையில் தொகுத்து அவரது நினைவாக வெளியீட்டு உரிமையுடன் வெளியிட்டு ஆவணப்படுத்த வேண்டியது அவரது குடும்பத்தினரதும், வாரிசுக் களினதும் கடமையாகும் என்று கூறி எம் மண்ணின் ஒரு உலக மகா கலைஞனை பதிவுசெய்த பெருமிதத்துடன் இக் கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

உசாத்துணைகள்

- ✧ சாதனைக் கலைஞரைச் சந்திப்போம் சிந்திப்போம் வசாவிளான் தவமைந்தன் - “வில்லிசை மாமேதை கலாவினோதன் சின்னமணி” - உதயன் 11.09.2011
- ✧ “வில்லிசையின் மணிமகுடம்” அமரர் வில்லிசைப்புலவர் கலாவினோதன் நாகலிங்கம் கணபதிப்பிள்ளை (சின்னமணி) அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த ஞாபகார்த்த வெளியீடு 20.02.2015
- ✧ “வில்லிசைப்புலவர் கணபதிப்பிள்ளை (சின்னமணி) காலமானார்” வரலாற்றுக் கட்டுரை - திரு. தவநாதன் றொபேட்.
- ✧ கண்ணகி விஜயநாதன் நா. மதியழகன் ஆகியோரிடம் சின்னமணி ஐயா பற்றி மேற்கொண்ட செவ்விகள்
- ✧ கலாவினோதன் சின்னமணி என்ற ஈழத்தின் கலை ஆளுமை - ஜோன்சன் ராஜ்குமார்
- ✧ வில்லிசை வேந்தனை வாழ்த்தி விடைபெறுவோம் - பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
- ✧ மாநிலம் பயனுறு ஒலித்த சின்னமணி - குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
- ✧ பண்பாடு தந்த பல்கலை வேந்தன் - பேராசிரியர் கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்.

DIVISIONAL SECRETARIAT, VADAMARACHCHI NORTH, POINT PEDRO.

Kugan Studio Photo Studio

STAFF-2018
2nd Place National Productivity Awards-2016/2017

களர் காத்த கானங்கள்

கலாபூசணம் ஆர். எஸ். ஆனந்தன்

அறிமுகம் :

தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியக் கலைகளில் ஒன்றான "நாட்டை" என்னும் நாட்டுக் கூத்து மோடி இன்று வெகுவாக அருகி வந்துகொண்டிருக்கின்றது.

இந்தவேளையிலும் அதன் உயிர் காத்து, தாள, மத்தள பேரிசையுடன் களரி ஆற்றுகைப்படுத்தி வருகின்றனர் வடமராட்சி வடக்கு பருத்தித்துறையில் உள்ள திகிரிக் கிராமத்துக் கலைஞர்கள்.

இதன் தாளக் கட்டிற்கு இசைவாக ஆடும் கஸ்டத்தாலும், மெட்டுக்களை எடுத்துப் பாடும் சிரமத்தாலும் இன்றைய இளைஞர்கள் இந்தக் கூத்துக் களரியில் வேடம் கட்டுவதற்கும், ஆற்றுகைப்படுத்துவதற்கும் சற்றுப் பின்னிப்பது உண்மைதான் எனிலும் அவை வருத்தத்திற்குரிய செயலாகும்.

1860களில் அண்ணாவி கறுவல் வேலப்பா காலம்தொட்டு அவரைத் தொடர்ந்து அமரர்களான அண்ணாவிமார் வரிசையில் வைரவி அப்பா, வைரமுத்து, இளையவி, சிவக்கொழுந்து என வளர்ந்துவந்த கூத்து இன்று அண்ணாவி கலாபூசணம் வை. இராசையா, கலாபூசணம் இ. சச்சிதானந்தம் (ஆனந்தன்) என்பவர்களின் அண்ணாவியத்தின் கீழ் நாட்டைக் கூத்துக்கள் காத்துவரப்படுகின்றன.

செட்டிவர்த்தகன், சந்திரபூரணி, அனுருத்திரன், பப்பிரவாகன், அல்லி, கன்னன், வீரகுமாரன் முதலான கூத்துக்கள் முன்னைய காலங்களில் (விளையாடப்பட்ட) களரி ஆற்றுகைப்படுத்தி வந்த கூத்துக்களாகும்.

இன்று செட்டி வர்த்தகன், சந்திரபூரணி, அனுருத்திரன் முதலான நாட்டைக் கூத்துக்கள் பயிலப்படும் இடையிடையே களரியாற்றுகைப்படுத்தியும் வரும் கூத்துக்களாகும்.

நாட்டை என்றழைக்கப்படும் இந்தக் கூத்து வடிவம், வடமோடி, தென்மோடி, வட பாங்கு, தென்பாங்கு என்ற கூத்து வடிவங்களை விடக் களரி அமைப்பு, வேடப் புனைவு, ஆடல் பாடல் முறைமை, களரியில் ஆற்றுகைப்படுத்தும் முறைமை என்பனவற்றால் பெரிதும் வித்தியாசப்பட்டிருக்கின்றது.

இவை வட்டக்களரியிலோ அல்லது மேடைகளிலோ விளையாடப்படும் கூத்துக்களல்ல.

10 முழ நீள அகலமும் 9 முழ நீள உரயமான விதானமும் கொண்ட ஒரு சதுர வடிவமான சமதரை அரங்குகளிலேயே இந்த நாட்டைக் கூத்துக்கள் விளையாடப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்விதம் களரி அமைப்பு, வேடப் புனைவு, பாத்திரத் தேர்வு, சட்டம் கொடுப்பது முதல் பழகும் முறைமை, கட்டு வேடங்கள், முகப்பூச்சுக்கள், ஆடல் வகைகள், ஆட்டத்தருக்கள், ஒளி ஒலி முறைகள், ஆட்டத் தருக்களில் காணப்படும் அண்ணாவி மாருக்கே உரித்தான தாளக்கட்டு, தீர்மானங்கள் முதலானவற்றை இங்கு விபரமான முறையில் எழுதுவதானால் இதுவே ஒரு தனி நூலாகிவிடும்.

அதனைக் கருத்தில் கொண்டு நாட்டைக்கூத்தின் பாடல் வகைகளை மட்டும் இங்கு தருகின்றேன். நாட்டைக் கூத்துக்கென்று ஒரு வகையான கட்டமைப்பு உண்டு.

1. காப்பு	2. வருகவி
3. ஆட்டத்தரு	4. கட்டியம் கூறல்
5. சபைக்கவி	6. பாத்திரத் தருப் பாடலும், நடிப்புடனான ஆட்டமும்
7. தாளத் தீர்மானம்	8. மங்களம்

இவ்விதமான ஒழுங்கில்தான் கூத்து விளையாடத் தொடங்கி நிறைவுபெறும். காப்புடன் தொடங்கி மங்களப் பாடலுடன் முடியும். நாட்டைக்கூத்தின் ஆட்டங்களைப் பற்றி இங்கே (நான்) கூறமுடியாது போனாலும், அவைகளின் வகைகளை உங்கள் தேடல் கருதிக் கூறிவைக்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு கதாபாத்திரங்களுக்கும் ஒவ்வொரு வகையான ஆடல் முறைகள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் வித்தியாசமானவைகளாகக் காணப்படும். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆட்டங்களிலும் நான் கீழே தரப்போகும் ஆட்ட வகைகளின் பங்கு இருக்கும்.

1. இராச கூத்தாட்டம்	2. குமார கூத்து
3. குமாரத்தி கூத்து	4. வீரமங்கையர் ஆட்டம்
5. காப்பிலிமார் ஆட்டம்	6. தூதர், மழுவர் ஆட்டம்
7. சவாமிமார் ஆட்டம்	8. குறவன், குறத்தி ஆட்டம்
9. இராசா மந்திரி கொலு	10. அரக்கன் ஆட்டம்
11. பிரமுகர்கள் ஆட்டம்	12. கணிகையர் ஆட்டம்

இப்படிப் பல வகையான பாத்திரங்களுக்கும் வித்தியாசம் வித்தியாசமான ஆடல் முறைமைகள் உண்டு.

இந்த ஆட்டத்தின் தருக்களையும், தாளக் கட்டுடன் கூடிய தாளத் தீர்மானங்களையும், கால வகைகளுக்கான ஏற்ற இறக்கங்களையும், பாடல் மெட்டுக்களையும் அண்ணாவியாரே தனித்துவமாக நினைவில் வைத்துக்கொள்வார்.

இதுவே அண்ணாவியாரின் தகுதியும், திறமையும் எனக் காணலாம். தனக்கு இசைவான, மனம் நிறைவான அடுத்த அண்ணாவி வாரிசை மூத்த அண்ணாவியாரால் மட்டுமே உருவாக்கமுடியும். தானாக உருவாகுதல் இறைவன் அருள்தான்.

நாட்டைக் கூத்து விளையாடப்படும் அரங்கு பார்வையாளரை வேறுபடுத்தி, கூத்து வேறு, பார்வையாளர் அரங்கு வேறென்று இல்லாமல் கூத்தர்களும் பார்வை

யாளர்களும் சமதரையில் சங்கமிக்கின்றபடியால்தான் இவ்வகையான கூத்துக்கள் கிராமத்து மக்களின் உயிர்காவி நின்று நிலைக்கின்றன.

அவ்வகைக்கூத்தின் ஆடல் வகைகளைக் கூறிக்கொண்டு தருக்கள், அதாவது கூத்தின் பாடலுக்குள் வரப்போகின்றேன்.

இங்கு ஆடல் தருக்களல்ல ஆடல் வகைகளை மட்டும் தருகின்றேன்.

1. கொலு	2. அடைவிகள்
3. இறங்கல்கள்	4. அவனியம்
5. தித்தித்தா	6. ரத்தி
7. ரத்திவெட்டு	8. நாலடி
9. உள்நாலு	10. புற நாலு
11. ஓயில்	12. ஓய்யாரம்
13. மண்டி	14. தட்டிப்பாய்தல்
15. அட்சரம்	16. எட்டுப்போடல்
17. வட்டமிடல்	18. வணக்கமிடல்

எனப் பலவகைப்படும். பெண்களுக்கு ஆண்களுக்கெனத் தனித்தனி வகைகள் உண்டு.

பாடல்கள் மூலம் கதைகளை நகர்த்திச் சென்றாலும், ஆடலும் இணைந்தே கூத்தாகின்றது.

“கதை தழுவிவரும் ஆடலே கூத்து” இது சூத்திரம்.

குதிப்பதால்தான் கூத்தாகின்றது. குதிப்பு இல்லையேல் கூத்துமில்லை.

ஒவ்வொரு ஆடல் தருக்களும் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களின் குணாதிசயத்தைப் பொறுத்தே அமையும்.

“கூத்து விளையாடப் போகிறார்கள்” என்பதே கிராம மக்களின் பேச்சு வழக்கு. அதனால்தான் ஆட்டத்திற்குரிய தருக்களை “விளையாட்டுத் தருக்கள்” என அழைப்பார்கள்.

இனிப் பாடல் வகைகளை முடிந்தவரை பார்ப்போம்.

1. காப்பு	2. வருகவி	3. சபைக் கவி
4. விளையாட்டுத் தரு	5. கலி	6. கலித்தரு
7. தாளிசை (அகவல்)	8. விருத்தம்	9. கொச்சகம்
10. சந்தவிருத்தம்	11. விருத்தத்தரு	12. கொச்சகத்தரு
13. ஆயிலிய விருத்தம்	14. ஆயிலியத் தரு	15. தருக்கள் (பாடல்கள்)
16. உத்தரத்தரு	17. தர்க்கத் தது	18. சம்பயத்தது
19. பல்லவத்தரு	20. கோவை	21. தாலாட்டு
22. கட்டியம் (கூறல்)	23. தீர்மானங்கள்	24. மங்களம்
25. போற்றி		

எனப் பலவகையான தருக்கள் உண்டு. இங்கு தருக்கள் எனப்படுவது பாடல் மெட்டுக்கள்.

இவைகள் சில இராகங்களுக்குள் அமைவாக இருந்தாலும், எங்கள் அண்ணாவிமார்கள் இராகம் சொல்லி அழைத்ததில்லை.

நாட்டைத் தருக்கள் என மேல் குறிப்பிட்ட வகையில்தான் இனம்கண்டு அழைத்ததுடன் கற்பித்தும் தந்தார்கள்.

தருக்களைக் கூத்தர்களுக்குக் கற்றுத்தருவதுபோல் ஆட்டத்தருக்கள், அதாவது விளையாட்டுத் தருக்களைக் கற்றுத்தர மாட்டார்கள்.

கனதியான அந்தத் தருக்கள் அண்ணாவிமார்களுக்கும், அவர்கள் வழிவரும் புதிய அண்ணாவிமார்களுக்குமே உரித்தானதாகும்.

1) காப்புப் பாடல் :

கூத்துக் களரிக்குள் வலது மூலையில் மேல்பக்கமாகக் கதிரை வைத்து தெய்வ வழிபாடு நடத்தப்படும். அப்பொழுது அண்ணாவிமார் காப்புப்படிக்க கூத்தர்கள் தித்தித்தா, அவனியம் போட்டு ஆடுவார்கள்.

அதேபோல் முற் கூத்துக்காக வேடம் கட்டிய கூத்தர்களை அழைத்துச் சென்று கோவில் வாசலிலும் அண்ணாவிமார் காப்புப் படித்துக் கூத்தர்களை ஆடவைப்பதுண்டு.

கூத்து விளையாட ஆரம்பிக்கும் பொழுது “நிகழ்த்தப்படும் கூத்தில் எந்தவித இடையூறும் வராமல் காத்தருளவேண்டும்” என தெய்வத்தை வேண்டிப் பாடப்படுவதே காப்புத் தருவாகும்.

காப்புத் தரு :

காப்பதாமே காப்பதாமே
தொந்தி கணபதிக்கோர் காப்பதாமே
காப்பதாமே காப்பதாமே
எங்கள் கண்ணனுக்கோர் காப்பதாமே
காப்பதாமே காப்பதாமே
வீரபத்திரர்க்கோர் காப்பதாமே
காப்பதாமே காப்பதாமே
வாணி கலைமகளுக்கோர் காப்பதாமே.

நாவில் குடியிரம்மா எமக்கு
நல்லோசை தந்திடம்மா....

இவ்வண்ணம் இஸ்ட தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தொடர்ந்து பாடி, காலம் ஏற்றிப் பாடி ஆடித் தீர்மானம் தீர்க்கப்படும்.

தீர்மானம் :

தக தகதா, திகுதிசு தெய்,
தா தெய், தாதெய்யாத் தெய்யத் தெய்.

இறக்கத் தீர்வு :

தகதாம், தெய்ய,
தா, ததீந்த தாதீந்தக்கத், தெய்.

2. வருகவி :

ஓவ்வொரு கதாபாத்திரமும் அதாவது கூத்தர்கள் முதன்முறை களரியில் தோன்றும்போது இருவர் கூத்தரை மறைத்துத் திரை பிடிப்பார்கள்.

கூத்தர் திரை மறைவில் நிற்கும்போது அண்ணாவியார் களரிக்குள் நின்று வருகவி பாடுவார்.

இந்தக் கவியின் கருப்பொருளாக கதாபாத்திரத்தின் குணாதிசயம், வேட உடை அலங்காரங்கள், பாத்திரத்தின் அழகு, கீர்த்தி, அவர் தோன்றும் களம், வரும் விடயம் என்பன அமைந்திருக்கும்.

இதில் வருவது சந்திரபூரணி நாட்டைக்கூத்தின் கட்டியக்காரனின் வருகவி. வருகவி படித்த பின்னரே திரை விலக்கப்படும்.

கட்டியக்காரன் வருகவி :

சிரசினில் தலைப்பா துட்டி
திருநுதல் திலகம் தீட்டி
இருவளை கடுக்கன் பூட்டி
இடையினிற் சல்லடங்களாட,
அரசர்க்கெலாம் அரசனான
அமரர்கோன் வரவு காட்டி
கருணை சேர் கட்டியக்காரன்
களரியில் தோற்றினான் தோற்றினானே.

தீர்மானம் :

“தகதாம் தெய்ய தாம்
ததீந்த தாதீந்தக்க தெய்”

3. விளையாட்டுத் தரு (ஆட்டத்தரு)

திரைநீக்கப்பட்டதும், கூத்தர் ஆடத் தொடங்குவர். அண்ணாவியார் கூத்தருடன் கூத்தராகக் களரிக்குள் கூத்தரின்பின் நின்று தாளமிசைத்து கூத்தர்களை ஆடவைப்பார்.

சுத்தர்களை ஆடவைப்பதற்கு அண்ணாவியாரால் படிக்கப்படுவதே விளையாட்டுத் தரு எனப்படும்.

அண்ணாவி இல்லாமல் நிச்சயமாகக் கூத்தில்லை என்பதே உண்மை.

ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான விளையாட்டுத் தரு உண்டு.

அந்தவகையில் “சித்ரரூபன்” நாட்டைக்கூத்தில் மழுவர்களின் ஆட்டத்தரு.

தாம் தீந்தத் தெய்

தக, தாந்தீந்தத்தெய், - 1ம் காலம்

தக காந்தீந்த, தெய்யதோதக,

தாந்தீந்தத் தெய். - 2ம் காலம்

தாம் தீந்த, தெய்ய தோதக,

தொங்கு, தீதக, தெய். - 3ம் காலம்

தக்கு தாகுதா, தெய் தெய் தெய்

தாகு தாகுதா, தெய் தெய் தெய் - சுற்றி ஆடல்

தீர்மானம் :

தக்கச்சோம் தத்திரிகிட,

தக்கத்தீம், தகதிகதா,

தா தீம் தக்கத்தெய்.

4. கட்டியம் கூறல் :

“கூறல்”

சுத்தரின் ஆட்டத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்த சந்தோசத்தில் அவரின் நண்பர், உறவினர், ஊர்ப்பெரியவர்கள் ஆகியோர் களரிக்குள் வந்து, அண்ணாவியாரிடம்பணம் கொடுத்து தமது பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கட்டியம் கூறச் சொல்வார்கள்.

மாலை போடுவது, சால்வை போடுவது; ஏன் மோதிரம், சங்கிலி போடுவது முதலான நிகழ்வுகளும் நடைபெறுவதுண்டு.

ஏன் காதலர்கள் கூட இந்தக் கட்டியம் கூறல் மூலம் சாடை மாதையாகச் சங்கமிப்பதுண்டு.

கட்டியக்காரன்

உதாரணமாக தேவராசா செட்டிக்கு விளையாடியதற்காக அவரின் நண்பன் கரன் அண்ணாவியாரிடம் கட்டியம் கூறிவிடும்படி காசு கொடுத்தல்.

“அகோசனா! தேவராசா செட்டிக்கு விளையாடிய சந்தோசத்தினாலும் இந்த தெய்வங்கள் பார்த்து மகிழ்ந்த சந்தோசத்தினாலும் சபையோர் பாராட்டிய சந்தோசத்தினாலும் அவரின் நண்பர் கரன் அவர்களால் போடப்பட்ட கட்டியம். இன்னும் போடுவார்கள், ஆயிரம், பதினாயிரம்” என அண்ணாவியார் கூறிமுடிப்பார்.

5. கோவை :

ஆடி ஓய்ந்த கூத்தர் சற்று ஓய்வு எடுப்பதற்காகவும், சில சமயங்களில் கூத்தர் களரிக்குள் வரத் தாமதமானாலும், இவ்விதம் களரிக்குள் ஏதாவது தாமதம் ஏற்படும் போதெல்லாம் அந்த இடைவெளியை நிரப்ப அண்ணாவியார் கோவை படிப்பார்.

இது பாத்திரத்தின் குணாதிசயங்களைக் கூறுவதாகவோ, அல்லது ஊரைப் பற்றியோ, வேறு பகிடியாகவோ அண்ணாவியார் இயற்றிப் படிப்பதுண்டு.

நாயே உனக்கென்ன நன்கென்ன
தீங்கென்ன நாய் மகனே
பேயோ, பிசாசோ பிடித்துன்னை
ஆட்டுகுது பேய்மனிதா
தாயை வெறுத்துத் தகப்பனைத்
திண்ட தறுதலையே
உன் வாயைக் கிழித்துச் செருப்பால்
அடிக்க மனம் வந்ததே.

6. சபைக்கவி :

கூத்துக் களரிக்குள் நிகழ்த்திக் காட்டமுடியாத சில நிகழ்வுகளையும் காட்சிகளையும் பார்வையாளருக்குப் புரியும்படி அண்ணாவியார் எடுத்துக்கூறும் கவியே சபைக்கவி.

செட்டி வர்த்தகன் நாட்டைக் கூத்தில் செட்டியை கள்வனாகக் கருதிய மன்னன் மந்திரியின் சூழ்ச்சியை அறியாதபடியால் செட்டியைக் கொல்லக் கட்டளை இடுகின்றான்.

அந்தவேளை செட்டியின் மனநிலையை “கவி” மூலம் சபைபோர்களுக்கு அண்ணாவியார் அறிவிப்பதாக அமையும் சபைக்கவி இது.

ஏறுதனைக் கண்டரவு ஏங்கினாற் போல்
இயல்வணிகன் யாதொன்றும் இயம்பானாகில்,
சோறுதனை அருந்தி விக்கியிருந்தாற் போலே
துலங்கி மனம் புழுங்கி அவன் சோகமாகி
ஆறுதனை சடையில்வைத்த அரனே என்றான்
ஆதிசக்தி கௌரிமாரி அம்மா வென்பான்
வேறு நமக்கோர் உதவி இல்லை என்று
வீழ்ந்திட்டான் துயர்கடலில் வீழ்ந்திட்டானே.

7. கலி :

இது மிகவும் பணிவான ஓர் இசை. மிகவும் கீழ்ப்படிந்து போகவேண்டிய இடத்தில் ‘கலி’யைப் பாவிப்பதுண்டு.

இது கொஞ்சம் மேலே போனால் கொச்சகமாக அமையும்.

சந்திரபூரணி நாட்டைக் கூத்தில் மந்திரி இராசகுமாரிக்குச் செய்த சதி அம்பலப்பட்டபின் மன்னன் அவன் தலையை வெட்டப் பணிக்கின்றான். அப்போ தன் உயிர் காக்க மழுவர்களை வேண்டி மந்திரி வருந்திப் படிப்பது.

ஐய்யய்யா நான் முன் செய்த
அநியாயம் எனக்கிப் போது,
கையது போலவே கண்ட கதை
யது போலாச்சு
மெய்யது சொன் னேனண்ணே
வெகுமதி தருவேன் நானும்
வையகம் தனிலே என்னை
வருத்திட வேண்டாமண்ணே.

8. கலித்தரு :

நான்கு வரியில் வரும் கலி, மூன்று வரியில் முடிவடைந்து நான்காவது வரி தருவாக அமையுமானால் அதைக் கலித்தரு எனக் கூறப்படும்.

கலியின் குணாதிசயங்களே கலித்தருவும் கொண்டிருக்கும். கலியும், சேர்ந்தாற் போல் தருவும் முடிந்த பின்னரே தாளத் தீர்மானம் வரும்.

செட்டி வர்த்தகன் நாட்டைக் கூத்தில் செட்டியால் படிக்கப்படும் ஒரு கலித்தரு.

கலி :

எலியைப் பாம்பு துரத்தி வந்து
எதிர்த்துப் பிடித்துத் தின்பதுபோல்,
வலிய எனக்கு வீண் பழிகள்
வந்து சேர விதியாச்சோ
நலியப் பிடித்து என் சிரத்தை
நசித்து நெரித்து வருத்துகிறார்

தரு :

புலிவாயில் அகப்பட்ட கலை போல்
மெலிந்தேனே, என் செய்வேன்
இந்தப் போதிலே மயில்
ஏறி வந்தருள் செய்வாய் முருகையா

9. கொச்சகம் :

காதல், சோகம், விடயங்கள் கூறல் முதலானவற்றிற்கு அமைவாக இருக்கும். நறுக்காகப் படிக்காமல் கொஞ்சம் இழுத்து கலி போன்று படிக்கக் கூடியது.

கவியைவிட கொஞ்சம் மேல்நோக்கி வரும் மெட்டைக் கொண்டது. சித்திரரூபன் நாட்டைக் கூத்தில் வனவேட்டைக்குப் போகத் தாயிடம் விடை கேட்பதாக அமைந்த கொச்சகம்.

அன்பாய் எனைப்பெற்ற
அன்னையரே கேட்டருளும்
உன் பாதம் என் சிரசில்
உகந்து மிகக் கொண்டேனே
நண்பா யெனக்குமிப்போ
நல்ல விடைகள் தந்து
பொன் போலுன் வாய்மொழியை
போதரவாய்ச் சொல்வீரே.

10. கொச்சகத்தரு :

கொச்சகத்தின் பண்பைக் கொண்ட இது. கொச்சகம் மூன்று சீரில் முடிவடைந்து நான்காவது சீராகத் தரு தொடங்குமாகில் அதைக் கொச்சகத்தரு என அழைப்போம். சந்திரபூரணி கூத்தில் பூரணியைக் காட்டில் விட்டபோது பாடியது.

கொச்சகம் :

அரவமிருக்கும் அளைதனிலே
அகிலாள் ஒன்று தான்புகவே,
அதனைப் பாம்பு பிடித்திழுத்து
பற்றி விழுங்கும் கதை போல
ஆனேன் இவர்கள் வரிந்துகட்டி
தானே கொண்டு போறாரே.

தரு :

நான் என்ன செய்குவேன்
நாதா எனக்கருள் செய்குவாய்
உன்னை நம்பினவருக்கு நீ
நல்லருள் செய் முருகையாவே.

11. விருத்தம் :

கூத்துக்களில் தருக்களுக்கு அடுத்தபடியாக விருத்தமே கூடுதலாகப் பாடப்படுவதுண்டு.

கோபம், வீரம், கட்டளை, அழைப்பு போன்ற பல விதமான குணாதிசயங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்பது விருத்தங்களே. இதன் இறுதியில் தீர்மானங்கள் உண்டு.

சித்திரரூபன் நாட்டைக் கூத்தில், ஒருவரை ஒருவர் அறியாமல் தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் சண்டை மூண்டுவிடும். அந்தச் சண்டையின்போது, தகப்பன் படிக்கும் ஒரு விருத்தம். இவை இழுத்து நீட்டிப் படிக்காமல் சொல் நறுக்காக இருக்கும்.

எடே! மட்டி நீ அறிய மாட்டாய்
 மன்னவன் பேர் ஏன் கேட்டாய்
 கிட்டியே வேட்டையாட
 கிளர் பெறு வனத்தில் வந்தேன்
 எடே! தட்டியே போகமாட்டாய்
 தான் இது சபதம் கண்டாய்,
 வெட்டியே போடு முன்னர்
 விளம்பு உன் ஊர்பேர் தானும்.

12. விருத்தத்தரு :

நான்கு சீர் கொண்ட விருத்தம், நான்கு சீர் படிக்காமல் மூன்று சீரில் நிற்க, நான்காவது சீரைத் தரு நிரப்புமேயாகில் அது விருத்தத் தரு என்பார்கள்.

கன்னன் நாட்டைக்கூத்தில் மோகனாங்கியை காதல் செய்த கன்னன் போகனாங்கியின் தந்தைக்குத் தெரியாமல் அவளைக் கட்டிலுடன் தூக்கிச் செல்கின்றான்.

அவன் தூக்கிச் செல்லும்போது பிடிபடுகின்றான். அப்பொழுது படிக்கப்படும் விருத்தத்தரு.

விருத்தம் :

எடே! கள்ளப் பயலே திருடா நீ
 கன்னிதனைக் கட்டிலுடன்,
 மெல்ல எடுத்துச் சுமந்து வந்தாய்
 வீரா உன்னைப்போல் ஆருமுண்டோ
 துள்ளி வந்த உனதுடலை
 துவற்று வதைத்துப் போடுகின்றேன்.

தரு :

எள்ளத் தனையும் உந்தன்
 உள்ளம் பதறாமல்,
 நிற்கிறானிவன், நிற்கிறானிவன்
 பிடிப்போம் இவன் கரத்தை துணிப்போமே தோழா.

13. சந்த விருத்தம் :

கணிகை கம்ராசி நாட்டைக்கூத்தில் ஆடலரசி கம்ராசி வருவதை அறிவிக்கும் ஒரு நீண்ட விருத்தம்.

திருவுலாவும் பதுமை மேவு
 தருவை உள்ளம் மகிழவே
 செஞ்சிலைக்கை வீரமாரன்
 தேவி கண்டு மகிழவே

ஏருலாவு அழக மீது
 எழு முகில்கள் மாறவே,
 ஏந்து கொங்கை மீது பூசும்
 சாந்து வாசம் வீசவே,
 மருவுலாவு வண்ணமாலை
 மார்பில் நின்று அசையவே
 மகுணர் வந்து அடிபணிந்து
 மாமருங் கழலசையவே
 கரு வுலாவு விசயராசன்
 காவல் செய்யும் நாட்டிலே
 கணிகை என்னும் மாது கம்ராசி
 வந்து தோற்றினாள்.

14. ஆயிலிய விருத்தம் :

இந்த விருத்தங்கள் கோபம், வீரம், சண்டை செய்யும் களம் போன்றன வற்றுக்கு உரியவை.

இது படிக்கும்போது எட்டுப்போட்டு வட்டம்போட்டு ஆடும் ஆட்டம் பிரமாண்ட மாகக் களரியையே கலகலப்பாக்கும்.

அண்ட தடாகம் அதம்படவே வரும்
 அண்டரும் அங்குசமாய்
 ஆதவர் மாதவர் அனீதமதாகவே
 அணுகிட மாட்டார்கள்
 சண்டனும், அங்கியும் வாயுவும் என்பதி
 சார்ந்திடவே நினையான்
 தாழ் கடல் தழ்புவி யாழிறை யானவர்
 தானிது செய்வாரோ
 மண்டல மெங்கும் மதித்திட நான் ஒரு
 மன்னவனாம் எனவே,
 மாநகரம்தனை நானர சாள்வது
 எப்படி சொல் வணிகா
 கொண்டலிடி என உண்டிடுவேன்
 கொல்லுவேன் உனதுயிரை
 கூற்றுவன் புரத்தினுக் கேற்றுவன்
 உனதுயிர் மாய்த்திடு வேனினியே.

15. ஆயிலியத் தரு :

கூடிய சீர்களைக் கொண்டுள்ள இந்தத்தரு, மூச்சுப் பிடித்துப் பாட வேண்டியதொன்றாகும். பாடலும் ஆடலும் சேரும்போது சொல்லவும் வேண்டுமா?

நந்தி மலரணி விந்தை செய்யும் குழல்
நாரியை என்வீட்டில் நாய்க்குப்
பெண்ணாக்கி வைப்பேனெடா
அட தூதனே அறிந்து சொல்.
அட! எந்தவிதத்திலும் பந்துமுலைப்
பெண்ணை, ஏங்கி எனக்குப்பின்
தூங்கித் திரிய வைப்பேனெடா
அட தூதனே அறிந்து சொல்.
அட ஏந்திழை தனை என்தன்
மாந்துளிர் போல் வாளால்
ஈந்து நரிதின்ன சாந்து
கொடுத்திடு வேனெடா
அட தூதனே அறிந்து சொல்.

16. பல்லவத் தரு :

தருக்களில் மிகவும் சுவாரஸ்யமான தரு பல்லவத் தரு. ஆதி, அடந்தை, அவனியம் ஆகிய மூன்று காலத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரே தரு பல்லவம் தான்.

அத்துடன் இதன் மிகவும் சிறப்பான விடயம் என்னவென்றால், எந்த வகையான உணர்வுகளைக் கொண்ட பாடலானாலும் பல்லவத் தருவுக்குள் அடக்கிவிடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, சோகம், காதல், வீரம் என்பவற்றுக்கான பல்லவத் தருக்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன.

சோகம் :

(அல்லி நாட்டைக் கூத்திலிருந்து)

மானம் கெட்டோமே - நாங்கள்	
சங்க ஈனப்பட்டோமே	- 1ம் காலம்
மானம் கெட்டோம் சங்க	
ஈனப்பட்டோம் நாங்கள்	- 2ம் காலம்
மன்னவன் மந்திரி	
சொன்ன கதைகேட்டு	- 3ம் காலம்

காதல் :

(செட்டி வர்த்தகன் நாட்டைக் கூத்திலிருந்து)

சரசுக் கெறுவீதனே - குபேந்திர	
துரையே மன்மதனே	- 1ம் காலம்
உள்ளத்தூறு மதியோ தலைதனில்	
விதியோ முன்செய்த	- 2ம் காலம்
தவமோ உனை நினைந்த சுகமோ	
நீரணைவீரே	- 3ம் காலம்

வீரம் :

(செட்டி வர்த்தகன் நாட்டைக் கூத்திலிருந்து)

அப்படிக்கவள் பேசலாகுமோ அட்டா மந்திரி

அப்படிக்கவள் பேசலாகுமோ - 1ம் காலம்

அப்படிக்கவள் பேசலாமோ

தப்பிழைப்பு செய்த பெண்ணை - 2ம் காலம்

பூட்டியே விலங்கினிடை

ஆட்டிவைப்பேன் நீயறிவாய் - 3ம் காலம்

17. போற்றி :

பெரியோர்களை, தெய்வங்களை வணங்கும்போது படிக்கும் தரு.

அனுருத்திரன் நாட்டைக்கூத்தில் மன்னனைக் கட்டியக்காரன் வணங்குதல்.

மருவலர்க் கரியே என வழங்கும்

மன்னவா போற்றி போற்றி

திருமிகுந் தரணி தன்னை

சிறப்புடன் ஆள்வாய் போற்றி

புரவலர் முதல்வா போற்றி

பொலிமுடி புனைவாய் போற்றி

மருமிருந்தரே உந்தன்

மலர்ப்பாதம் போற்றி போற்றி.

18. மங்களம் :

இதுவரை எந்த இடையூறும் நிகழாமல் இந்தக் கூத்து விளையாடி நிறைவு பெற்றதென இறைவனை வேண்டி நன்றியுடன் பாடுவதே மங்களம்.

கூத்து விளையாடியவர்கள் எல்லோரும் வரிசையில் நின்றுயங்கவேண்டும். தித்தித்தா, அவனியம் போட்டு முன் சென்றும், பின் இறங்கியும் ஆடவேண்டும்.

மங்களம் பாடும்போது மட்டும் திரும்பி அவைக்கு முதுகுகாட்டி ஆடக்கூடாது. அப்படி ஆடுவது அவையை அவமதிப்பதாகப்படும்.

மங்களம் மங்களம்

ஜெய, ஜெய, ஜெய

மங்களம் மங்களம்

ஆதி கணநாதருக்கும் மங்களம் - எங்கள்

ஆயர்பாடி மாயனுக்கும் மங்களம்

வீரபத்திர காளியம்மா மங்களம் - எங்கள்

வீணை ஏந்தும் தேவிஅம்மா மங்களம்....

இப்படித் தொடர்ந்து அண்ணாவியார் பாடித் தாளமிசைத்துத் தீர்மானம் போட்டு நிறைவு செய்ய, கூத்தர்களும் தித்தித்தா, அவனியம் போட்டு ஆடி நிறைவு செய்வார்கள்.

கூத்து நிறைவு செய்ததும் எல்லாக் கூத்தர்களும் அண்ணாவியாரின் காலில் வீழ்ந்து ஆசி பெறுவார்கள்.

கூத்துக்களை நவீன மயமாக்குகின்றோம் என்ற நினைப்பில், அதன் பாரம்பரியத்தை, மரபுவழியை, கூத்தின் கட்டமைப்புக்களைச் சிதைப்பதையும், மாற்றி அமைப்பதையும் நாட்டைக் கூத்துக்களைப் படச்சட்ட அரங்குகளில் அளிக்கை செய்வதன் மூலம் பார்வையாளருக்கும், கூத்தர்களுக்கும்மிடையில் பெருத்த இடைவெளியை உண்டாக்குவதையும் நான் எந்த விதத்திலும் விரும்புவனல்ல.

கூத்துக்கு நாங்கள் கற்றுத்தரவேண்டியது எதுவுமே இல்லை. கூத்திடமிருந்து நாங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை ஏராளம்.

கூத்தென்பது ஒரு கலைப் பொக்கிசம். அந்தக் கலசத்தினுள் இலக்கியம், நடிப்பு, ஒப்பனை, நாட்டியம், இசை, ஆடல், பாடல் இப்படி எத்தனையோ கொட்டிக் கிடக்கின்றன.

கூத்தென்ற பெருங் கடலில் இருந்து சிறிதளவை ஒரு சிப்பி ஓட்டால் கிள்ளித் தெளித்துள்ளேன். அவ்வளவுதான்.

இளைஞர்களே! மங்களம் பாடித் தீர்மானம் தீர்த்து முடிந்துபோகும் நிலையில் இறுதி மூச்சுடன் இருக்கும் ஓட்டுமொத்தக் கூத்துக்களுக்கும் தயவுசெய்து உங்கள் உயிர்ச் சுவாசங்களைக் கொடுங்கள்.

எங்கே தூரத்தில் சலசலத்தோடும் நதியின் ஓசைபோல் எனது குரு அண்ணாவியார் “நாட்டார் கூத்தன் வைரவி” அப்பாவின் ஆட்டத் தருக்களும் தாளத் தீர்மானங்களும் இன்றும் என் காதுகளில் கேட்கின்றன.

கண்ணகி : பிறப்பு - முற்பிறப்பு

இலக்கியச் செம்மல்

தென்புலோலியூர் பரா. ரதீஸ்

அமைப்பாளர், அகில இலங்கை இளங்கோ கழகம்,
ஆசிரியர், தமிழ்ப்புலம் மெதடிஸ்த பெண்கள் உ.பா.

சிலப்பதிகாரத்தின் கதாநாயகி கண்ணகி. நாயகனாகிய கோவலனைக் காட்டிலும் கண்ணகியையே முதன்மைப்படுத்துவார் இளங்கோ. கண்ணகியின் பிறப்பிலோ, முற்பிறப்பிலோ தெய்வநிலையை அல்லது தெய்வத்தோடு தொடர்புபட்ட நிலையை இளங்கோ பேசவில்லை என்பது தெளிவு. சோழ நாட்டிலே பூம்புகார்ப் பட்டினத்திலே, வணிக குலத்திலே பிறந்தவள் கண்ணகி. மாநாய்கனின் மகள். நற்பண்புகள் வாய்க்கப்பெற்றவள்.

“நாக நீள் நகரொடு நாகநாடு அதனொடு

போகம் நீள்புகழ் மன்னும் புகார் நகர் அது தன்னில்

மாகவான் நிகர் வண்கை மாநாய்கன் குலக் கொம்பர்

ஈகைவான் கொடி அன்னாள் ஈர் - ஆறு ஆண்டு அகவையாள்”

என்ற சிலப்பதிகார, மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் அடிகளினூடாகக் கண்ணகியை அறிமுகப்படுத்துவார் இளங்கோ. இவை பிறப்புத் தொடர்பான செய்திகள். கண்ணகியின் முற்பிறப்புத் தொடர்பாக சிலப்பதிகாரம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. கண்ணகி, முற்பிறப்பிலே, சிங்கபுரத்தில் அரச காரியம் புரிந்த ‘பரதன்’ என்பவனுடைய மனைவியாக இருந்தவள்.

“முந்தைப் பிறப்பில் பைந்தொடி கணவனொடு

சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்கபுரத்துச்

சங்கமன் என்னும் வாணிகன் மனைவி

இட்ட சாபம் கட்டியது ஆகலின்....”

என்ற பதிக அடிகளினூடாகவும்

“முந்தைப் பிறப்பில் பைந்தொடி! கணவன்

வெய்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்

பரதன் என்னும் பெயரான்; அக் கோவலன்

விரதம் நீங்கிய பொறுப்பினன்”

என்ற கட்டுரைக் காதை அடிகளினூடாகவும் இதனைக் கண்டுகொள்ளலாம். அதாவது சிங்கபுரத்திலே அரச காரியம் புரிந்த பரதன் தான் செய்த தீவினையின் விளைவாக மறுபிறப்பிலே கோவலனாகப் பிறக்கின்றான். பரதனின் மனைவி கண்ணகியாகப் பிறக்கின்றாள். கபிலபுரத்தில் இருந்து வாணிபம் செய்ய சங்கமன் என்ற வணிகன் நீலி என்ற மனைவியோடு சிங்கபுரத்திற்கு வருகின்றான். ஒற்றன் என்று அரசனிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து சங்கமன் மரணத்திற்கு காரணமாகின்றான் பரதன். இன்று நாம் இத் துன்பம் அடைவதற்கு யார் காரணமோ அவர்களும் இத்

துன்பத்தை அடையவேண்டும் என்று சாபமிடுகின்றாள் நீலி. இதன் பிரகாரம் பரதன் கோவலனாகப் பிறக்கின்றான். அவன் மனைவி கண்ணகியாகப் பிறக்கின்றாள்.

கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை இரண்டிலும் காளியே கண்ணகியாகப் பிறந்தாள் என்று 'தெய்வநிலை' பேசுகின்றன. கண்ணகி வழக்குரை தெய்வீகத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதைக் காண்கின்றோம். கோவலன் கதை, கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. பாண்டி நாட்டிலே மதுரையிலே பிறந்தவர் கண்ணகி. பாண்டி மாதேவி, கோவிலிங்கியின் மகள்.

“காளியுட தன்னுயிரை கடுகனவே தான் பிடித்து
எலுமிச்சம் கனியாக்கி ஈந்தாராம் சொக்கலிங்கம்
கோவிலிங்கி கன்னியர்க்கு கொடுத்தார் நலமாக
வாங்கியதை உண்டாளாம் மனமகிழ்ந்து கோவிலிங்கி
ஆகவே தான் கர்ப்பமாய் அறிவையந்த மானினுக்கு
பத்து மாதஞ் சென்றது காண் பைந்தொடியாள் மங்கைக்கு
வலதுகால் செஞ்சிலம்பு இடதுகை செப்பேடு
கழுத்திலே பூமாலை கன்ன வழியாக
கன்னத்து வழியாக கட்டழகி பெண் பிறந்தாள்”

கண்ணகி பிறந்த பயனைச் சோதிடர்கள் மூலம் அறிந்தார்கள் பாண்டியர்கள். சோதிடத்தின்படி கண்ணகியால் நாட்டிற்கு கேடு வருமென அறிந்து அவளைக் கைவிட்டார்கள்.

“மாலையிட்டு பெண் பிறந்தால் மதுரைதனக்காகாது
கொடியிட்டு பெண் பிறந்தால் கொற்றவருக்காகாது
வாய்விட்டமுதாலே வடமதுரை வெந்துவிடும்
தேம்பியமுந்தாலே தென்மதுரை வெந்துவிடும்
மரப்பெட்டி தனிலடக்கி வைகையிலே தள்ளுமென்றார்”

கண்ணகியை பேழையிலே வைத்து வைகை நதியிலே தள்ளினார்கள். பேழை காவிரிப் பூம்பட்டினக் கரையிலே மிதந்தது. பேழையை, மாநாய்கன், மாச்சோட்டான் எனும் இரண்டு வணிகர்கள் கண்டார்கள். பேழை தனக்கென்று மாச்சோட்டான் கூறினான். உள்ளே இருக்கும் பொருள் தனக்கென்றான் மாநாய்கன்.

“மரப்பெட்டி என்னதென்றான் மாச்சோட்டான் அப்போது
மாநாய்கன் உள்ளிருக்கும் வய்துவு என்னதென்றான்”

பேழையைத் திறந்து பார்த்தபோது அங்கே அழகான பெண் குழந்தை ஒன்று இருந்தது. அந்தக் குழந்தையை எடுத்து அன்பாக வளர்க்கலானான் மாநாய்கன். அந்தக் குழந்தைதான் கண்ணகி.

“அந்தக் குழந்தையை அன்பாகக் கொண்டு வந்து
வைத்து வளர்த்தானே வகையுடனே மாநாய்கன்”

சிலப்பதிகாரத்தின்படி, சோழநாட்டிலே மாநாய்கனுக்கு மகளாகப் பிறந்தவள் கண்ணகி. கோவலன் கதையின்படி பாண்டி நாட்டிலே கோவிலிங்கிக்கு மகளாகப்

பிறக்கின்றாள். பிறந்த இடம் வேறுபடுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின்படி பெற்ற தந்தை, கோவலன் கதையிலே வளர்ப்புத் தந்தை ஆகின்றான்.

கோவலன் கதை தோன்றிய தளம் நாட்டுப்புறம். நாட்டுப்புறக் கூறுகள் இக் கதைப்பாடலில் உள்வாங்கப்படுகின்றன. குழந்தை பிறந்ததும் சோதிடம் பார்த்தல், நாட்டிற்குக் கேடு வரும் எனில் குழந்தையைக் கைவிடல் போன்ற அமிசங்கள் நாட்டுப்புறம் சார்ந்தவையாகும். இவ் அமிசங்கள் நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களின் கதை நகர்விற்குப் பெரிதும் துணை செய்கின்றன. சோதிடத்தின் மூலம் பிறந்த குழந்தையால் நாட்டிற்குக் கேடு வருமென அறிந்து குழந்தையைக் கைவிடல் தொடர்பான செய்தி பிற கதைப் பாடல்களிலும் உண்டு. உதாரணமாக மதுரைவீரன் கதைப் பாடலைச் சுட்டலாம்.

“கன்னத்து வழியாகப் பிறந்த கட்டழகியாகுமென
கண்ணகியாள் என்று சொல்லி கன்னிக்குப் பெயர் கொடுத்து”
வலது காலில் சிலம்புடனும், இடது கையில் செப்பேட்டுடனும், கழுத்திலே
மாலையுடனும் கண்ணகி பிறந்ததாகக் கோவலன் கதை கூறுகின்றது. கண்ணகியின்
சிலம்பிலே உள்ள “நாகமணி” ஐந்து தலை நாகத்தினால் வழங்கப்பட்டதாகக்
கோவலன் கதை சொல்லும்

“இந்தக் குழந்தை தனக்கு ஏது நாம் செய்வோமென்று
நாகரத்தினத்தைக் கக்கி நலமாக வைக்கையிலே
எங்கும் பொருந்தவில்லை இக்குழந்தை தேகமதில்
வலது காற் சிலம்பு தனில் வைத்தது ரத்தினத்தை
அதிலே பொருந்திடவே அன்பாக ரத்தினமும்
நாக ரத்தினச் சிலம்பெனவே அன்பாகப் பெயர்கொடுத்து
ஐந்து தலை நாகமது அந்தக் குழந்தை தனை....”
சிலப்பதிகாரத்திலே இத்தகைய செய்திகளைக் காணமுடியாது. கண்ணகியின்
சிலம்பினுள்ளே இருந்தவை ‘மணிகள்’ என்பதை மட்டுமே கண்டுகொள்ளலாம்.
கோவலனார் கதை, கண்ணகி வழக்குரை என்பன கண்ணகியின் சிலம்பிற்கான
நாகமணி ஈழத்தில் இருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டது என்கின்றன.

கண்ணகியின் முற்பிறப்புப் பற்றிக் ‘கோவலன் கதை’ கூறும் கருத்தினை
நோக்குவோம். பாண்டியர்கள், தங்கள் கட்டளையை மீறி காளிகோயிலுக்கு விளக்கு
வைத்துவிட்டான் என்பதற்காக வணிகன் ஒருவனுக்கு மரண தண்டனை
வழங்குகின்றார்கள். இதனால் காளிகோபமடைகின்றாள். பாண்டியர்களை பழிவாங்க
நினைக்கின்றாள். காளி கண்ணகியாகப் பிறக்கின்றாள். வணிகன் கோவலனாகவும்
அவன் மனைவி மாதவியாகவும் பிறக்கின்றனர்.

கண்ணகியின் பிறப்பு, முற்பிறப்புத் தொடர்பாக கோவலனார் கதையும்,
கோவலன் கதையோடு ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். பாண்டியர்கள், தங்கள்
கட்டளையை மீறி காளிகோயிலுக்கு விளக்கு வைத்துவிட்டான் என்பதற்காக
ஆயனொருவனுக்கு மரணதண்டனை வழங்குகின்றார்கள். இதனால் காளி

கோபமடைகின்றாள். ஆயனைக் கோவலனாகப் பிறக்கச் செய்கின்றாள். தான் கண்ணகியாக பாண்டி நாட்டிலே அவதரிக்கின்றாள். கோவலனார் கதையிலும் காளியே, கண்ணகியாகப் பிறக்கின்றாள். கோவலன் கதையிலே கோவிலங்கி வயிற்றிலே பிறந்தவள் கண்ணகி. கோவலனார் கதையிலே மாங்கனியில் இருந்து தோன்றுகின்றாள்.

“பார்த்தளவிற் கண்ணாடிப் படத்திலுள மாங்கனியில்
சீர்த்த கடுஞ் சங்கமென்னத் தேவியுமங் கவதரித்தாள்
பார்த்தவர் கடானடுங்கப் பத்தினியங் கவதரித்தாள்
மூர்த்தமதில் மாங்கனியில் முதல்வியுமங் கவதரித்தாள்”

என்ற கோவலனார் கதை அடிகளினூடாக மேற்கூறிய செய்தியினை அறியலாம்.

பாண்டியர்களை பழிவாங்க வேண்டும் என்பதற்காக, மதுரையை எரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்ணகி பாண்டி நாட்டிலே அவதரிக்கின்றாள். இதனைப் பின்வருமாறு பாடுவார் கோவலனார் கதை ஆசிரியர்.

“பூவுலகு குடியேறப் பொன்மதுரை தீயேற
நாவலர்கள் தான் பிழைக்க நாடு நகர் தான் தளைக்க
மூலகுந் தான் துதிக்க முடிமன்னன் தனை வதைக்க
கோவலன் தன் பழிவாங்க கொடியிடை அங்கு அவதரித்தாள்”

கண்ணகி பிறந்ததும், பாண்டியர்கள் வேதியர்களை அழைத்து, குழந்தையின் பிறந்த பலன் பற்றி கேட்கிறார்கள். மறையவர்கள் குழந்தையின் பிறந்த பலன் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவர்.

“அழிவு வந்ததே அரசே அயன் எழுத்தை யார் தவிர்ப்பார்
பழியிதுதான் வருவதன் முன் பாராளும் பாண்டியனே
மொழியும் இளம் குழந்தை தன்னை மூட்டடைத்த பேழையிட்டு
கழி மனத்து ஒன்றே எண்ணாது கடல் மேலே விடுக என்றார்”

பாண்டியர்கள், பேழையிலே கண்ணகியை வைத்து, கடலிலே விடுகின்றார்கள். பேழை பூம்புகார்ப் பட்டினத்திலே போய் மிதக்கின்றது. மானாகர் என்ற வணிகன் பேழையைக் காண்கின்றான். பேழையினுள் இருந்த குழந்தையை எடுத்து வளர்க்கலானான்.

“பேழை தன்னைக் கண்டளவிற் பெருமை பெறு நல் வணிகர்
மாழை தன்னைக் கண்டதொரு வறியன் போலே மகிழ்ந்து
ஏழை தன்னைக் காத்தருளும் இயல்புடைய மானாகர்
வாளை தன்னைய் உகழ் வயலான் மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்”

கோவலனார் கதையிலும் பாண்டி நாட்டிலே பிறந்த கண்ணகி, சோழ நாட்டிலே பூம்புகாரிலே மானாகரினால் வளர்க்கப்பட்டாள் என்றே கூறப்படுகின்றது.

கண்ணகியின் பிறப்புத் தொடர்பாக கண்ணகி வழக்குரையும் கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை என்பவற்றில் கூறப்படுகின்ற கருத்தினைப் போலவே கூறி நிற்பதை நாம் காண்கின்றோம். கண்ணகி பாண்டி நாட்டிலே அவதரிக்கின்றாள். கோவலனார் கதையைப் போன்றே மாங்கனியில் இருந்து தோன்றுகின்றாள்.

“ஆங்கு நின்ற அனைவருக்கும் அமைச்சருக்கும் விடை கொடுத்துத்
தேங்கு புகழ் வேல்வழுதி தேவி திருமுகம் பார்த்து
வாங்கி வைத்த மூன்றாம் நாள் மாங்கனியதனை
ஈங்கு நான் பார்ப்பதற்கு எடுத்து வாரும் என உரைத்தான்”

“உரைத்தளவிற் தேவி சென்றே உற்ற பொன்னின் குடந்திறக்க
விரைக்கமலத் திருவெனவே மிக்க பிள்ளை உருவாகித்
தரைக்குள் அதிசயித்தென்னத் தார் வேந்தற்கே உரைப்பாள்
புரக்கும் அரசே கனிதான் பிள்ளையாய் இருக்குதென்றாள்”

அந்தணர்களை அழைத்து பிள்ளை பிறந்த பலனை விசாரிக்கின்றான் மன்னன்.
பிள்ளையால் நாட்டிற்குக் கேடு வரும் என்கின்றார்கள் அந்தணர்கள்.

“என்று மறையோர் உரைப்பார் எழில் மேவுங் கூடலுக்குள்
வென்றி தரும் வேந்தருக்கும் மிக்க கொற்கை மாநகர்க்கும்
துன்று புகழ்க் கூடல் மன்னா தொல்வினைகள் வருமிதனால்
இன்று பேழைக்குள் வைத்தே இலங்கு சிந்தில் விடுப்பதென்றார்”

கண்ணகியைப் பேழையில் வைத்து, கங்கை நதியிலே விடுகின்றனர். பேழை காவிரிப்
பூம்பட்டினக் கரையை அடைகின்றது. மாசாத்தார், மானாகர் என்கின்ற இரண்டு
வணிகர்களும் பேழையைக் காணுகின்றனர். பேழை எனக்கென்றான் மாசாந்தான்,
உள்ளிருக்கும் நிதி எனக்கென்றான் மானாகன்.

“பெட்டகம் எனக்கென்றார் பேர் பெரிய மாசாத்தார்
இட்டதற்குள் இருக்கும் நிதி எனக்கென்றார் மானாகர்
திட்டமுடன் மாசாத்தார் செலுமளவில் அகலுமது
மட்டமரப் பேழைதன்னை மானாகர் வரமெடுத்தார்”

“தார் நிகழும் மானாகர் தான் பேழை தனைத்திறந்து
சீர்பெறவே பார்ப்பளவில் திருமதலை உள்ளிருக்கப்
பேர்பெறும் மாசாத்தருடன் பெண்பிள்ளை ஒன்று இருக்குதென்ன
நேர்மையுடன் சொற்படியே நீர் கொடு போய் வளர்ப்பதென்றார்”

எனவே பாண்டி நாட்டிலே பிறந்த கண்ணகி, சோழ நாட்டிலே மானாகரினால்
வளர்க்கப்பட்டாள் என்றே கண்ணகி வழக்குரையும் கூறுகின்றது.

பிறப்புத் தொடர்பாக கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை என்பவற்றோடு
ஒத்திருக்கும் கண்ணகி வழக்குரை முற்பிறப்புத் தொடர்பாக இவற்றில் இருந்து
வேறுபடுவதை நாம் காண்கிறோம். பாண்டியன் தவப்பேறினால், சிவனைப் போன்று
நெற்றிக்கண்ணைப் பெற்றுக் கொண்டான். இதனால் பாண்டியனுக்குச்
செருக்குண்டாயிற்று. பாண்டியன் செருக்கோடு வாழ்வதை விரும்பாத
உமையம்மையார், அவனது நெற்றிக் கண்ணைப் போக்கும்படி சிவனிடம்
முறையிடுகின்றார். உமையவளின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க பாண்டியனின் நெற்றிக்
கண்ணை நீக்கி அவனது செருக்கைப் போக்குவதற்காகப் பரராச முனிவரின்

மகளைக் கண்ணகியாகப் பிறக்கும்படி செய்கிறார் சிவபெருமான். எனவே கண்ணகி வழக்குரையின்படி பரராச முனிவரின் மகளே கண்ணகியாகப் பிறக்கின்றாள்.

கண்ணகியின் பிறப்புத் தொடர்பாக கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை என்பன “தெய்வ நிலை”யையும் பேசுவதைக் காண்கிறோம். அதாவது கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை இரண்டும் காளியே கண்ணகியாகப் பிறந்தார் என்றும், பிறப்பிலேயே கண்ணகிக்குத் தெய்வநிலை கொடுப்பதையும், சிவனுடைய கட்டளைப்படி பரராச முனிவரின் மகள் கண்ணகியாகப் பிறந்தார் என்று கண்ணகி வழக்குரை, கண்ணகியின் பிறப்பினை தெய்வீகத்தோடு தொடர்புபடுத்துவதையும் காணலாம். ஆனால் சிலப்பதிகாரம் பிறப்பிலே மனிதப் பெண்ணாகவே கண்ணகியைக் காட்டுகிறது. “துன்பமாலை”யின் பிற்பகுதியில் இருந்து, மானிடத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியைக் கொண்டவளாகக் கண்ணகி மாறுகிறாள். பாண்டியனோடு வாதாடி கோவலன் குற்றமற்றவன் என்பதை நிரூபித்து மதுரை மாநகரைத் தீக்கு இரையாக்கி தெய்வமாயாகின்றாள். மானிடப் பெண் தெய்வ நிலையை அடைகின்றாள். இது சிலப்பதிகாரம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் இருந்து இவ் இலக்கியங்கள் ஏன் வேறுபடுகின்றன என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இவை தோன்றிய களம், நோக்கம் என்பவையே இவை வேறுபட ஏதுக்கள் ஆகின்றன. முதன்மைப்படுத்தல், அதாவது கண்ணகி மீது மக்களுக்குப் பிடிப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக பிறப்பிலேயே தெய்வமாக்குகின்றன. அல்லது தெய்வீகத்தோடு தொடர்புபடுத்துகின்றன. ஒரு வணிகனை அல்லது ஒரு ஆயனை பாண்டியர்கள் நீதியற்ற முறையில் தாண்டித்து விட்டார்கள் என்பதற்காக காளி கண்ணகியாக அவதரித்து பாண்டியர்களை தண்டிக்கிறாள். இதுபோல நீதி தவறி எம்மை யாரும் தண்டித்தால், அவர்களையும் கண்ணகி தண்டிப்பாள் என்ற நம்பிக்கையை மக்கள் மத்தியில் ஊட்டுவதற்காக இவ் இலக்கியங்கள் இவ்வாறு பாடியிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. “உரைசார் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவார்” என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதே இளங்கோவின் நோக்கம். இவர்களின் நோக்கம் மக்கள் மத்தியில் கண்ணகி மீது பிடிப்பையும் நம்பிக்கையையும் உண்டாக்கி வழிபாட்டை வளர்த்தெடுப்பதாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தின்படி சோழ நாட்டிலே பிறந்த கண்ணகி பாண்டி நாட்டிலே கணவனை இழந்து சேர நாட்டிலே தெய்வமாகிறாள். கோவலன் கதை, கோவலனார் கதை, கண்ணகி வழக்குரை என்பன பாண்டி நாட்டிலே பிறந்து, சோழ நாட்டிலே வளர்ந்ததாகக் கூறுகின்றன. இவர்கள் இச் செய்தியை எங்கிருந்து பெற்றார்கள் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திற்கு முன்பே கோவலன், கண்ணகி தொடர்பாக வாய்மொழிக் கதை மரபு இருந்துள்ளது என்பது அறிஞர் பலரது கருத்து. எனவே இவ் வாய் மொழி மரபில் இருந்து இதனைப் பெற்றிருக்கலாம், எனக் கூறவும் இடமுண்டு. சிலப்பதிகாரத்திற்குப் பின்பும் கோவலன், கண்ணகி வரலாறு கூறும் இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன என்பதையும் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்தில் இருந்து இச் செய்தியைப் பெற்றார்களோ என்று எண்ணவும் இடமுண்டு.

பாண்டியன் குற்றமற்றவன் என்பதை உணர்கிறாள் கண்ணகி. கோவலனது ஊழ்வினையே பாண்டியனைத் தவறிழைக்க வைத்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறாள். “வாழ்த்துக் கதை” யில் வானத்தில் தோன்றி கண்ணகி பின்வருமாறு கூறுகிறாள். பாண்டியன் தீமை செய்யாதவன். இந்திரனுடைய அரண்மனையிலே விருந்தினராக உள்ளான். நான் அவனுடைய மகள். குற்றமற்றவன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட கண்ணகிக்கு அவன்மீது இரக்கம் ஏற்படுகிறது. இரக்கம் அன்பாக மாறுகிறது. அன்பு மேலீட்டால் தான் பாண்டியனது மகள் என்கிறாள். இதனைச் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக் கதையில் வரும் பின்வரும் அடிகள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

“தென்னவன் நீதுகலன், தேவர் கோன் தன் கோயில்
நல் விருந்து ஆயினான், நான் அவன் தன் மகள்...”
நான் அவன் தன் மகள் என்ற குறிப்பில் இருந்து இவர்கள் இச் செய்தியை பெற்றுக் கொண்டார்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இவ்வாறு கண்ணகியின் பிறப்பு முற்பிறப்புத் தொடர்பாகச் சிலப்பதிகாரம், கோவலன் கதை, கண்ணகி வழக்குரை, கோவலனார் கதை என்பன எத்தகைய கருத்தை கொண்டுள்ளன என்பதை கண்டுகொள்ளலாம்.

துணைநின்ற நூல்கள் :

கந்தையா. வீ.சி (பதிப்பாசிரியர்)	1968	கண்ணகி வழக்குரை மட்டக்களப்பு, இந்து சமய விருத்திச் சங்கம்
சுப்ரமணியம். ச.கே (உரையாசிரியர்)	2001	சிலப்பதிகாரம் சென்னை, கங்கை புத்தக நிலையம்
செல்லையா மா.சே (பதிப்பாசிரியர்)	1962	கோவலன் கதை பருத்தித்துறை.
சொக்கலிங்கம். க	2001	இலக்கிய கருவூலம் நல்லூர், திருவள்ளூர் அச்சகம்
புகழேந்திப் புலவர் (இவர் பாடியதாகக் கூறப்படுகிறது)	1949	கோவலன் கதை, சென்னை,
புலியூர் கேசிகள் (தெளிவுரை)	2000	சிலப்பதிகாரம் சென்னை, பக்தி நிலையம்
வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு (உரையாசிரியர்)	1963	சிலப்பதிகாரம் சென்னை, கழுகு வெளியீடு

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழில் அளவுப் பொருள் தரும் சொற்களும் அவற்றின் பொருள்கோளியலும் - ஓர் ஆய்வு

அரியபுத்திரன் சிவஞானசீலன்

கலாசார உத்தியோகத்தர்.

அறிமுகம் :

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பிறப்பு முதல் ஓர் உறுப்பினனாக இருந்து கற்றுக் கொண்டவற்றினதும், கடந்த இரு தசாப்த காலங்களுக்கு மேலாகக் கல்வி மற்றும் பணி நிமித்தம் யாழ். மாவட்டத்தின் பெரும்பாகப் பிரிவுகளான தீவகம், வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி என ஊடாடிச் சேகரமாக்கிக் கொண்டவற்றினதும் பின்னணியில்; யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் அளவுப் பொருள் தரும் சொற்களும் அவற்றின் பொருள்கோளியலும் எனும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த ஆய்வானது யாழ்ப்பாண மக்கள் தம் பேச்சு மொழிப் பிரயோகத்தில் வழங்கிவருகின்ற அளவுப்பொருள் தரும் சொற்களை இனங்கண்டு உரிய எடுத்துக்காட்டுக்கள் தந்து தமிழ் அகராதியுடன் (tamil lexicon) ஒப்பிட்டாராய்வதாக அமைந்திருக்கின்றது. இந்த ஆய்வின் தெளிவு மற்றும் வசதி கருதி ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற சொற்கள் பிரதானமாகப் பருமன் அடிப்படையில் ஐந்தாகவும் முழுவதும், அண்ணளவு, பகுதியளவு, ஏனையவை என மேலும் நான்காகவும் தொகுதி செய்யப்பட்டு ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆய்வு ஒப்பியல் மற்றும் விளக்க முறைமையினைத் துணைக்கொண்டு சொற்கள் வழங்கப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் காணப்படுகின்ற முனைப்பான தன்மையினைத் தெளிவுபடுத்த விழைகின்றது.

1.1. மிகச்சீரிய / மிகக்குறைந்த

இந்த வகையில் இக்கினி, இக்குட்டி, இக்குணி, இல்லிப்போல முதலான சொற்கள் முக்கியமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் மேற்படி சொற்கள் யாவும் தொடர்களில் அமைகின்ற சூழ்நிலைகளுக்கியைபாக வெளிப்படுத்துகின்ற பொருளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வேறுபாடுகளைக் காணமுடியவில்லை. இவை அமைந்து வருகின்ற இடங்களும் பிரத்தியேகத் தன்மை கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியவில்லை. ஆனால் இதே பொருளில் வழங்கப்படும் 'எப்பன்' எனும் சொல்லாட்சியில் அது வழங்கப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் மாற்றமில்லாத போதும் அது அடிப்படையில் சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது இதன் அடிச் சொல் வேறுபட்டு நிற்கின்றது. மேலும் இது எழுத்து வழக்கில் தரமுடியாத உச்சரிப்பு முறையைக் கொண்டிருக்கின்றது. உண்மையில் இச் சொல் 'எ(ய்)ப்பன்' என எழுதப்பட்டாற் கூட சரியான உச்சரிப்பைத் தருவதாகத் தோன்றவில்லை.

சொடு - 'சொடுகு' பொடு - பொடுகு ஆகிய சொற்கள் பொது மொழி வழக்கிலும் பேச்சு மொழி வழக்கிலும் இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. ஆயினும் இச் சொற்கள் பேச்சுவழக்கில் வழங்கப்படுகின்ற எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் அதன் பருமன் - அளவு பற்றியதாகவே அமைந்திருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக :

“நான் வடமராட்சியாள் ஆவரங்காலாரினர் ஒரு சொடுகும் தேவையில்லை”

“அதவிடுங்கோ எங்கள்ர சொடுகுகள்தான் செய்திருக்கும்”

“ஒரு பொடுகை எடுத்து வச்சிருக்கிறன் அதவச்சு என்ன செய்யிறது”

இவற்றிலிருந்து சொடு/ பொடு என்பது முறையே பெறுமதி குறைவான சொத்து, சிறுவர் அல்லது இளையோர், சிறிய பணம்பழம் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதானது மேற்படி கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

சிறங்கை, பிடி எனும் சொற்களை ஆராய்கின்றபோது சிறங்கை என்பது ஒரு கையினை ஒடுக்கிக்கோலி எடுக்கும் அளவாகக் காணப்படுகின்றது. பிடி என்பது ஒரு கையால்ப் பொத்திப் பிடித்தெடுக்கும் ஓர் அளவாக உள்ளது. இதன்படி சிறங்கை என்பதைவிடப் பிடி குறைவான ஓர் அளவாகவே காணப்படுகின்றது. மேற்படி இரு சொற்களும் அரிசி, பருப்பு முதலான கிள்ளி எடுக்கக்கூடிய பொருள்களுடன் இணைத்து வழங்கப்படுகின்றது. எனினும் பிடி என்பது இதற்கு அப்பால் கைப்பிடிக்குள் அடங்கக்கூடிய கீரை, பொன்னாங்காணி, வெங்காயப்பூ, வல்லாரை முதலான வற்றுடனும் இணைத்தும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறு வழங்கப்படுகின்ற போதும் “கீரைப்பிடி”, “வல்லாரைப்பிடி” என்பன ஒரே அளவானதாக இருப்பதில்லை என்பதும் இங்கு சுட்டிக் காட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இதிலிருந்து ஒருசொல் வழங்கப்படுகின்ற சூழ்நிலைக்கு இயைந்து உணர்த்துகின்ற பொருளை வேறுபடுத்தி நிற்கின்றது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது.

தானியங்களின் உள்ளீடுகளான அரிசி, பருப்பு முதலானவற்றினைப் பருமனடிப்படையில் பிரித்தெடுக்கும்போது மிகச்சிறிய பருமன் கொண்டவற்றினைக் குறிக்க குறுணி/ குருணி/ குருனி எனும் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகு குறுணிகளில் சற்றுப் பெரியவற்றினைக் குறிக்க ‘பருக்கன்’/ ‘பெருக்கன்’ எனும் சொல் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெறுமிடங்களில் பூச்சு வேலைக்குகந்த மணல் கிடைக்காத சந்தர்ப்பங்களில் “அரிச்சுப் பருக்கனை கழிச்சுப்போட்டு குழையுங்கோ” என வழங்கப்படுவதை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் குறுணியிலும் சிறியதை ‘முக்குறுணி’ என அழைக்கும் பழக்கம் நெடுந்தீவு மக்களிடம் காணப்படுகின்றது. அதாவது அங்கு மேற்படி அளவினையுடைய வெற்றுக்கண்ணால் பார்க்கக்கூடிய கடல்வாழ் உயிரி ஒன்று ‘முக்குறுணி’ எனும் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறே ‘துந்துமி’ எனும் சொல்லும் யாழ்ப்பாணத்து அளவுப் பொருளில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பொதுவாக இச் சொல்லாட்சியினை பஞ்சாங்கங்களில் கெற்போட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து ‘தூறல்துந்துமி’ என்றிருப்பதன் மூலம் பலரும் அறிந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆனால் அகராதி வல்லுனர்கள்கூட இதன் உள்ளார்ந்த பொருளை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை என்பதை; யாழ்ப்பாண அகராதி

'துளிமழை' என விளக்கம் தருவதிலிருந்தும் (யாழ்ப்பாண அகராதி - 2, பக் : 59, தமிழ் மணி, சேமமடு பதிப்பகம் - 2006) வேறு சில அகராதிகள் இச் சொல்லினை உள்வாங்காததிலிருந்தும் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

'துந்துமி' எனும் சொல் பஞ்சாங்கத்தில் இடம்பெறுவதைக் கண்ணுற்றவர்கள் அது ஒரு ஓசை ஒழுங்கிற்காக எடுத்துரைக்கப்பட்டதாகக் கருதுகின்றமையை பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் வழக்கமுடைய பலருடன் கலந்துரையாடியபோது அறியக்கூடியதாக இருந்தது. உண்மையில் 'துந்துமி' என்பது துமி/ துளியிலும் சிறிய ஒரு அளவினைப் பிரஞ்சூர்வமாகக் குறிக்கவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதனை, மழைக்குரிய தூழ்மையில் தூவானம் அல்லது சாரலில் காணமுடிகின்ற உணரக்கூடிய பருமனுக்கும் பனிக்கும் இடைப்பட்ட கண்ணால் காணக்கூடியதான பருமனில் பெய்கின்ற மழையினையே யாழ்ப்பாண மக்கள் துந்துமி என குறிப்பிடுகின்றனர். இது வன்னிப் பிரதேசத்திற் காணப்படுகின்ற 'வெம்பா' எனப்படுகின்ற பனிப்பொழிவினை ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இரண்டும் ஒன்றல்ல என்பதே இங்கு கவனத்திற்குரியதாக இருக்கின்றது. இக்கருத்தை உறுதிசெய்வதாக பின்வரும் சான்று அமைகின்றது. "துந்துமி - மத்தியகோட்டு நாடுகளில் பெய்கின்ற பனிக்கும் தூறல் மழைக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் பெய்யும் மழையைத் 'துந்துமி' மழை" என்பர். (கந்தசாமி முத்துராஜா : ஆழியவளை - பக் 106, குமரன் பதிப்பகம், கொழும்பு 2003)

எனவே மேற்கூறப்பட்ட முக்குறுணி, துந்துமி என்பன இந்த அட்டவணையில் சொல்லப்பட்ட மிகச்சிறிய அல்லது மிகக் குறைந்த எனும் அளவினையும் விடச் சிறியதான ஓர் அளவீட்டை அவாவி நிற்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இவற்றுடன் 'ஏனாதி' முதலானவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் போலத் தெரிகின்றது. இது யாழ்ப்பாண மக்களின் அளவுப் பொருள் பற்றிய பேச்சுமொழிப் பயன்பாட்டின் சுட்டிப்பான பண்புகளில் ஒன்று எனக் கருதுவதற்கு இடந்தருகின்றது.

1.2 குறைந்த / சீரிய

நராங்கல், நோஞ்சான், கோரங்கி, பறுகு, பேத்தை முதலான சொற்கள் சில தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருத இடந்தருகின்றன. இந்தவகையில் நராங்கல் எனும் சொல்லினை எடுத்துக்கொண்டால், பயிர் வகைகளில் இளமைப் பருவத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சிக் குறைவினை இச் சொல் கொண்டு சுட்டுகின்றனர். அதாவது 'நராங்கல்' என்பது உணவு, சூரிய ஒளி, போதிய இடைவெளி முதலானவை சரியாகக் கிடைக்காத தூழலில் பயிர்வகை மெலிதாகி இருப்பதைக் குறிக்கவே பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இத்தகு தூழ்நிலையில் மனிதர்களை 'நோஞ்சான்' எனவும் கோழி முதலியனவற்றைக் 'கோரங்கி' எனவும் அழைக்கின்றனர். பறுகு, பேத்தை எனும் சொற்கள் வளர்ச்சி குன்றிய தன்மையைச் சுட்டவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆயினும் இவை வயதுக்கு உரிய வளர்ச்சியினை வெளிப்படுத்தவில்லை எனும் பொருளிலேயே

பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதற்கு என், நெல் முதலான தானியங்களை அறுவடை செய்ய முற்படும் ஒருவர் “சரியான பறுகாகக் கிடக்கு வேரோட்தான் வெட்டி வைக்க வேண்டி வரப்போகுது” எனவும் ஆடு அல்லது மாடு ஒன்றை விலை கொடுத்து வாங்க வரும் ஒருவர் “வெறும் பேத்தையாகக் கிடக்கு என்ன பெறும்” எனவும் சொல்வதை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு ஆராய்கின்றபோது, ‘பறுகு’ என்பது தாவரத்தோடு இணைந்ததாகவும் ‘பேத்தை’ என்பது வயிற்றை முதன்மைப்படுத்தி விலங்குகளோடும் பட்டப்பெயர் நிலையில் மனிதர்களோடும் இணைந்து தழ்நிலைக்கியைந்த பொருள் தருவதைக் காணமுடிகின்றது. பொதுமொழி வழக்கிலும் வயிற்றை முதன்மைப்படுத்தியதாகவே பேத்தை எனும் சொல் இடம்பெற்றிருப்பதையும் இங்கு அவதானிக்க முடிகின்றது.

1.3. சாதாரண / இயல்பான

இத்தொகுதியில் பொதுவாக நியம அளவை அலகுச் சொற்களே பெரிதும் இடம்பெற்றிருந்தாலும் அவை உணர்த்தும் தனித்துவமான பொருள் பற்றி இவ்விடத்தில் நோக்குதல் பொருத்தமானதாகும். அளக்கப்படும் பொருள் வேறுபாட்டினால் கருவியின் பெயர் மாற்றத்திற்குள்ளாவதை இங்கு காண முடிகின்றது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக; இருபத்தெட்டுக் கொத்து ஒரு புசல், மூன்று புசல் ஒரு மூட்டை எனும் நியமக் கணக்கில் பயன்படுத்தப்படும் புசல் என்னும் அளவுக் கருவியும் பறை எனப்படுகின்ற அளவுக் கருவியும் ஒன்றாக இருக்க, அக் கருவி கொண்டு நெல்லினை அளக்கும்போது ‘புசல்’ எனவும் அரிசியினை அளக்கும்போது ‘பறை’ எனவும் வழங்குவதைக் குறிப்பிடலாம். இவ்விடத்தில் தமிழ் அகராதி ஒரு புசல் அரிசி எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதும் ‘பரப்பும் பறையும்’ எனும் பழைமையான வழக்கு வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியில் இன்றும் வழங்கப்பட்டுவருவதும் முன்பு நிலைமை இவ்வாறிக்கைவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது.

ஒரு மூட்டை நெல், ஒரு மூட்டை அரிசி என்பதில் நிறை வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. அதாவது மெற்றிக் அலகு முறையுடன் ஒப்பிட்டுச் சொல்வதானால் 69 kg நெல் ஒரு மூட்டை எனப்படுகின்றது. நெல்லிடும் சாக்குப்பையின் நிறை 1 kg சேர 70 kg ஒரு மூட்டை எனப்படுகின்றது. இதுவே அரிசியாயின் 50 kg ஒரு மூட்டை என வழங்கப்படுகின்றது. நியம அளவுப் பொருள் குறித்த, ‘வணிகர் கணக்கிற்கு’ வடபுலத்திலுள்ள மற்றொரு விடயத்தையும் இவ்விடத்திற் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதாகும். அதாவது சந்தைகளில் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு ‘பத்துக்கு ஒன்று’ தாரையாகக் கழிக்கப்படுகின்றது. இது இடைப்பட்ட காலத்தில் நடைமுறைக்கு வந்து, இப்போது இல்லையென்று அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் முழு நிறைக்கும் சந்தை வரியறவிடப்படுகின்றது. ஆனாலும் வியாபாரிகள் ‘பத்துக்கு ஒன்று’ கழித்தே விவசாயிக்கு பணம் வழங்குகின்றனர். இந்த நடைமுறை வெளி மாவட்டத்திலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் தரப்படுகின்ற மரக்கறி வகைகளுக்கு எந்தச் சந்தையிலும் இல்லை. இவ்வாறான தழ்நிலையில் காட்டுச் செடி கொடிகளின் விதைகளான ‘மஞ்சாடி’, ‘குன்றுமணி’ முதலானவற்றை படிக்கற்களாகக் கொண்டு -

பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தினை வாங்கவும் விற்கவும் பழக்கப்பட்டிருந்த நம் முன்னோர் மரபு இப்போது இரும எண் (digital) தராசுகளைப் பயன்படுத்தும் நிலைக்கு முன்னேறியிருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகின்றது.

1.4. பெரிய / அதிக

இத் தொகுதியினுள் இடம்பெறும் அமந்தறை, ஆரவாரம் எனும் சொற்கள் தொடர்ச்சியான பெரும் ஒலியினை அடிப்படையாக கொண்டு வழங்கப்படுகின்ற சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் ஆரவாரம் எனும் சொல்லாட்சியானது ஆர்வ மிகுதி, விருப்பு, மகிழ்ச்சி முதலானவற்றினடியாக எழுகின்ற இயல்பு கடந்த மனித ஒலிகளையே சுட்டி நிற்பதைக் காணமுடிகின்றது. அமந்தறை என்பது மனிதர்களால் உண்டுபண்ணப்படுகின்ற இயல்பு கடந்த ஒலிகளைக் குறிப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. அதாவது “உங்கால என்ன புதினம் ஒரே அமந்தறையா(க)க் கிடக்கு” என ஒருவர் வினவுகிறாரெனில் அவர் சுட்டிய பக்கத்தில் ஆயுத தளபாடங்களின் வெடிப்பொலி, விமானம், வாகனம் ஆகியவற்றின் பேரிரைச்சல் முதலானவற்றினையே கேட்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஆக இவையெல்லாம் தழ்நிலைக்கியைந்து சுட்டிப்பான பொருள் தருவனவாகக் காணப்படுகின்றன.

இத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ‘ஆச்சல்’, ‘பாட்டம்’ முதலான சொற்கள் பேச்சுவழக்கில் அடுக்குமொழியாகப் பயன்படுத்தப்படுவதோடு மனிதர்கள், பறவைகள், விலங்குகள், மழை என தொகுதியாக வரக்கூடிய எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சில பின்வருமாறு :

“ஆச்சலாச்சலாக மழை வந்தா என்னத்தைக் காய விடுகிறது”

“பாட்டம்பாட்டமாக மழை பெய்யிறதால் வெளிய வெளிக்கிடயில்லை”

“இப்பிடயே ஆச்சலாச்சலா எடுத்தா கலியாண வீட்டிற்கு பலகாரமிருக்காது”

“கிளியள் ஆச்சலாச்சலா வரத் தொடங்கிவிட்டுது எள்ளை கெதியா வெட்டுங்கோ”

இங்கு ஆச்சல் என வரக்கூடிய இடங்களில் அச்சல் - என்றே தமிழ் அகராதி வழங்குகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ‘அச்சல்’ எனும் சொல் இன்றைய சூழலில் பிரச்சினை என்ற பொருளிலேயே வழங்கப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டு : உங்க ஏதும் அச்சலோ?

1.5. மிக அதிக / மிகப்பெரிய

மிகமிக அதிகம் அல்லது மிகமிகப் பெரிது என்பதை உணர்த்துவதற்காக இத் தொகுதியுள் இடம்பெறும் சொற்களில் இணைமொழிகள் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது. மேலும் அம்பாரம், சோனாவாரி, பட்டாளம் முதலான சொற்களும் இத் தொகுதிக்குரிய பொருளை உணர்த்தப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை பரவலாகக் காணமுடிகின்றது. தமிழ் அகராதியில் ‘சோனாமாரி’ எனும் சொல்லே காணப்படுவதால் அதன் திரிபே சோனாவாரியாதல் வேண்டும்.

2. அனைத்தும் / முழுவதும்

இந்த வகைப்பாட்டில் ஒக்க, ஒருமிக்க எனும் சொற்கள் அனைத்தும், எல்லாம் அல்லது முழுவதும் எனும் பொருளையுணர்த்துவதற்கு பரவலாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. 'ஒக்க' எனும் சொல்லாட்சி இலக்கிய வழக்கிலும் பேச்சு வழக்கிலும் அயல்மொழி வழக்கிலும் பயின்று வருவதைக் காணமுடிகின்றது.

“ஒண்ணுளே ஒன்பது வாயில்வைத்தாய் - ஒக்க அடைக்கும்போது உணரமாட்டேன்”

“பின்னுக்கு வழி வாய்க்கால் தண்ணிப்பங்கெண்டு வராமல் இருக்க, இப்பவே ஒக்க அடைச்சுப் போடவேணும்”

ஒக்கம் (ஒக்கொம் / சியலும்) - அனைத்தும் / எல்லாம்

எல்லாம் எனும் பொருளில் வழங்கப்படுகின்ற “உப்புத் தொட்டுக் கற்பூரம் வரை” எனும் தொடர் மரபார்ந்த பொருள் தருவதாகக் காணப்படுகின்றது.

3. அண்ணளவு / தோராயம்

இந்த வகையினுள் இடம்பெற்றிருக்கின்ற சொற்கள் பல தளங்களினடியாகப் பொருள் தருவதைக் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, அனுமானித்தல் எனும் சொல்லானது உய்த்துணர் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. கிட்டத்தட்ட எனும் சொல் கணிதத்தில் மட்டந்தட்டுவதை ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றது. கணிசம் எனும் சொல் பார்வையளவினதாகக் காணப்படுகின்றது. கைக் கணக்கு அல்லது கைமதிப்பு என்பது தொடுகையுணர்வு அனுபவம் சம்பந்தப் பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. பருமட்டு/ பெரும்படி பத்த என்பது மேம்போக்கான தன்மையைக் காட்டுவதாக இருக்கின்றது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் வழங்கப் படுகின்ற சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி தெளிவாகின்றது. அதாவது ஒவ்வொரு சொல்லும் அவற்றுக்குப் பின்னணியாகக் காணப்படுகின்ற சூழ்நிலைகளால் தகவமைக்கப் படுகின்றன என்பது இந்தத் தொகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான சொற்களால் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

4. பகுதியளவீன

இப்பகுதியில் இடம்பெற்றிருக்கின்ற ‘மூளி’ எனும் சொல் குறையினை பல நிலைகளில் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

எடுத்துக்காட்டு - மூளி நாய் : மூளிநாயும் வர உறியும் அறுந்து விழுந்துதாம்.

மூளி (பெண்) : மூளியலங்காரி மூதேவி சண்டாளி

மூளிப்பானை : மூளிப் பானையை அடுப்பில வைக்காத பிடிச்சு இறக்கேலாது.

இங்கு ‘மூளி’ எனப்படுவது பொது நிலையில் முழுமையற்ற தன்மையை உணர்த்துவதாகக் காணப்படுகின்றது. இவற்றைத் தனித்தனியே நோக்குமிடத்து

முறையே காது வெட்டப்பட்ட நாய்; காது, கழுத்து முதலானவற்றில் அணியப்படும் வழக்கமான ஆபரணங்களற்ற பெண் - விசேடமாக தாலியிழந்த பெண்; வாய் - விளிம்பு அற்ற பாளை முதலான பொருளினைத் தருவதாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் இச்சொல்லானது மனிதர், விலங்குகள், சடப்பொருள்கள் முதலானவற்றிற்குப் பொதுவாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றது.

இப் பகுதியில் இடம்பெற்றிருக்கின்ற தொடர்களில் கொத்து, சாண், முழும் மற்றும் கால், அரை முதலான நியம அளவை அலகுச் சொற்கள் அவற்றின் இயல்பான பொருள்தரும் தன்மையில் வழங்கப்படாது மரபார்ந்த பொருள் தருவனவாகவே இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக “காக்கொத்து மச்சாள்”, “சாண் ஏற முழும் சறுக்குது” என்பவற்றைக் கொண்டு இதனை அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

5. ஏனையவை

இதுவரை வகுத்தும் தொகுத்தும் ஆராயப்பட்ட சொற்தொகுதிகளுள் இடம்பெறமுடியாத அளவுப் பொருளுணர்த்தும் சொற்கள் இங்கு ஆராயப்படுகின்றன. இச் சொற்கள் வெளிப்படையாகவும் மரபு சார்ந்தும் ஒப்பீட்டு அடிப்படையிலும் பொருளுணர்த்துவனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் பொருளுணர்த்துவனவாக; ‘கிழங்கடுக்கினது போல, பேனுப்பின்னங்காலளவு, எள்ளுப் போட்டா நிலத்தில விழாது’ முதலான தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வொப்பீடுகள் தழ்நிலை அனுபவங்களோடு இணைந்து பொருள் தருகின்றமையை ‘கிழங்கடுக்கினது போல சனம்’ என்பதைக் கொண்டு விளக்கலாம். அதாவது பனங்கிழங்கினை வண்டிகளில் அடுக்காக ஏற்றும் பழக்கவழக்கம் மற்றும் அனுபவங் கொண்ட ஒருவருக்குத்தான் தெரியும் கிழங்கை அடுக்காக ஏற்றியபின் அதனுள் இனுமொரு கிழங்கைக் கூட நுழைக்க முடியாதென்பது. இந்த அனுபவமே பேருந்தின் சனநெரிசலை ஒப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் இதனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு தழ்நிலை அனுபவம் தேவைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

வடமராட்சிப் பகுதியில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சொற்களில் ஒன்றாக ‘வள்ளிக’ என்பது காணப்படுகின்றது. இச் சொல் ஒப்பியலடிப்படையில் தொடர்புடைய ஏனைய யாவற்றிலும் இது சிறந்தது எனும் பொருள் தரும் வகையில் “உள்ளதுக்க வள்ளிக” என வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இச்சொல்லின் பிரயோகத்திற்கும் சட்டப்படி எனும் சொல்லின் பிரயோகத்திற்குமிடையில் பொருள் நிலையில் பெரிய வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. வள்ளிக என்பது இதை விட்டால் நல்லது இல்லை என்ற பொருளைத்தர; சட்டப்படி என்பது இதைவிடச் சிறந்தது வேறு இல்லை என்ற பொருளினைத் தருவதாகக் காணப்படுகின்றது.

தழ்நிலை அனுபவங்களால் பொருள் துருத்தித் தோன்றும் தனித்துவம் பெற்ற ஒன்றாக ‘சட்டப்படி’ எனும் சொல்லாட்சி காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்

தமிழுக்கு புது வரவாகக் காணப்படும் 'சட்டப்படி'; எங்கெல்லாம் கையாளப் பட்டிருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் முழுமை பெற்ற தன்மை, தனிச்சிறப்பு, தரச்சிறப்பு என்றவாறாக உச்சத்தைத் தொட்ட ஒரு சொல்லாகி நிற்பதைக் காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டு : “நகுல் கறி வைத்தால் சட்டப்படி இருக்கும்”

“பாகுபலி சட்டப்படி படம்”

“சிவாஸ் சட்டப்படி சரக்கு”

இந்த ஆய்வின் முதன்மைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற சொற்கள் யாவும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றவை. இவற்றின் தொகுப்பானது இந்தச் சமூகத்துள்ளே ஊடாடிச் சேகரம் செய்யப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற சொற்களின் வகைப்பாடானது விளக்கமுறை ஒப்பீட்டு வசதி கருதி ஆய்வாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும். இந்த வகைப்பாடு எனும் எல்லைப்படுத்தலில் திட்டவட்டமான வரையறையின்மையால் ஒருசில இடங்களில் இடர்பாடுகளை எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. எவ்வாறாயினும் கிளைமொழி அந்தஸ்துப் பெற்ற யாழ்ப்பாணத் தமிழில் வழங்கப்படுகின்ற இருநூற்றைம்பதுக்கு மேலான அளவுப் பொருள் தரும் சொற்களை இனங்கண்டு வகை தொகைப்படுத்தி ஆராய்தலென்பது, புலமைத்துறை மற்றும் நிறுவனச் சார்பின்றி தன்னார்வ முயற்சியாக நடந்தேறியிருக்கின்றது. இந்த ஆய்வின் நோக்கம், கருதுகோள் முதலானவற்றை அடியொற்றி யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழில் முனைப்புப் பெற்று நிற்பவையாகக் கருதப்பட்ட சுட்டிப்பான பண்புகள் தெளிவாக விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்த காலம், ஆய்வாளரின் பகைப்புலம் முதலானவை இவ்வாய்வினை மேலும் நேர்த்தியுடைய தாக்குவதற்கு இடந்தரவில்லை. இந்த ஆய்வானது அகராதியியலின் சொற்பொருள் விளக்கத்தினை மாத்திரம் மேற்கொள்ளாது தழ்நிலைக்கேற்ப இன்றைய சமுதாயத்தின் உண்மை நிலையினை எடுத்துக்காட்டவும் முயன்றிருக்கிறது. இதனால் நூற்றுக்கு மேலான சொற்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழின் தனித்துவத்திற்கு அடையாளமாகக் காணப்படுவது நிரூபணமாகியிருக்கின்றது.

இவ்வாய்வின் பயனாக, யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் அளவுப் பொருள் தரும் சொற்களை இனங்கண்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்களை ஒப்பிட்டு விளக்கியதன் பின்னணியில் எழுபத்தைந்துக்கும் அதிக சொற்கள் தமிழ் அகராதியில் இடம்பெறாதவையாக இனங்காணப்பட்டிருக்கின்றன. சில சொற்கள் மேற்படி அகராதியில் இருப்பினும் அவை உரிய (அளவுப்) பொருள் தருவதைக் காணமுடியாதுள்ளது. இவற்றுடன் (யாழ்.அக), (i) என தமிழ் அகராதி குறிப்பிடும் சொற்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு பார்க்குமிடத்து யாழ்ப்பாணத் தமிழின் முனைப்பான பண்புகளை மேலும் தெளிவாகக் காண வாய்ப்பிருக்கின்றது.

துணைநூற் பட்டியல் :

1. தமிழ் அகராதி (Tamil Lexicon) சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1982
2. சந்திரசேகரப் பண்டிதர், சரவணமுத்துப்பிள்ளை; யாழ்ப்பாண அகராதி - தமிழ்மணம்; சேமமடு பதிப்பகங்கள் - மறு பதிப்பு 2006 - சென்னை.
3. கீரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி - கிரியா வெளியீடு - சென்னை (பெப்ரவரி 2000)
4. ந. சி. கந்தையா, செந்தமிழ் அகராதி - மீள்பதிப்பு; உலகத் தமிழாராட்சி நிறுவனம், சென்னை (1999)
5. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, அகராதி - நினைவுகள், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை (1953)
6. கந்தசாமி முத்தராஜா, ஆழியவளை : குமரன் அச்சகம், கொழும்பு (2003)
7. வீ. அரசு : நெய்தல் ஆய்வு - இதழ் ஐந்து - சென்னை (ஏப்ரல் 2017)
8. சு. சுசீந்திரராஜா, பிரவாகம் - 2016, தமிழ் லெக்சிக்கனில் யாழ்ப்பாணத்து அகராதியை ஆதாரமாகக் கொண்ட சொற்களும் பொருளும்.

குறிப்பு : தஞ்சை(தமிழ்)ப் பல்கலைக்கழக அகராதியியற்றுறை நடத்திய (2017) 'மொழித் தன்னாட்சியும் அகராதி ஆளுமையும்' எனும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரையின் சுருக்க வடிவம்.

மரபுரிமைகள் : மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் வழிப்புணர்வு - அறிமுகக் குறிப்புகள்

பா. இரகுவரன்

ஆசிரிய நூலகர், யா/ ஹாட்லிக் கல்லூரி.

1.0. அறிமுகம்

அண்மைக்காலங்களில் ஈழத்தமிழ் மக்களிடையே குறிப்பிட்ட சிறு அளவிலேனும் மரபுரிமைகள் பற்றிய சிந்தனை, தேடல், மரபுரிமைச் சொத்துக்களை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தல், எமது மரபுரிமைச் சொத்துக்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணப்பாங்கு போன்றன வளர்ந்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

மரபுரிமை பற்றிய பத்திரிகைக் கட்டுரைகள், நூல் வெளியீடுகள், மேடைப் பேச்சுகள் என்பன மட்டுமன்றி மரபுரிமையாக உள்ள இடங்களில் ஒன்றுகூடிக் கொண்டாடியும் பிரசாரத் துண்டுப் பிரசுரங்களை வழங்கியும் வருகின்ற யாழ்ப்பாணம் தொன்மயாத்திரைக் குழுவினரின் செயற்பாடுகள் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. அண்மையில் தொண்டமானாறு கரும்பாவெளி என்ற மரபுரிமை சார்ந்த இடம் பற்றிய ஆவணத் திரைப்பட வெளியீடும் முக்கியமானதொன்றாகும்.

ஒரு நாட்டில் குறிப்பிட்ட இனம் ஒடுக்கப்படும்போது நசுக்கப்பட்டு அவர்கள் தங்களின் கடந்தகால தொன்மைமிக்க வாழ்வின் இருப்புக்கும், தொடர்ச்சிக்கும் மரபுரிமை ஆதாரங்களை (மரபுரிமைச் சொத்துக்களை) முன்னிறுத்திப் போராட வேண்டிய தேவையும் வலுப்பட்டுச் செல்லுதலை உலக வரலாறுகள் மட்டுமன்றி எமது கடந்த கால, சமகால வரலாறுகள் எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றன.

உண்மையில் மரபுரிமை என்பது எமக்குப் புதிய சொல்லாக இருந்தாலும், கடந்தகால பாரம்பரியங்ககள் என்பது இதற்கு ஒப்பான சொல்லாகக் கொள்ளலாம். எமது பாரம்பரியங்களில் இயற்கையாக அமைந்த பகுதிகளும், செயற்கையான நிர்மாணங்களும் அடங்கிநிற்பது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றுதான்.

மேலும் ஒவ்வொரு சமூகமும் தம்மிடையே உள்ள மரபுரிமை (பாரம்பரிய) சொத்துக்களைக் காப்பாற்றிப் பேணிப் பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததிக்கு கையளித்தல் என்பது பிரக்ஞை பூர்வமான செயற்பாடாக வளர்ச்சி கொள்ளுதல் காலத்தின் மிக அவசியமான தேவையாகி; நிறைவேற்றவேண்டிய கடமையாகவும் நிற்கின்றது என்பதே பொதுவான யதார்த்த நிலைமையாகும்.

1.2. மரபுரிமை பற்றிய சிறு விளக்கம்

மரபுரிமை என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் Heritage என்ற சொல்லால் சுட்டப் படுகின்றது. இச்சொல் பரம்பரைச் சொத்து என்னும் பொருள்பட அமைந்திருக்கிறது. (Thing inherited or got from ancestors)

Inherit - பரம்பரை உரிமையால் அடைதல், பரம்பரையாக பிதுராஜித்தமாக பெறுதல் (சட்டப்படி)

Ancentors - முன்னோர்கள் (Lifco - ஆங்கில - ஆங்கில தமிழ் அகராதி)

மரபுரிமை என்ற சொல்லில் உள்ள மரபு, உரிமை என்ற இரண்டு சொற்களும் அது பற்றிய போதிய விளக்கத்தை எமக்கு அளித்து நிற்கின்றன. குறித்த மக்கள் கூட்டத்தின் மரபு வழியாகக் கைமாறிக் கொண்டுவரும் விடயங்கள் அல்லது தலைமுறை தலைமுறையாக குறித்த மக்கள் கூட்டத்துக்கு இருந்தாகும் விடயங்கள் எல்லாமே மரபுரிமைக்குள் அடங்கும் என நாம் விளக்கம் கொள்ளலாம். மரபுரிமை என்ற சொல்லில் உள்ள உரிமை என்ற தனிச்சொல்லானது பாவித்தல், பெருமைப்படுத்தல், கொண்டாடுதல், குறித்த மக்கள் கூட்டத்தின் பரம்பரைச் சொத்தாகப் பண்பாட்டுரீதியாக நடைமுறையில் தொடர்ந்தும் இருக்கத்தூண்டுதல்... போன்ற விடயங்களைக் குறித்து நிற்கின்றது.

1.3. மரபுரிமை (மரபுரிமைச்சொத்து) வரைவிலக்கணம்

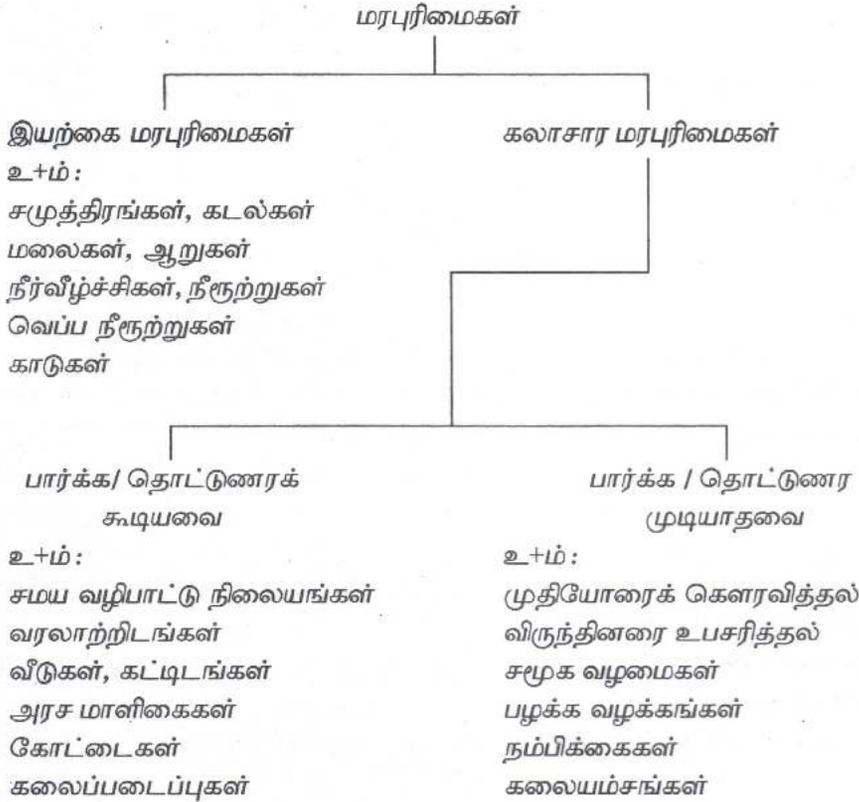
மரபுரிமை என்று கூறும்போது இயற்கையாகவே அமைந்த சமுத்திரங்கள், கடல்கள், காடுகள், குளங்கள், மலைகள், நீர்வீழ்ச்சிகள், ஆறுகள், வேறுபட்ட நிலங்கள்... மட்டுமன்றி பண்பாடாக அமைந்து விளங்கும் சமய வழிபாட்டுத் தலங்கள், வரலாற்று இடங்கள், பழைய வீடுகள் மற்றும் கட்டிடங்கள், அரச மாளிகைகள், கோட்டைகள் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், கலையாக்கங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், சமூக வழமைகளில் பழக்கவழக்கங்கள்... அனைத்தும் மரபுரிமைச் சொத்து என்ற பதத்தில் அடங்குவதைக் காணலாம்.

“ஒரு சமூகத்தின் வாழிடம் சார்ந்ததும், அவ்வாழ்விட நிலவரங்களினால் காலந்தோறும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கைமாற்றப்பட்டு வருகின்றதுமான அனைத்தும் அடிப்படையில் மரபுரிமை (ச்சொத்து) எனப்படும்”

இன்னுமொரு வகையில் கூறுவதானால் மரபுரிமை (ச்சொத்து) எனப்படுவது கடந்த காலத்திலிருந்து வருவதும், மரபினால் கைமாற்றப்படுவதுமான கடந்த காலத்தின் தடயங்களாக உள்ள வரலாற்று இடங்கள், கட்டிடங்கள், இயற்கையாய் அமைந்த தனிச்சிறப்புகள் (சமுத்திரம், கடல், மலை....) பழக்கவழக்கங்கள், சிந்தனைமுறை என்பவற்றை உள்ளடக்கிய தற்காலச் சமூகத்தின் பரம்பரை தனியடையாளங்களைக் குறித்து நிற்கின்றது எனலாம்.

குறிப்பு: மரபுரிமைகளாகக் கொள்வதற்கு 100 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட தலைமுறை தலைமுறையாக கைமாற்றப்பட்டுவரும் விடயங்களாக அமைதல் வேண்டும் என்பது பொதுவான விதியாகும்.

1.4. மரபுரிமை வகைப்பாடுகள்

2.0. இயற்கை மரபுரிமைகள்

குறிப்பிட்ட நாட்டில்/ பிரதேசத்தில்/ இடத்தில் இயற்கையாகவே தோன்றி நிலைத்திருக்கும் பௌதிக தோற்றங்கள் அனைத்தும் இயற்கை மரபுரிமைகளாகும்.
உ+ம்: மலைகள், ஆறுகள், நீரூற்றுக்கள், நீர்வீழ்ச்சிகள், காடுகள்....

இவை கண்ணால் பார்க்கக்கூடியதாக அமைந்திருக்கும். இதனால் இவற்றைத் தொட்டுணர்ந்து அவதானிக்கவும் இலகுவாக ஆய்வு செய்யவும் முடியும். இவ்வாறான இயற்கை மரபுரிமைகளின் செழிப்பு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இருக்கும்போது அப்பிரதேசம் அந்த நாட்டில் மட்டுமன்றி உலகலாவிய ரீதியிலும் முக்கியம் வாய்ந்ததாகக் காணப்பட்டு பெருமையடைகின்றது. இயற்கை மரபுரிமைகள் காணப்படும் இடங்கள் பொதுவாகவே சிறந்த சுற்றுலாத் தலங்களாகக் காணப்படும்.

அதாவது உல்லாசப் பயணத்துறையை வளர்க்க இயற்கை மரபுரிமைகள் பெரிதும் உதவுகின்றன எனலாம்.

2.1. இயற்கை மரபுரிமைச் சொத்துக்களால் ஏற்படும் நன்மைகள் சீல

1. குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் இயற்கை அழகு அதிகரித்தும் சிறப்பாகக் காணப்படும்.
2. உல்லாசப் பயணத்துறையால் வருமானம் கிட்டும். (இதில் அரசு நிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி தனியார்களும் அதிகம் பயன்பெறுவர்)
3. தொழில் வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும்.
கடல் / சமுத்திரம், ஆறு - மீன்பிடி
கண்டல்காடு - விறகு எரிபொருள், மீன்பிடி, போக்குவரத்துக்கான வாகன ஓட்டம் அதிகரிப்பு
4. விரும்பியவாறு பயணங்களை மேற்கொள்ள உதவும்.
உ+ம் : கடல்கள், சமுத்திரங்கள், ஆறுகள் ஊடாக நீர் கலங்களில் பயணித்தல் அதிகரிக்கும்.
5. கோயில்கள், அரசு மாளிகைகள் என்பன போற்றிப் பாதுகாக்க உதவும்.
மலைகள் - சிவனொளிபாதமலை, சிகிரியா, தம்புள்ள, மிகிந்தலை.
6. பயிர்ச்செய்கைக்கு உதவும், விவசாயத்துறை விருத்தியடையும். (உ+ம் : ஆறுகள், குளங்கள்)
7. பாவனைக்கான நீரைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவும். (உ+ம் : ஆறுகள், குளங்கள்)
8. மக்கள் குடியிருப்புக்கள் தோன்ற உதவும். (உ+ம் : ஆறு, குளம், கடல்களை அண்டிய பகுதிகளில் மக்கள் குடியேற்றம் அதிகரிக்கும்)
9. பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் உதவும். (உ+ம் : கண்டல்காட்டு மரங்களின் தனின் - சாயம்)
10. நீர் ஆவியாகி மழைவீழ்ச்சிக்கு உதவும். (உ+ம் : சமுத்திரங்கள், கடல்கள், குளங்கள், ஆறுகள்)
11. பொழுதுபோக்கு, மனமகிழ்ச்சி என்பனவற்றைக் கொடுக்கும். மன இறுக்கத்தை தளர்த்தும்.
(உ+ம் : கடற்கரைகள், சவுக்கம் காடுகள், கண்டல் காடுகள்)
12. உல்லாசப் பயணத்துறை விருத்திக்காக கட்டிடங்கள் முதலாம் பல்வேறு வசதிகள் அதிகரிக்கும். (காணிகள் பயனுள்ளதாக அமையும்)
13. உல்லாசப் பயணத்துறையால் உள்ளூர் மக்களும் பல்வேறு நன்மைகள் பெறுவர்.
(உ+ம் : அரும்பொருட்கள் விற்பனை, உள்நாட்டுக் கைப்பணிப் பொருட்கள் விற்பனை, வீடுகளில் விடுதிகள் அமைத்து பணம் சம்பாதித்தல்)
14. மலைகளில் அமைக்கப்பட்ட சமயவழிபாட்டுத் தலங்களும் மேற்படி நன்மைகளைக் கொடுக்கும்.
15. குறிப்பிட்ட நாட்டுமக்கள் உல்லாசப் பயணிகளின் நண்பர்களாகி திருமணம், நட்பு முதலாம் உறவுகள் ஏற்பட்டு உலகளாவிய தொடர்புகள் அதிகரிக்கும்.

16. மீன்பிடித்துறை முகம் நிர்மானிக்கப்பட்டு மீன்பிடியால் நாடும், மக்களும் வேலைவாய்ப்பு, கடலுணவுகள் பெறுதல் என்பன அதிகரிக்கும்.
17. கண்டல் காடுகள் இயற்கை சரணாலயங்களாக விருத்தியடைந்து மக்களின், உல்லாசப் பயணிகளின் பார்வைக்கு விடப்படும். பொழுதுபோக்கு, மகிழ்ச்சி, தொழில் வளர்ச்சி, மன இறுக்கத்தளர்ச்சி என்பன ஏற்படும்.
18. சுற்றுச்சூழலுக்குக் குளிர்ச்சியை வழங்கும். புவி வெப்ப அதிகரிப்புக் குறையும். (உ+ம் : கடல்கள், ஆறுகள், குளங்கள்)
19. சுதேச மருத்துவத்துறைக்கான மூலிகைகளை அதிகம் பெறலாம்.
20. அலம்பல், விறகு, எரிபொருள், தடிகள், தண்டுகள் அதிகம் கிடைக்கும்.

3.0. கலாசார மரபுரிமைகள்

இயற்கையாகத் தோன்றியன அல்லாமல் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட மேன்மைமிக்க வாழ்வியல் பெறுமானம் மிக்க விடயங்களும், மனித நடத்தைகளினால் வெளியிடப்படும் சிறந்த பண்பு சார்ந்த நடத்தைப்பாடுகளும் கலாசார மரபுரிமைகளாக உள்ளடக்கப்படுகின்றன. கலாசார மரபுரிமைகளின் உருவாக்கத்தில் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களின் வாழ்வியல் முறை முக்கிய பங்காற்றுகின்றது.

மனித வாழ்வியலானது தமது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இருப்பிடங்கள் (உறைவிடங்கள்) சமூகத் தலைமைகளின் பாதுகாப்பான உறைவிடங்கள் (அரசு மாளிகைகள், கோட்டைகள்) உணவுத் தேவையை நிறைவேற்றல், பயிர்களுக்கான நீரையும் கனியுப்பையும் வழங்கக்கூடிய நீர் நிலைகள் (செயற்கையாகக் குளங்கள், நீர்த்தேக்கங்கள் அமைத்தல்) பயணங்களின்போது தமக்கும், மாடுகளுக்கும் நீர் வழங்கும் தெருவோரக்கிணறுகள், தெருவோர மடங்கள், தெருமூடி மடங்கள், கோயில் மண்டபங்கள் போன்றவற்றுடன் சுமைகளை இலகுவாக ஏற்றி இறக்க உதவும் சுமைதாங்கிகளும் வண்டில் மாடுகள் தினவு எடுப்பதற்கான ஆவுரோஞ்சிக் கல்லுகளும் மற்றும் பொழுதுபோக்குக்காகவும் நல்ல மனநிலையையும் நடத்தைச் சிறப்புக்களையும் வழங்கக்கூடிய கர்ணப் பரம்பரைக் கதைகள் - இலக்கியங்கள் (நீதி இலக்கியங்கள்) என்பனவற்றுடன் ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்காகவும் ஒன்று கூடிக் கொண்டாடவும் அமைக்கப்பட்ட ஆன்மீக தலங்கள் போன்றனவெல்லாம் கலாசார மரபுரிமையுள் அடங்கும்.

4.0. உலக மரபுரிமைகள் (உலகப் பாரம்பரியங்கள்)

யாதாயினும் ஒரு நாட்டின் கலாசாரத்தில் மிகச்சிறந்த புராதனச் செல்வம் உலக மரபுரிமைக்குள் உள்வாங்கப்படுவது வழமையாகும். இவ்வாறாக உலக நாடுகளில் காணப்படும் மிகச்சிறந்த புராதனச் செல்வங்களை உலக மரபுரிமைகள் என்பர். உலக மரபுரிமைகளிலும் பிரிவுகள் உள்ளன. அவை வழமைபோல் இயற்கை மரபுரிமை, கலாசார மரபுரிமை என வகுத்துப் பார்க்கப்படும்.

உலக மரபுரிமை

இயற்கை மரபுரிமை

உதாரணம் :

அமேசன்காடு

அமேசன் நதி

நைல் நதி

கொங்கோவனங்கள்

பாலைவனங்கள்

கலாசார மரபுரிமை

உதாரணம் :

தாஜ்மஹால்

பிரமிட்டுக்கள்

சீனப்பெருஞ்சுவர்

சீகிரியா

சாய்ந்த கோபுரம்

4.02 இதேவேளை உலக இயற்கை மரபுரிமைகளும், கலாசார மரபுரிமைகளும் மேலும் இரண்டு வகையாக வகுக்கப்படுகிறது.

உலகமரபுரிமை

நகரமுடியாதவை

(இடம்பெயரமுடியாதவை)

உதாரணம் :

கடல்கள், சமுத்திரங்கள்

காடுகள்

மலைகள், ஆறுகள்

தாஜ்மஹால்

பிரமிட்டுகள்

நகரக்கூடியவை

(இடம்பெயரக்கூடியவை)

உதாரணம் :

நாணயங்கள்

கைப்பணிப்பொருட்கள்

சிற்பங்கள்

ஓவியங்கள்

தொல்பொருட்கள்

உலக மரபுரிமைக்குள் அடங்கும் இயற்கை மற்றும் கலாசார மரபுரிமைகள் உலகளாவிய உல்லாசப் பயணத்துறையில் முக்கிய மையங்களாகின்றன. இதனால் உலக மரபுரிமைகள் உல்லாசப் பயணத்துறையை பெரிதும் வளர்க்க உதவிசெய்து குறிப்பிட்ட நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் நல்ல வருவாயுடன் புகழையும் தேடித் தருகின்றன.

4.1. உலகமரபுரிமை (பாரம்பரிய)க் களம் - World Heritage site

உலக பாரம்பரியக்களம் என்பது யுனெஸ்கோவின் (UNESCO) உலக பாரம்பரியக் குழுவினால் நிர்ணயிக்கப்படும் அனைத்துலக பாரம்பரியங்கள் திட்டத்தின் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள ஒரு களம் ஆகும். இப்பட்டியலில் உலகில் உள்ள முக்கியமான இயற்கை மரபுரிமைகளும், கலாசார மரபுரிமைகளும் உள்ளடங்குகின்றன.

யுனெஸ்கோவின் உலக பாரம்பரியக் குழுவானது ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுக் குழுவினால் தெரிவு செய்யப்படுவதுடன் 21 பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக

இருக்கின்றது. மனித இனத்தின் பொதுப்பாரம்பரியத்துக்கு இன்றியமையாத இயற்கை மற்றும் கலாசார (பண்பாட்டு) முக்கியத்துவம் வாய்ந்த களங்களைப் பட்டியலிட்டு அவற்றை பாதுகாப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

சில களங்களின் மேம்பாட்டுக்காக, சில நடைமுறைகளின் கீழ், உலகப் பாரம்பரிய நிதியத்தில் இருந்து நிதியுதவி வழங்கப்படுவது உண்டு. இவ்வாறான களங்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடன் 16 NOV 1972 ஆம் ஆண்டில் நடந்த யுனெஸ்கோவின் பொது மகாநாட்டில் கொண்டுவரப்பட்ட சாசனத்தில் இத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.

Sep 2012 அறிக்கையின்படி இத்திட்டத்தில் இதுவரை 190 நாடுகள் கையெழுத்திட்டு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. 2012ஆம் ஆண்டு நிலவரத்தின் படி 157 நாடுகளில் உள்ள 962 களங்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

745 - கலாசார மரபுரிமைக் களங்கள்

188 - இயற்கை சார் மரபுரிமைக் களங்கள்

29 - கலப்பு இயல்புக்களங்கள்

போர்க்காலங்களில் மரபுரிமைச் சின்னங்களுக்கு எந்தப்பாதிப்பும் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பது இதன் முக்கிய அம்சமாகும்.

யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தால் ICOMS எனப்படும் பண்பாட்டு (கலாசார) மரபுரிமைச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேச அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

நூறு வருடங்களுக்கு குறையாத எந்தவொரு கட்டுமானமும் புராதன மரபுரிமைச் சின்னமாகக் கருதப்பட வேண்டும். இது தொல்லியல் திணைக்களத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட அரும்பொருள்தொடர்பாக இலங்கையில் 1940 களில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் 1956, 1998 களில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களோடு சம்பந்தப்பட்டது.

ஒரு சமூகத்தின் மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் என்பவை விலை மதிப்பில்லா பெரும் சொத்துக்களாகும். இவை குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் தனித்துவத்தையும், பண்பாட்டுப் பெருமைகளையும் வெளிப்படுத்தி கடந்தகால இருப்பின் முக்கிய ஆவணங்களாகவும் இருந்து செயற்படவல்லன. அத்துடன் இவற்றின் அழகியல் பெறுமானங்களும் பல வகைகளில் சமூகப்பயன்பாடு மிக்கவையாகும்.

எல்லா நாடுகளும் தேசிய பெருமைக்குரிய வளங்களைக் கொண்டுள்ளதுடன் உள்ளூர் மற்றும் தேசிய முக்கியத்துவம் கொண்ட பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளன. அவை உலக பாரம்பரிய பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அவை எமது பாரம்பரியத்தினை விளக்கி நிற்கின்றன. அவற்றைப் பாதுகாத்து பேணவேண்டியது உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் உள்ள கடமையாகும்.

5.0. மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் அழித்தலுக்கான காரணங்கள்

1. இயற்கை அனர்த்தங்கள்

ஆழிப்பேரலை, நிலநடுக்கம், தூறாவளி, வெள்ளப்பெருக்கு....

2. போர்கள் (யுத்தங்கள்)

நாட்டுக்கு நாடு போர்களில் எதிரி நாட்டின் மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகின்றன. அதேபோல் உள்நாட்டு மோதல்களிலும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகின்றன.

3. வியாபாரம்

பணத்துக்காகவும், அறியாமை காரணமாகவும் மரபுரிமைப் பொருட்களை விற்றுவிடுதல் வழமையாக இருக்கின்றது. மரபுரிமைச் சொத்தின் பெறுமதி கணக்கிலடங்காது. விற்பவர்கள் சிறுதொகைக்கு விற்றுவிடுதலும் அபத்தமானது (சில வீடுகளில் பழைய பொருட்களாக அறைகளில் ஏராளமாக தேங்கிக் கிடக்கின்றன)

4. கவனமின்மை, அறியாமை

மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் மக்களின் கவனமின்மை, அறியாமை என்பவற்றால் பாதுகாத்துப் பேணப்படாமல் விடப்படுகின்றன.

5. வேறு நாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லல்

அதேவேளை புலம்பெயர் தேசங்களுக்கும் சில மரபுரிமைச் சின்னங்களைச் கொண்டு சென்று விடுகிறார்கள். அங்கு அவை பாதுகாப்பாக இருந்தாலும் சொந்த நாட்டில் இருப்பதே மரபுரிமைச் சொத்து என்பதில் அர்த்தமுடையதாகின்றது.

6.0. மரபுரிமைச் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல்

01. மக்களுக்கு மரபுரிமைச் சொத்துக்களின் முக்கியத்துவம் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஓட்டுதல் முக்கியமானதாகும்.

யாழ்ப்பாணம் தொன்ம யாத்திரைக் குழுவினர் பருத்தித்துறை தெருமுடி மடத்தில் ஒன்றுகூடி பாடல்கள் பாடி மக்களின் கவனத்தைத் தம்பக்கம் திருப்பித் துண்டுபிரசுரங்கள் மூலமும், நேரடியாகக் கதைத்தும், பத்திரிகைகள், முகநூல்கள் என்பவற்றில் பதிவு செய்தும் இயன்றளவு முயற்சி செய்தனர். இதேபோல் பருத்தித்துறையில் வெள்ளையப்பம் விற்கப்படும் ஓடைக்கரை வீதியும் பண்பாட்டுத் தெருவாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அதன் சிறப்புக்களை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கவேண்டும். (இத்தெரு வெறும் அப்பம் வாங்கும் தெருவல்ல. தற்போது எங்களின் மரபுரிமைச் சொத்தாகிவிட்ட தெரு என்பதை வெளிப்படுத்த வேண்டும்)

02. மரபுரிமை சார்ந்த பொருட்களை தனிநபர்கள் வீடுகளில் சேகரித்து அலுவலர்களில் காட்சிப் பொருளாக்கி விடுவதாலும் உறவினர் நண்பர்களில் விழிப்புணர்வையும், இவற்றைச் சேகரிக்கும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தலாம்.

03. நகர வீதிகளில் விற்பனைக்காக இருக்கும் எமது மரபுரிமைச் சார்ந்த பொருட்களை பணச் செலவைக் கவனியாது மக்கள் வாங்கிச் சேகரிக்கவேண்டும்.
04. சனசமூக நிலையங்கள், பாடசாலைகள், உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மரபுரிமைச் சொத்துக்களை இயன்ற வழிமுறைகளில் சேர்த்து மாணவர், மக்கள் என்போரின் கண்ணில் படுமாறு காட்சிக்கு வைத்தல் அவசியம்.
05. பிரதேச செயலர் அலுவலகம், மாநகர சபை, நகர சபை, பிரதேச சபைகளிலும் மற்றும் தொழில் நிறுவனங்களின் சேகரிப்பும் மிக அவசியமாகும்.
06. பல்கலைக்கழகங்கள் பரந்துபட்ட முறையில் மரபுரிமைச் சொத்துகள் சேகரிப்பிலும், கண்காட்சிகளில் வெளிப்படுத்தலிலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
07. மரபுரிமைச் சொத்துக்களின் படங்கள் சிறந்த முறையில் வீடுகளிலும், அலுவலகங்களிலும் தொங்கவிடக்கூடியவாறு அழகான பிரதிகளாக்கப்படுதல் அவசியம். (கண்ணாடி பிறேம் போட்டுத் தொங்கவிடுதல் மேலும் பயனுள்ளது)
08. சனசமூக நிலையங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மக்களின் வீடுகளில் உள்ள மரபுரிமைச் சொத்துக்களை கவனத்துடன் அடிக்கடி கண்காட்சிக்கு வைத்து அவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றி எடுத்துரைக்க வேண்டும்.
09. மரபுரிமைச் சொத்துக்கள் பற்றிய ஆவணப் படங்கள் தயாரித்து மக்களின் பார்வைக்கு விடுதல், பிரச்சாரம் செய்தல் என்பன அவசியமாகும்.
10. மாணவர்களையும், மக்களையும் மரபுரிமைச் சொத்துக்களைப் பார்வையிட உல்லாசப் பயணங்களில் அழைத்துச் செல்லுதல் வேண்டும். இவ்விதம் மேலும் பல திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் அவசியம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- 1) பேராசிரியர் ப. புஷ்பரட்ணம் - ஈழத்தமிழர் மரபுரிமை அடையாளங்கள் (2017)
- 2) பாக்கியநாதன் அகிலன் - காலத்தின் விளிம்பு (யாழ்ப்பாணத்து மரபுரிமைகளும் அவற்றைப் பாதுகாத்தலும் - 2015)
- 3) இளம்பருவத்தினர் கைகளில் உலக பாரம்பரியம் - யுனெஸ்கோ வெளியீடு (2002)
- 4) புவியியல் பாட நூல்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகளில் இருந்து பெற்ற தகவல்கள், குறிப்புகள்.
- 5) எனது நேரடி அனுபவங்களும் ஆய்வுகளும்.

பழமொழித்தீபிகையிலிருந்து ஒரு பழமொழி

பழமொழித்தீபிகை என்பது 1916இல் பருத்தித்துறைப் பிரதேசத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு நூலாகும். இதன் ஆசிரியர் அக்கால அல்வாய் வடக்கைச் சேர்ந்த வே.ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை ஆவார். இந்நூலில் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள் ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுத்த நூற்று அறுபது பழமொழிகளுக்கு விளக்கவுரை செய்துள்ளார். மரபுரிமைச் சொத்தாக மதிப்புப்பெற்றுள்ள இந்நூலிலிருந்து காலத்தின் தேவை கருதி ஒரு பழமொழி இங்கு தரப்படுகின்றது.

160. வேதத்திற்கு உலகம்பகை உலகத்திற்கு ஞானம்பகை.

வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் உலகத்தைக் கயிற்றாவு காணநீர் இந்நிரசாலம் கனவுலகு முதலியனபோலப் பொய்யானதென்றும், சீவர்கள் தேகேந்திரியாதிய பிரபஞ்சங்களைக் காணுதல் அயித்தையின் காரியமேயென்றுங் கோஷிக்கின்றன. ஆகலின், வேதத்திற்கு உலகம் பகையெனப்பட்டது.

இனி, உலகத்திற்கு ஞானம் பகையென்றது லௌகிகபோகங்களை உண்மையான இன்பமென்று கருதி அவற்றைப் பெறுதற்காகிய கர்மங்களைப் புரிவோருக்கும், முத்தியின்பமும் விடபானந்தம்போன்றதோரின் பமேயாமென்று கருதுவோருக்கும், உண்மைஞானம் பகையாகுமென்பது பற்றியென்க.

எவ்வாறெனில்: ஆன்மாவைத்தவிர, மற்றைய அனன்மத் துவங்களாகிய ஜகசீவர்களும் சுவர்க்காதி யின்பங்களும் பொய் யென்றல் அன்னோது மனோபாவத்திற்கு உவப்பாகாது.

உலகத்தவரிற் பெரும்பாலார் முத்தியென ஒன்றை விரும்புதல் அம்முத்தியிலும் இவ்வுலகில் அந்தக்கரணங்களினால் அறுபவிக்கப்படும் இன்பம்போன்ற ஒர்வித இன்பமுண்டென்றே யாம். மாயைக்குட்பட்ட அந்தக்கரணங்களின் இன்பத்தைக் கொண்டு, முத்தியின்பமும் அவ்விதத்தது என்று அறுமானித்தல் தவறாகும். உலகத்தவர் அவாவுடன் பற்றுகின்ற இவ்வுலக நடைகளே, ஞானிகளுக்கு நெஞ்சம் பரீரொனும் அச்சத்தைத் தருகின்றது. எனவே, சீவர்களின் மனோநிலைக்கேற்கவே விஷயங்கள் இன்பமெனவுந் துன்பமெனவுந் தோன்றுகின்றன என்று பெறப்படுகின்றது.

இதற்குத் திருஷ்டார்த்தமாக: சிறுபிள்ளைகளின் சமூகத்தில், செயற்கையழகு செய்யப்பெறாதவளும் இயற்கையழகே வாய்ந்துள்ளவளுமாகிய ஒருபெண்ணையும், இயற்கையழகு அதிகமில்லாதவளும் செயற்கையழகில் கூத்துவேடம் பூணுவது போல மைப்பூச்சு நகைகளாகியவற்றினால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளுமாகிய ஒரு பெண்ணையும், நிறுத்தி, அவ்விருவரில் யார் அழகுள்ளவரென வினாவின், அச்சிறுவர் கூத்துவேடம் பூண்ட பெண்ணையே அழகுடையவளென்பார். ஆனால், அழகின் தத்துவத்தை அறிந்தோர் இயற்கையழகு வாய்ந்தவளையே அழகியென்பார்.

அதுபோல, ஞானமெய்தாதவர்களும், அந்தக்கரணங்களிலறுபவிக்கப்படுகின்ற விடயானந்தம்போன்றதொன்றே முத்தியின்பமும் என்று அறுமானிப்பார். ஆனால், மெய்ஞ்ஞானிகளோ "தோற்றுமுலகவையெல்லாந்தோற்றுதிருக்குஞ்சுக" மாகிய உபசாந்தநிலையே முத்தியெனக் கூறியிருக்கின்றனர். சாஸ்திரங்களும், தூலாருந்ததிரியாயம்பற்றிப் பலவித பக்குவிகளுக்கும் ஏற்றவாறு பலவிதங்கூறி, முடிவில் அந்நிலையே முத்தியென விளக்குகின்றன அந்நிலை, அவித்தையின் ஆவரணவிட்டசேபசக்திக

ளிஞர் பூரணமாய் மறைபட்ட சீவர்களின் மனோபாவத்திற்கு, பயங்கரமானதாயும் விருத்தமானதாயுமே தோன்றும். பக்குவமெய்திய சீவர்களுக்கே அந்நிலையில் பற்றுண்டாகும். ஞானிகளுக்குக்கூட, சிலபோது அந்நிலையில் பற்றுண்டாகாதபடி, இரதமனமாயை தடைசெய்ய எத்தனித்தலுண்டென்பதை, இதன்கீழ்க்காணும் ஸ்ரீதாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடல் ஒன்றினால் அறியலாம். ஞானிகளையே மனமாயை இவ்வாறு தடுக்க எத்தனித்தலுண்டெனில், ஏழைமதியினரைத் தடுக்குமென்பதற்குக் கூறவும் வேண்டுமா?

மேலே விரித்து விளக்கப்பட்டவற்றால், பிரபஞ்சமும், அதன்கணுள்ள இன்பங்களும் பொய்யெனவும், அந்தக்கரணங்களினால் அநுபவிக்கப்படும் இன்பங்கள் விபீததுன்பங்களெனவும், பிரபஞ்சமாதியன தோற்றாத நிலையாகிய உபசார்தநிலையே முத்தியின்பமெனவும் பெறப்பட்டன. இவ்வாறான கொள்கைகளைப் பக்குவரது மனம் இலகுவில் பற்றுதல் செய்யாது.

பிரமத்திற்கும், தனக்கும், மற்றைய ஜகதீவர்களுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை வேதாந்த சாஸ்திரப்படி உணராதவர்களுக்கு பிரபஞ்சமாதியன பொய்யென்ற கொள்கை நகைப்பிற்குரியதாகவே தோன்றும். இவ்வாறான காரணங்கள்பற்றியே உலகத்தவர்க்கு ஞானம் பகையெனப்பட்டது.

இதன்கீழ்க்காட்டப்பட்ட, மெய்ஞ்ஞானிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ள பிரமாணங்கள், மேற்சொல்லிய கொள்கைகளை வலியுறுத்துகின்றன. அவைகளில்,

பிரபஞ்சம்பொய்யென்பதற்குப் பிரமாணங்கள்.

ஸ்ரீதாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வருமாறு:

“தேன்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேவின்னாநாட்டி யவகிலமாயை
கான்முயற்கொம்பேயென்கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்மலர்முளரியென்கோமற்றென்கோ விளம்பல்வேண்டும்.”

“கடத்தைமண்ணென லுடைந்தபோதோவிந்தம்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யென விற்றந்தபோதோசொலத்தருமம்”

“இந்திரசாலங்கனவுகானலீனீரொனவுலகமெமக்குத்தோன்ற”
“இந்திரசாலமமையவொருகடத்துஞ்சமைந்தாடுமனமாயை”

“சுகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றோ”

“உண்டுபோலின்றமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான் பெற்றபலன் கூறும்பாராமே”

“பொய்க்காலதேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும்பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வாவிடலைபோக்குமில்லை
அக்காலமிக்காலமென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ”

“ஆதிக்கநல்கினவாரிந்தமாயைக்கொன்
றறிவின்றியிடமில்லையோ
அந்தரப்புஷ்பமுங்கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ”

“எந்நாளுமுடிலையுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம்பிராணனுமெமைச்சடம
தென்றுனைச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவனையிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மநியாயமாயெமையடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்

முன்னாகீயென்னகோட்டைகொண்டாயென்று
 மூடமனமிகவுமேச
 மூண்டெரியுமனலிட்டமெழுகாயுளங்கருகன்
 முறைமையோபதினாயிரஞ்
 சொன்னாலுரினன்னருளிர்ந்தகனிலையெயினிச்
 சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
 சுத்தநிர்க்குணமானபாதெய்வமேபாஞ்
 சோதியேசுகவாரியே”

“இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த—எனக்
 தெவ்வண்ணம்வந்ததென்றெண்ணியான்பார்க்கின்
 மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற—வஞ்ச
 மாயாமனத்தால்வளர்ந்ததுதோழி
 சங்கரசங்கரசம்பு”

“காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
 காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
 கோலமே”

ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வரு
 மாறு:—

“இந்திரஞாலங்காட்டியயியல்பும்”
 “பொய்யாயினவெல்லாம்போயகலவந்தருளி”
 “இந்திரஞாலம்போலவந்தருளி”

பட்டணத்துச்சுவாமிகளின் திருப்பாடல் வருமாறு:—

“மையாடுகண்ணியும்மைந்தரும்வாழ்வுமம்மையுஞ்செந்தீ
 ஐயாநின்மாயையுருவெளித்தேதாற்றமகிலத்துள்ளே
 மெய்யாயிருந்ததுநாட்செலநாட்செலவெட்டவெறும்
 பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே”

திருவள்ளுவநாயனாரின் திருக்குறட்பாக்கள் வருமாறு:—

“சுவையொளியூடுறசைநாற்றமென்றைந்தின்
 வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு”

“பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணரும்
மருளானுமாணுப்பிறப்பு”

“எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினுமப்பொருள்
மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு”

இனி, விடயானந்தம்போன்றில்லாத உபசாந்த நிலையே முத்தியின்பமென்பதற்கும், அதில் பெரும்பாலும் மனதிற்குப்பற்றின்மையும் பயங்கரமுமுளவாமென்பதற்கும், சத்துச்சித்தாயுள்ள ஆன்மா ஒன்றேயென்பதற்கும் பிரமாணங்கள்.

பூதாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வருமாறு:

“கன்னிகையொருத்திசிறின்பம்மேவம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற
கணவனருள்பெறின்முனேசொன்னவாறென்னெனக்
கருகிரகையாவளதுபோல்”

“நீயற்றவந்நிலையெரிட்டையதீயிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே—போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா”

“சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேனானஞானவீன்பமேவுநாளெந்நாளே”

“மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிரீமன்னுயிர்த்தேதர்ந்
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே”

“நன்றெனவுந்திதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானுகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே”

“எடுத்ததேகம்பொருளாவிமுன்றுநீயெனக்கொன்றில்லை
யென்மோனநன்னெறி”

“பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்

சிந்தையிலலைநானென் னும்பான் மையிலலை
 தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
 தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
 சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
 யந்தமில்லையாதிமில்லைநடுவுமில்லை
 யக்குமில்லைபுறமுமில்லையணைந்துமில்லை”

நானான தன்மயமேயல்லாலொன்றைத்
 தலையெடுக்கவொட்டா துதலைப்பட்டாங்கே
 போனாலுங்கற்பூர தீபம்போலப்
 பேரயொளிப்பதல்லா துபுலம்வேறின்றா
 ஞானகாரத்தினையெய்யமற்ற
 ஞானுருவுநமுவாமனமுவிநிற்கு
 மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
 ரதுவானுலதுவாவர துவேசொல்லும்”

“பத்திரீபத்திக்கானபலனுரீபலவாச்சொல்லுஞ்
 சித்திரீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
 முத்திரீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
 புத்திரீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணனந்தவாழ்வே”

“நானென்றுநீயென்றிரண்டிலையென்னவே
 நடுவேமுளைத்தமனதைக்
 கட்டவறியாமலேவாடினேன்”

“நன்றறியென் தீதறியென்நானென்றுநின்றவனார்
 என்றறியென்நானேழையென்னேபராபரமே”

“பாராதிரீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவும்
 ஆராயுஞ்சிவனுநீயாங்காண்பராபரமே”

“அறியாமையிதென்றறியித்தவன்றேதான்
 பறியாவருணியையும்பெற்றேன்பராபரமே”

“வானுதித்ததுவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
 காணுகிற்பதெந்தநாளோபராபரமே”

“மாயாசகமிலையேன்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பென்பராபரமே”

“நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே”

“இமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்தீரள்வாழ்வமைத்தனை”

“வேதாவையிவ்வணம்விதித்தேதென்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாதுநிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடில்
போதமேநிற்குமப்போதத்தைநாடிலோ
போதமுநினால்விளக்கம்
பொய்யன்றுதெய்வமறையாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறிகழ்த்தும்
ஆதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலால்
ஆங்கிலநீதென்னையாட்டி
ஆடல்கண்டவனுநீ ஆடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமெளனஞான
நாதாவுநீபெற்றதாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே”

“வேதாகமத்துணிபிரண்டில்லையொன்றென்னவே”

“வேதமுடனாகமபுராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவிததுவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கும்

ஓதரியதுவிதமேயத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபணுஞானமாகும்
ஊகமனுபவவசனமுன்றுக்குமொவ்வும்
துபயவாதிகள்சம்மதம்”

சிவவாக்கியர் திருப்பாடலிலுள்ளன வருமாறு:—

“மின்னெழுந்துமின்பரந்துமின்னெடுங்கும்வாறுபோல்
என்னுள்ளின்றவென்னுள்ளீசனென்னுளேயடங்குமே
கண்ணுணின்றகண்ணில்நீர்மைகண்ணறிவிலாமையால்
என்னுணின்றவெண்ணைநானியானறிந்ததில்லையே”

“ஒன்றுமொன்றுமொன்றுமேயுலகனைத்துமொன்றுமே
அன்றுமின்றுமொன்றுமேபனாகியானதொன்றுமே”

“ஆகியானதொன்றுமேயனேகருபமாயமாய்ப்
பேதபேதமாபெழுந்துசர்வசீவனனின்
ஆதியோடுகூடுமிண்டெழுந்துசன்மமானின்
சோதியானஞானியாருஞ்சுத்தமாயிருப்பரே”

“என்னகத்துளெண்ணைநானெங்குநாடியோடியினென்
என்னகத்துளெண்ணைநானறிந்திலாததாகையால்
என்னகத்துளெண்ணைநானறிந்துமேதெரிந்தபின்
என்னகத்துளெண்ணையன்றியாதுமொன்றுமில்லையே”

“அவனுமுண்டுநானுமில்லையாருமில்லையானதே”

“உருக்கலந்துநின்றபோதுநீயுநானுமொன்றுமே”

“நானிலாததொன்றுமில்லைநானுமில்லைநண்ணிடில்
நானிலாததொன்றுமேதயங்கியாடுகின்றதே”

“தாணுவாகநின்றசிவன் தான்சிவமதாகுமே”

“பன்னியுன்னியாய்ந்தவர்பரப்பிரமமாவரே”

“உயிர்சிவத்தின்மாயையாகியொன்றையொன்றுகொன்றிடும்
உயிர்சத்திமாயையாகியொன்றையொன்றுதின்னுமே”

திருமூலநாயனார் திருமந்திரம் வருமாறு:—

“நானென்றுந்தானென்றுநாடிநான்தாரவே
தானென்றுநானென்றிரண்டிலாத்தற்பதந்
தானென்றுநானென்றதத்துவநல்கலாற்
முனென்றுநானென்றுஞ்சாற்றகில்லேனே”

தேவாரம் வருமாறு:—

“பாஞ்சபூதிகத்துண்ணின்றபண்பனை
ஆய்ந்துஆய்ந்துஆய்நிவாலறிந்தபின்
தேய்ந்துதேய்ந்துசிவமல்லதில்லையென்
றேய்ந்துபொனதென்னுள்ளமுள்ளமே”

ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வரு
மாறு:—

“இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேறபோன்று
நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
பாருண்ணையறியகிற்பாரே”

“வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனிர்மண்கெடினும்
தான்கட்டலின்நிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனாக்
கன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ”

“வானாகிமண்ணாகிவளியாகியொளியாகி
யூனாகியுயிராகியுண்மையுமாயின்மையுமாய்க்
கோனாகியானெனதென்றவரவரைக்கூத்தாட்டு
வானாகிநின்றாயென்சொல்லிவாழ்த்துவனே”

“ஈசனே நீயல்லதில்லை யிங்குமங்குமென்பதும்
பேசினேனோர் பேதமின்மை”

“பானே பொய்யென்னெஞ்சம்பொய்யென்னன்பும்பொய்”

“வேதமும் வேள்வியுமாயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச்
சோதியுமாயினுளாயினார்க்குத்
துன்பமுமின்பமும்மாயினார்க்குப்
பரதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப்
பந்தமுமாய்மொயினாருக்
காதியுமந்தமுமாயினாருக்
காடப்பொற்கண்ணமிடித்துநாமே”

“ஒன்றாய்முனைத்தெழுந்தெத்தனைபோகவடுவிட்டு”

“பித்தவுலகிற்பிறப்போடி றப்பென்னுஞ்
சித்தவிசாரக்கலக்கந்தெளிவித்த”

“பேதைகுணம்பிறருருவம்பானெனதென்னுரைமாய்த்து”

ஸ்ரீ தத்துவராபசுவாமிகளின் திருப்பாடலிலுள்ளன வருமாறு:

“தன்னால்வினையுஞ்சகீசுவரர்
தன்னாலழியுந்தனதாம்விழியால்
என்னாலெனையென்னிலெனக்கருளு
மன்னேபடியேனபயமபயம்”

“கானலைரென்றுணர்ந்துகரையுந்திரையுநரையுங்கண்டாற்
போல், தானல்லாலுனைத்தானுக்கச்சாதிரிகோத்திரஞ்சாற்றுதி
ன்றாரே”

“பாத்திரபேதத்தினுலேபலகோடியிரவிகள் பேதமானாற்போல்
நேத்திரமானபிரமநிகரிற்பரபஞ்சமுமாயுதித்தானே”

“பொன்னைபொழியச்சவடி காரையிலைபாற்போல்
புவனங்கள்பதினாறுநூற்றபடிபார்க்கில்

என்னை யொழியப்புவனமே துரிசையென்றித்
முரவுபகலனவர தமறையுமேடாபறையை”

“என்னிலேயாவையுங்கண்டிடலாவதும்
யாவையுளென்னை யுங்கண்டிடலாவதும்
அன்னியங்கண்டிலோமென்றிடலாவதும்
அறிவேவடிவாயிருந்திடினல்லவோ”

“ஆதிப்பிரமமறியாமைதன்னாலே
பேதித்துத்தோன்றிற்றென்றிம்மிலடி
பிறப்பிறப்பில்லையென்றிம்மிலடி

வந்திரவியும்வானுதிபூதமும்
இந்திரசாலமென்றிம்மிலடி
யெனக்கழிவில்லையென்றிம்மிலடி.

ஏகமேயல்லாவிரண்டில்லையத்திதப்
போகமேயானோமென்றிம்மிலடி
புலன்வழிகெட்டதென்றிம்மிலடி.

அண்டத்தையெல்லாமறிவேபடைத்தமை
ரிண்டத்தைக்கெட்டோமென்றிம்மிலடி
பேதமற்றில்லையென்றிம்மிலடி.”

“தானேநானென்றுபோனாவன்
றன்னையுங்கண்டிலேனென்னையுங்கானேன்”

“ஊனேமறிவதென்றாதேடாகாளம்
நானேயவனாமென்றாதேடாகாளம்
நானாவதில்லையென்றாதேடாகாளம்”

“செறிவாகியிருந்தவர் தாமேசீவன்சிவனென்னவிரண்டாய்ப்
பிறியாவகைநின்றமைபாரீர்பிறவிப்பகையற்றமைபாரீர்.

அறிவோடறியாமையிரண்டும் அணுகாதணுகிச்சகமாகிப்
பிறியாவகைநின்றமைபாரீர்பிறியிற்றனிலாதமைபாரீர்

புரியாராவானமைபோலேபோதத்துலகங்களுதித்துத்
தெரியாவகைகின்றமைபாரீர்தெரியிற்றெளிவானமைபாரீர்.”

“பொய்க்கனவும்பேய்த்தேரும்போலுமுடல்போமளவுஞ்
சிக்கெனவேநாதன்றிருவடிபை—நெக்குருகிப்
பூண்டியிடாதேகிடந்துபோற்றியிடுநெஞ்சேநீ
மீண்டுபிறவாதேயிட.”

மேலே எடுத்தாளப்பட்ட பாடல்களில் “நானுண்டு” என
அர்த்தம் பயக்குமிடங்களில், “நான்” என்பதற்குப் பொருள்
அதிட்டான நானாகிய கூடஸ்த சைதன்னியப் பிரத்தியகான்
மா எனவும், “நான்பொய்” என அர்த்தம் பயக்குமிடங்களில்
“நான்” என்பதற்குப் பொருள் ஆரோபநானாகிய சிதாபாசன்
எனவும் பொருள்கொண்டு நோக்கினால், வேதாந்த அத்துவிதக்
கருத்துத் தெளிவாய் விளங்கும்.

மண்ணும் மனிதமும் ஊடாடும் கி.செ.துரையின்

“மனப்பட மனிதர்கள்”

கந்தசாமி முருகதாஸ் B.A.(Hons)

(ச.க.சிந்துதாசன்)

“தாய் மண்ணில் நான் வாழ்ந்த காலத்தில் சந்தித்த ஒரு மனிதனைக்கூட என்னால் மறக்கமுடியவில்லை. அனைவருமே பசுமையாக என் மனதில் நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” எனவும் “இந்த நூலில் வரும் பதினைந்து கதை மாந்தர்களும் போலிமையற்ற உண்மை மனிதர்கள்” எனவும் குறிப்பிடும் கி.செ.துரை, புலம்பெயர் நாட்டில் வசித்துவரும் யாழ்ப்பாணம் வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த பன்முகப் படைப்பாளி ஆவார். நீண்ட காலமாக படைப்பிலக்கிய தளத்தில் இயக்கமுறும் இவர், ஏலவே பல நூல்களை வெளியிட்டுமுள்ளார். இவரின் “மனப்பட மனிதர்கள்” என்ற இந்நூல், மண்ணோடும் மனிதத்தோடும் ஊடாடி நிற்கிறது. மறக்கப்பட முடியாதவைகளை பதிவிடும் முயற்சியில் மறக்கப்படாதவர்களாக வந்தெழும் பதினைந்து பேரின் வாழ்க்கைச் சுவடுகளை மனதுகளில் மீள்பதிப்பிடும் இவரின் முயற்சி; சூழல் காட்சிகளையும் தனிமனித ஆளுமைகளையும் வரலாறு மற்றும் அறிவியல்சார் பிற கருத்துக்களோடு பின்னி கலைத்துவமான மொழிநடைக்கூடாக ஒரு புதிய படைப்பு வடிவத்தை நூலுருவாகத் தந்திருக்கிறது.

அந்தவகையில் துடைராயர், தூண்டில் சித்தர், கதைக்கலைஞர் செம்பிராந்து முருகர், பொன்னண்ணா ரொட்டிச்சாலை, பண்டிதர் சங்கரவைத்தியலிங்கன், எட்வேட் தங்கவடிவேல், தூக்குக்கூலி தந்த இலட்சுமிகாந்தன், காதலுக்காக கைத் துப்பாக்கி ஏந்திய கட்டைச் சக்திவேல், முதிரைக்கட்டைச் சண்டியன் வட்டன்துரை, திரைப்பட நேசர் ம. தில்லை நடராசா, நான் கண்ட சாக்கிரட்டீஸ், சாந்தமூர்த்தி மாஸ்டர், பரிசிற்காக மரதன் ஓடாத வீரர் பற்குணி, செத்த வீட்டிற்கு மணி அடிக்கும் சிவகெங்கை, சிந்திக்க வேண்டிய சிறுகதை கமலா ரீச்சர், வல்வையின் நடிகமணி வீ. வைரமுத்து (ரெத்தி மாஸ்டர்) என “மனப்பட மனிதர்கள்” நூலை நிறைக்கும் மாந்தர்கள் தம் வாழ்வியலால் ஏதோவொன்றை எம்மில் தொற்ற வைத்துப் போகிறார்கள்.

மேற்படி மாந்தர்கள் குறித்த நினைவுகளை தக்கவைத்து பதிவிடும் சாத்தியப் பாட்டைத் தன் உத்திமுறையால் மேற்கொண்ட இவர், ஒவ்வொரு சம்பவங்களையும் ஒவ்வொரு சினிமாப் பாடல்களுக்கூடாக தன் நினைவகத்தில் சேமித்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு பாடல்களையும் கேட்கும்பொழுது ஒவ்வொரு சம்பவமும் அது சார்ந்த நபர்களும் நினைவிலெழும் வகையில் தன் உத்திமுறையை கையாண்டதாக குறிப்பிடும் இவர், தனிமனித வர்ணனை, சூழல்காட்சிகள், வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பவற்றை கலைத்துவமான மொழிக் கையாளுகைக்கூடாக இலகுவான

வடிவமைப்பிலே எல்லோரையும் தொற்றும் உத்திமுறையைக் கையாண்டு வல்லை மண்ணின் மனிதர்களை உள்ளடக்கமாக்கி சிறந்ததொரு மனப்பதிவை வெளியிடும் முயற்சியை இந்த நூலின் மூலம் சாத்தியப்படுத்தியிருக்கிறார்.

“உலகம் முழுவதும் எண்பத்தியேழு மில்லியன் பிள்ளைகள் போரைத் தவிர வேறெதுவும் அறியாத வாழ்வு வாழ்வதாகவும் ஐ.நா.யுனிசெப் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது”. நாமும் முப்பது வருடங்கள் தகவல்கள் கிடைக்காத போர்ச் சூழலில் வாழ்ந்துள்ளதால் இவரைப் போன்ற மனிதர்களின் வரலாற்றையும் போர் கழுவிச் சென்றிருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆகவேதான் எழுதவேண்டியுள்ளதென துடைராயன் பதிவில் குறிப்பிடுகிறார். அது மட்டுமன்றி தான் பிடித்த துடை மீன்களை இலவசமாக மற்றையோர்க்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்க துடைராயர் போன்றோர் வகுத்த சமூகவியல் கொள்கைகள் என்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடியவை.

“ஆண்டவனே சித்தர் தப்பிவிடவேண்டும் மனம் மன்றாடுகிறது. ஆனால் எந்தச் சலனமுமில்லாது, சித்தரை விழுங்கிய யாதொரு தடையமுமின்றி கடலலைகள் வெகு இலகுவாக உருண்டன. அறுபதுகளின் முற்பகுதியில் ஆளின்றி ஆடிக் கொண்டிருந்த அந்தக் கட்டுமரம் இப்போதும் என் மனதில் அரை நூற்றாண்டு காலமாக சோளகக் கடலில் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது” என தூண்டில் சித்தரின் பிரிவை பதிவிடுகிறார்.

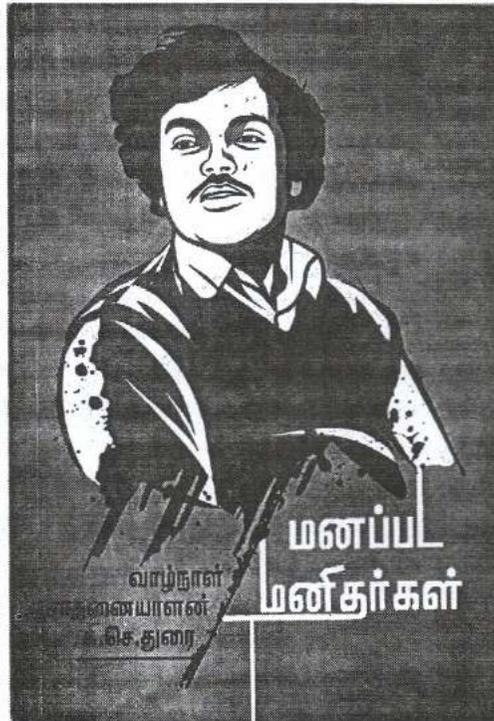
“சூழ் குடத்தடி புட்டு பட்டணம் சோறு சொன்ன இடம் என்று சமிபாடடையும் வரை ஒவ்வொரு உணவையும் ரசித்து ருசித்து அவர்கள் விளங்கப்படுத்தும் பாங்கிற்கு முன்னால் இன்றைய தொலைக்காட்சி சமையற்கலை விற்பனர்கள் ஒருவர்கூட நிற்க முடியாதென்றும் அரசியல் சமுதாயம் என பல விடயங்களையும் தெளிவுபடுத்தும் திறனை” செம்பிராந்து முருகருக்கூடாக முன்வைக்கிறார். வல்லையில் மட்டுமன்றி வையகமெங்கும் பசி தீர்க்கும் கொத்துரொட்டி குறித்து பொன்னண்ணா ரொட்டிச் சாலையிலும், அறிவுக் களஞ்சியமாய் திகழ்ந்த வித்துவமுடைய ஒருவரின் ஆளுமையையும் அவரிடம் பெறத்தகுறிய விடயங்களை எண்ணிக் கலங்கும் பதிவை பண்டிதர் சங்கர வைத்தியலிங்கனிலும், பல்வேறு சாதனைகள் புரிந்த ஒரு தனிமனிதனின் வரலாற்றுத் தகவல்களை எட்வேட் தங்கவடிவேல் பதிவிலும் என ஒவ்வொரு மகுடங்களிலும் ஒவ்வொரு மனிதர் குறித்தும் அவர்களின் வாழ்வியல் பின்னணிகள் குறித்தும் காட்சிப்படுத்தல் முறைகளிலே தன் அனுபவம் மற்றும் அறிவு சார்ந்து பதிவிட்டிருக்கும் ஆசிரியரின் கைதேர்ந்த கலையாகவே இந்நூலை நோக்க முடிகிறது.

ஆவணப்பதிவிடலின் அவசியம் தவிர்க்கமுடியாதது. அது, நேர்த்தியான கலை வடிவைப் பெறுகின்ற போது அதன் பெறுமானம் மேலும் உயர்வடைந்து காத்திரமிக்க ஒரு படைப்பாய் மிளிர்கிறது. அவ்வாறான ஒரு காத்திரமிக்க படைப்பாய் மிளிர்வதற்

கான இயல்பு நிலைகளைக் கொண்டிருக்கும் “மனப்பட மனிதர்கள்” நூல், காலங் கடந்தும் வாழும் தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது.

ஒரு படைப்பாளன் தான் பேசவிரும்பும் விடயங்களை, வரையறுத்த வடிவங் களுக்கூடாக, வெளிக்கொணர எத்தனிக்கும் போது, குறித்த விடயம் சார்ந்து அதைப் பிரதிபலிக்கும் வகைகள் குறித்த தேர்வு அவசியமாகிறது. பொருத்தப்பாடான தேர்விலிருந்து கட்டமைக்கப்படுகின்ற பதிவுகளின் சமூகநலன் அளப்பெரியது. சமூகம் சார்ந்தியக்கமுறும் படைப்பின் மூலம் ஒரு படைப்பாளி வாழ்கின்றான். அந்த வகையில் வாழும் படைப்பாளியாய் தன்னை நினைபித்தியங்கும் கி.செ.துரை, ஏலவே குறிப்பிட்டதுபோல பல்தள இயங்குநெறியில் தன்னை ஈடுபடுத்தி இடையறாத நீண்ட பயணம் தொடர்கிறார்.

“நம்மிடையே வாழ்ந்தோர் வரலாற்றை முறைப்படி பதிவு செய்யாத இனம் ஒரு நாற்றாண்டின் முடிவில் வரலாறு இல்லாத வெற்றிடத்தில் மற்றவரின் இரவல் வரலாற்றை பேசியபடி நிற்கும். என்றோ ஒரு நாள் எவனோ ஒருவன் தேடப் போகிறான். அவனை ஏமாற்றிவிடாதீர்கள் அனைவரையும் பதிவு செய்யுங்கள்” என அவாவுற்றுத் தன் பதிவுகளை நிறைவுறுத்தும் இவ்வாசிரியரும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியவரே என்பதுடன் இவரது பதிவுகளால் பெறும் வாசிப்பு அனுபவம் சிலிர்க்கவும் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது எனலாம்.

வாசகனும் படைப்பாளியும்

கே. சூர். திருத்துவராஜா

கலை இலக்கியம் சார்ந்த படைப்பாளி ஒருவர் படைப்பாக்க நண்பர் ஒருவருடன் உரையாடும்போது பெற்றுக்கொள்கின்ற நூல் சார்ந்த கருத்துக்கள் ஆரோக்கியமான வாசகன் ஒருவனாலும் நூலினுள் பொதிந்திருக்கும் நல்ல பக்கங்களை அவனால் கூறமுடியும் என்பது நிதர்சனமே. கலை இலக்கியம் எத் துறை சார்ந்த படைப்பாக அமைந்தாலும் எழுத்துலகில் அவன் பிரகாசிக்கவேண்டுமாயின் பல நூல்களை தேடி வாசித்தறிய வேண்டும்.

அன்றும் இன்றும் உலகெங்கும் பெயர் கூறத்தக்க கவிஞர்களாகவும் நாவலாசிரியர்களாகவும் வாழ்ந்தும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றவர்களின் கலைசார் வரலாற்றினை புரட்டிப் பார்ப்போமானால் பல மணி நேரங்களை நூலகங்களிலே அவர்கள் செலவு செய்திருந்ததாகவே பதிவுகள் கூறுகின்றன. வாசகனும் படைப்பாளியும் இரு களநிலையாக கொண்டிருந்தாலும் கண்கள் இரண்டானாலும் பார்வை ஒன்றேதான் என்பது போல அவர்களின் இலக்கிய செழுமை வாசகனே படைப்பாளியாக தகுதி பெறுகின்றான் என்பது பட்டறிவு மிக்க உயர்நிலை கருத்தாகும்.

படைப்பிலக்கியம் என்று பார்க்கும்போது மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, சிறுகதை, குறுநாவல் மற்றும் நாவல் என பலப்பல படைப்பாக்கங்கள் விரிந்து சென்றாலும் முதிர்ச்சி பெற்ற படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களின் வாசிப்புத்திறன் இன்றும் எவ்வகையிலும் குறைந்ததாக இல்லை. அவர்களின் எழுத்துலக மேன்மைக்கு வாசிப்பு திறனின் முக்கியத்துவம் தொடர்பாக இன்றும் எவ்விடத்திலும் கூறத் தவறுவதில்லை. 'முதலில் வாசகனாக இரு. பின்னர் எழுத்தாளன் எனும் படியில் கால்பதிக்க தகுதிபெறுவாய்' என்கின்ற பட்டறிவு மிக்க இலக்கிய செழுமை சார்ந்த ஆழமான கருத்தின் தொனி வாசகனுக்கும் படைப்பாளிக்கும் மகுடம் சூட்டுகின்ற கருத்தாக அமைகின்றன.

பாரம்பரிய கலைகள் என்பனவற்றினை விரிவாக ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது உடலசைவு ஆட்டங்கள் நரம்பு வாத்தியம் உள்ளிட்ட இசைக்கருவி மீட்டல் இவைகளோடு கூத்துக்கள் என்பன ஒரு நூற்றாண்டின் முன் எழுத்துருப் பெற்ற மரபுக் கலை சார்ந்தவை என்பதற்கு பதிவு நூல்கள் ஆதாரமாகின்றன. அவைகளை எழுதி வைத்தார்கள். பின்சந்ததி தாய் நூலினை வைத்துக் கொண்டு களங்களை அமைத்து மரபு கலை தேய்ந்து போகாது பல்துறை சார் கலைஞர்களை உருவாக்கி வெற்றியும் கண்டிருந்தார்கள்.

பாடசாலை கல்வியின் முக்கியத்துவம் பேணப்படவேண்டும். பாரிய பொறுப்பு திணைக்களங்களுக்கு கடப்பாடாக இருந்தாலும் மூதாதையரின் பாரம்பரிய அனைத்து

கலைகளும் இன்று முடிந்தளவு சமகால பரம்பரையினர் கவனத்தில் கொள்ளாது போனால் இன்று களத்தினில் நிற்கின்ற சகல தரத்து கலைஞர்களோடு பாரம்பரிய கலை தேய்ந்து போகும் நிலையை பாதுகாக்கமுடியாது. ஆகவேதான் அன்றைய கலைசார் நூல்களை எழுதி வைத்தார்கள். அவைகளை வாசித்தறிவதன் மூலமே கலையையும் கலைஞர்களையும் இன்றே ஒன்றிணைக்கின்ற மிக பொறுப்பான பணி துறைசார்ந்தவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

மக்கள் மத்தியில் வாசிப்புத்திறன் தளர்வுற்று போகின்றமையை கல்விசார் பணிப்பாளர்களும் பொது நிறுவனங்கள் சார்ந்தோரும் வாசக தன்மையை உயர்த்த வேண்டுமென இன்றும் வலியுறுத்தி பேசாத மேடைகளே இல்லை எனலாம். ஆகவே குடும்ப அங்கத்தினர்கள் இணைந்து தத்தம் இல்லங்களை நூலகங்களாக மாற்றியமைத்து வாசிப்பினூடான கல்வியையும் வளர்த்து ஆரோக்கியமான வாசகனாகவும் நலமான கட்டுரையாளராகவும் வருவதற்கு பெற்றோரின் வாழ்வியல் பதிவுகளின் பட்டறிவு பயன்பாடுடையதாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

“நல்ல பணியாளனாய் இரு கட்டளையிடும் எஜமானாய் வர நீ தகுதி பெறுவாய்” எனும் நலமான கருத்தினை போன்று நல்ல வாசகனாலேயே படைப்பாளியாக வரமுடியும் என்பது படைப்பாளிகள் கூறுகின்ற வார்த்தைகளாகும். பெற்றோரை மட்டுமல்ல முதியோரை மதிக்கும் பண்பு அவர்களுக்கு கீழ்ப்படிதல் அவர்களுடனான உரையாடல் அவர்கள் முகம்கொடுத்த களநிலை அனுபவங்கள் இளையோர்க்கு நல்ல ஆசானின் கருத்துக்களாக அமையும்.

விசமிகளால் தீவைத்து சாம்பலாய்ப் போன யாழ் நூலகம் ஆசியாவிலே முதன்மைத்தரம் வாய்ந்த நூலகமாகும். வடபுல மக்களின் அறிவு விருத்திதனை விழுக்காடைய திட்டமிடப்பட்ட நயவஞ்சகர்களின் செயலாகவே அறியப்பட்டது. நூலகத்தின் சிறப்பு அதன் பெருமை என்பன புலம்வாழ் மக்களுக்கு கிடைக்கக் கூடாதெனும் ஓர் செயலாகவே அமைந்தது.

பிரதேசம் எங்கும் நூலகங்கள் உயர்ந்து நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு நூலகங்களின் படி ஏறும்போது ஒரு நண்பன் எமக்கு அறிமுகமாகின்ற ஓர் உணர்வினை பெற முடிகின்றது. ஒருவனுடைய மேசையில் நான்கு நல்ல நூல்கள் இருக்குமாயின் நான்கு நண்பர்களுடன் உரையாடுவது போன்ற நிலையில் உளம் புளகாங்கிதம் அடையும்.

திருக்குறள் எனும் நூலில் மனித வாழ்வியலின் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத சகல பக்கங்களையும் எமக்கு தந்திருந்தார் தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர். கற்றுத்தேர்ந்த பல கல்வியாளர்களினால் திருக்குறள் நூலுக்கு பொழிப்புரை எழுதப்பட்டிருப்பதனை நாமறிவோம்.

எனவே, நூற்றாண்டு சென்ற பல காவியங்களை யாத்த பெருமைக்குரியவர் களும் இறுதிவரை வாசகர்களாகவே வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். பாடசாலை மாணவர்கள் பாடநூல்களை மட்டுமே வாசித்துக் கொள்கின்றார்கள். பாடசாலையில் நூலகங்கள் அமையப்பெற்றாலும் வாசிப்புத்திறன் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன.

மனிதன் தினசரி பத்திரிகைகள் வாசிப்பது தவறில்லை. ஆனால், கலை இலக்கிய நூல்களை தேடிக் கற்றுக்கொள்பவனே தேடல் உள்ளவனாக கணிக்கப் படுகின்றான். அவனொருவனால் மட்டுமே இலக்கியம்சார் நூல்களை பதிவுசெய்ய முடியும். சமகால இளையோரின் கரங்களில் அறிவுசார் நூல்களை கொடுக்கின்ற பெரும் பங்கு பெற்றோரின் கையில்தான் உண்டென்பது தெளிவுபட்ட கருத்தாகும். சமூக முற்போக்கு நிறுவனங்களும் கிராமம் சார்ந்த வாசிப்பு திறனை முன்னிலை கருத்தாக கொண்டு செயல்படுவதன் மூலமே இன்றைய வாசகன் நாளைய படைப்பாளி எனுமுயர் கருத்தினை வரலாற்று பதிவுகள் எமக்கு கூறிநிற்கின்ற பாடமாகும்.

பூமறாங்

பண்டிதர், சைவப்புலவர் பொன். சுகந்தன்

சுற்றிவர வயல்.... நடுவே தென்னைகளால் சூழப்பட்ட அழகிய சிறிய கிராமம் அது. வீடுகளும் தென்னம் ஓலைகளால் வேயப்பட்ட சிறிய குடிசைகளாகவே காணப்பட்டது. ஆனாலும் அதில் ஒரு அழகு இருந்தது. இந்தக் குடிசைகளின் நடுவில் அழகானதொரு வேப்பமரம். அந்த வேப்பமரந்தான் சிறு பிள்ளைகளின் விளையாட்டு அரங்கம். ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுவார்கள்.... வேப்பமரத்தின் கிளைகளில் இருந்து ஆடுவார்கள்.... வேப்ப மரத்தின் நிழலிலே சிறிய பெண்பிள்ளைகள் எட்டுக்கோடு விளையாடுவார்கள்.... வேறும் சிலர் வேப்பமரத்தினைச் சுற்றி ஓடிப்பிடித்து விளையாடுவார்கள். இவ்வாறாக அந்த வேப்பமரம் கலை கலாசார விளையாட்டு நிகழ்வுகளின் மத்திய நிலையமாக, மகிழ்ச்சியான இடமாக திகழ்ந்தது.

இவ்வாறான அழகிய கிராமத்தில்தான் வசந்தன் பிறந்தவன். இன்று அவன் இலண்டன் மாநகரில் வசித்தாலும் தான் பிறந்து, வளர்ந்து, விளையாடித் திரிந்த தனது அழகிய கிராமத்தை மட்டும் அவனால் மறக்கமுடிவதில்லை. இடையிடையே தனது கிராமத்து வாழ்வையும் அவன் அசைபோடத் தவறியதில்லை. இடையிடையே அசைமீட்டு ஆனந்தமும் கொள்வான். வேப்பமரத்தின் கீழ்க் கொப்பிலே பெண்பிள்ளைகள் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுவது வழக்கம். ஒரு தடவை அவர்கள் வராத நேரம் பார்த்து வசந்தனும் அவனின் நண்பர்களும் ஊஞ்சல் ஆடிய வேகத்தில் ஊஞ்சல் அறுந்து விழுந்துவிட்டது. இதைக் கேள்விப்பட்ட பெண்பிள்ளைகள் கைகளில் தடியோடு அடிப்பதற்கு கலைத்துவர வசந்தனும் நண்பர்களும் தலைதெறிக்க ஓடியதையும் நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி சிரிப்பான்.

இலண்டன் மாநகரில் வசந்தன் வசித்தாலும் தன் ஊரின் நினைவுகளோடே வாழ்ந்திருந்தான். இதனால் அவனுக்கு இன்றைய தினம் மிகவும் ஆனந்தமாக இருந்தது. ஏனெனில் இன்றுதான் பல வருடங்களின் பின் ஊருக்குச் செல்லவுள்ளான். அதற்கு காரணமும் உண்டு. வேறொன்றுமில்லை வசந்தனின் திருமணந்தான். வசந்தனின் மாமி மகள் கமலாதான்.... சிறு வயதிலே அவளைப் பார்த்தது.... அதற்குப் பிறகு இலண்டன் வந்ததும் பார்க்க முடியவில்லை. நன்றாகப் படிக்கிறாள். நல்ல கெட்டிக்காரியென்று வசந்தனின் தாயார் ரெலிபோனில் கதைக்கும்போது இடையிடையே கூறிக்கொள்வார். கேட்டு சந்தோஷமும் பட்டவன்.... இன்று அவளே தனக்கு மனைவியாகப் போகிறாள் என்றதும் வசந்தனுக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி! இலண்டன் மாநகர ஆடம்பர வாழ்க்கை முறையை விட கிராமப்புற வாழ்க்கைதான் அதன் கலாசாரப் பண்பாடுகளைத்தான் பெரிதும் விரும்பினான் வசந்தன். இப்போதும் அவனின் பாட்டன் பாட்டி வாழ்ந்தமுறை நினைவுக்கு வரும். பாட்டனார் வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருப்பார். பாட்டி சாப்பாடு கொண்டுசெல்வார். சில வேளைகளில் வசந்தனும் பின்னால் சென்று விடுவான். பாட்டி சாப்பாட்டோடு

வயற்கரை ஓரமாக நின்ற பூவரசம் மர நிழலிலே இருந்தபடி கூப்பிடுவார். பாட்டாவும் சத்தம் கேட்டு வேலையை நிறுத்திவிட்டு கை, கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு பூவரச மரத்தடியில் வந்தமர்ந்து சாப்பிடத் தொடங்குவார். அவர் சாப்பிடும் அழகைப் பார்த்து வசந்தன் இரசித்துக் கொண்டிருப்பான்.

எனவேதான் கிராமப்புற வாழ்க்கை முறைக்கும், நம் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பவனாகவே வசந்தன் காணப்பட்டான். இவற்றையெல்லாம் எவ்வளவோ வருடங்களின் பிற்பாடு காணப்போகின்ற மகிழ்ச்சியில் இலண்டன் மாநகரில் இருந்து வந்திறங்குகின்றான் வசந்தன். கொழும்பில் இருந்து நேரே ஹயஸ் வாகனத்தில் வந்திறங்குகின்றான். சற்றுத் தூரத்தே இறங்கி தனது கிராமத்தின் அழகைப் பார்த்து இரசிப்பதற்காக நடந்து வருகிறான். வெய்யில் சுட்டெரிக்கிறது. ஒதுங்கி நிற்பதற்கு ஒரு மரத்தையும் காணவில்லை. தூரத்தே தெரிகிறது ஒரு அழகிய நிழற்குடை. அங்கு சென்று ஒதுங்கிக் கொள்கின்றான். கண்களைக் கூச வைக்கிறது வெய்யில். அங்கிருந்தபடி கண்களை ஆவலோடு உலாவ விடுகின்றான். அதோ வயல்.... அதிர்ச்சி....!” ஏன் பச்சைப் பச்சென்று இருந்த எங்களது வயல்கள் எல்லாம் கருகிக் கிடக்கின்றன. என்ன நடந்தது. வசந்தனின் மனதுக்குள் ஆயிரம் கேள்விகள். விடை காண முடியாமற் தவிக்கின்றான். அப்போதுதான் ஒரு வயோதிபரும் அந்த நிழற் குடைக்குள் வெய்யிலின் அகோரம் தாங்கமாட்டாமல் ஒதுங்கிக் கொள்கின்றார். “என்ன தம்பி ஊருக்குப் புதிசோ...” வயோதிபரின் கேள்வி வசந்தனும் ஒரு லேசான சிரிப்போடு இல்லை ஐயா! ஊர்தான் எனக்குப் புதிசாய் இருக்கு...” வசந்தனின் வார்த்தைகளில் இருந்த அர்த்தத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத வயோதிபர் தொடர்ந்தார்.

“யாருடைய மகன் தம்பி...”

“கந்தப்பு செட்டியாருடைய பேரன்.... கனகராசாவின்ரை மகன்....” ஒரு பட்டியலையே எடுத்துவிட்டான் வசந்தன். உடனே வயோதிபரின் முகத்தில் ஒரு பிரகாசம்.... “அட நம்ம இலண்டன் தம்பி...” அவருக்கும் இலண்டன் தம்பி என்று அடைமொழி போட்டு அழைப்பதில் ஒரு விருப்பம். என்ன செய்வது அதிலேதான் கௌரவம் இருக்கிறது என சிலர் எண்ணுகின்றார்கள். “எனது ஊர்ப்பேரை அடைமொழி போட்டுச் சொன்னால் என்ன குறைந்தா போய்விடுவார்....” என மனதுக்குள்ளே பேசிக்கொண்டான்....” தம்பி உந்த வயலுக்குள்ளாலை இறங்கி நடந்து போனால் வீட்டை போயிடலாம். வெய்யிலைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றால் நிற்க வேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும். கொப்பா கண்டால் சந்தோஷப்படுவார் தம்பி.... நானும் அங்கேதான் போறேன்.... வா. வசந்தனும் பதிலுக்குக் காத்திருக்காது வயோதிபரோடு வீதிக்கு இறங்கினான். வயல்நிலங்களைப் பார்க்கப் பார்க்க வசந்தனுக்கு கவலை கவலையாக வந்தது. “ஐயா.... பச்சைப் பச்சென்று காட்சியளிக்கும் வயல்கள் எல்லாம் எரிந்து போய் வாடியிருக்கிறது....” வயோதிபரும் தளதளத்த குரலில் “என்ன தம்பி செய்யிறது. மழை இல்லை.... இயற்கை எங்களை ஏமாற்றிவிட்டது....” என்றதும் கோபம் மேலிட்ட வசந்தன்.... “ஐயா! இயற்கை எங்களை

ஏமாற்றவில்லை. நாங்கள் தான் இயற்கையை ஏமாற்றிவிட்டோம். பாருங்கள் எவ்வளவு சோலையாகக் காட்சியளித்த எனது அழகிய ஊர். இன்று பாலைவனம் போல் காட்சியளிக்கிறது. இயற்கையை நாங்கள் அழித்தால் இயற்கை எங்களை அழிக்குந்தானே....” வயோதிபர் மௌனமானார். வயோதிபரின் கண்களில் கண்ணீர்த்துளிகள் பனிக்கின்றன. சிறிது நேரம் மௌனம் வியாபிக்கிறது.... வயல்வெளியைக் கடந்து ஊருக்குள் பிரவேசிக்கின்றான் வசந்தன். பழைய குடிசை வீடுகளைக் காணவில்லை. எல்லாம் பெரிய கல்வீடுகளாய்க் காட்சியளித்தன. தனது வீட்டையே அவனால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. வயோதிபர்தான் வீட்டினையும் காட்டினார். மேல்மாடி வீடு அழகாகத்தான் இருந்தது. உள்ளே சென்றதும் தந்தையார் கண்டுவிட்டார். “வசந்தன் வந்திட்டான்.... பிள்ளை வந்திட்டான்....” என்ற சத்தம் கேட்டே எல்லோரும் ஓடி வந்துவிட்டனர். முதலில் அப்பா ஓடிவந்து கட்டியணைத்து முத்தம். அதன்பின் தாயார், சகோதரர்கள் ஆனந்தத்தில் மிதந்தான் வசந்தன். திடீரென ஒரு மாற்றம். “அப்பா.... நான் விளையாடுகிற இடத்தைப் பார்த்திட்டு வாறன்....” என்று அருகில் இருந்த அந்த இடம் நோக்கிச் சென்றான். “பார்த்தாயா வசந்தன் நீ சின்ன வயசிலை விளையாடிய இடம்.... பார்த்தும் வசந்தன் அதிர்ந்தான். என்ன வசந்தன் அதிர்ந்து போனாய். எப்படி அழகான மைதானம் பார்த்தாயா. சனியன் வேப்பமரமொன்று அதைத்தான் வெட்டப்பட்ட பாடு. நல்லாய் வேர் விட்டிட்டுது. எல்லா வேரையும் வெட்ட முடியவில்லை. பார் சில வேர்கள் அப்படியே கிடக்கு.

விக்கல், விம்மல்ச் சத்தம் கேட்டுத் தந்தையார் திரும்பிப் பார்க்கின்றார். வசந்தன் வேப்பமர வேரில் வீழ்ந்து அழுகின்றான். கதறிக் கதறி அழுகின்றான். தந்தையாருக்கு எதுவுமே விளங்கவில்லை. திகைத்துப் போய் நிற்கின்றார். தூரத்தே ஒலிபெருக்கி வாகனத்தில் “தேசிய மரம் நடுகை.... ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் ஒவ்வொரு மரம் நடுவோம்.... இயற்கையைப் பாதுகாத்து நாமும் இனிதாய் வாழ்வோம்...! இப்போது தான் வசந்தனின் தந்தையார் விக்கி விக்கி அழுகின்றார்.

முற்றும்

பண்பின் சீகரம்

ஆ. முல்லைதீவியன்

இன்று வெள்ளிக்கிழமை. எனது வேலைகள் முடிந்து இரண்டு நாள் விடுமுறையில் வீடு திரும்புகின்றேன். பேருந்தைப் பிடிப்பதற்காக யாழ்ப்பாண பேருந்து நிலையத்தில் காத்திருக்கிறேன். நிறைய சனங்கள் பஸ்ஸுக்காக காத்திருக்கிறார்கள்.

மாணிக்கம் ஐயா போல இருக்கு. அவரும் பஸ்ஸுக்காக காத்திருந்தார். அவர் முன்னர் எங்கள் வீட்டில் இருந்தவர். அவர் கன்னங்களை தாடி முடியிருந்ததால் உடனே அடையாளம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. கையில் ஒரு பொலித்தீன் பையும் வைத்திருந்தார். என்னைப் பார்த்து புன்னகைத்தார்.

“எப்படி இருக்கிறாய் ஈழவேந்தன்?” என்னைப் பார்த்து வினாவினார். “நான் நல்ல சுகமாயிருக்கிறேன். நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள் மாணிக்கம் ஐயா?” என்றேன். “பறவாயில்லைத் தம்பி, பிறந்திட்டம் வாழத்தானே வேணும்” என்று இழுத்தார். அவர் கதைக்கின்ற பொழுது குரலில் ஒரு கவலை தொனித்தது. முகத்தில் சோகம் தென்பட்டது. பஸ் வந்தது. இருக்கைகளைப் பிடிப்பதற்காக சனங்கள் இடிபட்டு தள்ளப்பட்டு ஏறுகின்றனர். நானும் ஏறி பஸ்ஸின் யன்னல் கரையோரம் அமர்ந்து கொண்டேன். “தம்பி ஈழவேந்தன் எனக்கு ஒரு சீர் பிடி அந்த சீர்ல இந்த பையை வை” என சொல்லிவிட்டு, கடைசியாளாகத்தான் மாணிக்கம் ஐயாவால் பஸ்ஸில் ஏறிவர முடிந்தது.

முந்தி ஒரு காலம் மாணிக்கம் ஐயா எண்டால் ஊரிலே தெரியாத ஆக்கள் இல்லை. எந்தக் காரியம் ஊரில் நடத்தாலும் முன்னுக்கு வந்து நிற்பார். செத்த வீடு எண்டாலும் சரி, விளையாட்டுப் போட்டி எண்டாலும் சரி முன்னுக்கு நிண்டு ஓடியாடி வேலைகளைச் செய்வார். இப்ப அவரது உடல் நலிவடைஞ்சு போச்சு. பஸ்ஸில் ஏறக்கூட கஸ்ரப்படுகிறார் போல. எனது இருக்கைக்கு அருகே அமர்ந்து கொண்டார் மாணிக்கம் ஐயா. பஸ் புறப்பட்டது. மாணிக்கம் ஐயா பேசினார்.

“தம்பி நான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வாறன். அங்க இருக்கல்லே அந்த கல்யாண மாலை என்ற இடம். அங்கேதான் போயிற்று வாறன். எனர் மேள் எழிலிசைக்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கிற விசயமாத்தான் அவவுக்கும் வயசு வந்திட்டுது. எப்படியாவது கரையேத்திட வேண்டும் எண்டுதான் முயற்சிக்கின்றேன். ஒரு தொகை ஜாதகக்குறிப்பு பாத்திட்டன் தம்பி எதுவுமே கூடியபாகம் பொருந்தேல்ல. அவவுக்கு கிரகபாவம் கூடாது போல. அதுதான் மாப்பிள்ளை தேடுறது கஸ்ரமாயிருக்கு. நீயும் அறிஞ்சிருப்பாய்தானே தம்பி! இந்தப் பிரச்சினைக்க தாய்க்காறியும் கிபிர் அடியிலே போய்ச் சேர்ந்திட்டா” “ஓம் தெரியும் ஐயா” சிறிது நேரம் இருவரும் மௌனமானோம்.

அவரே மீண்டும் மௌனத்தைக் கலைத்தார். “தாயில்லாப் பிள்ளை எண்டதால் கொஞ்சம் செல்லம் குடுத்திட்டன். நல்ல இடத்தில் ஒரு பையன் கிடைச்சிட்டான் என்றால் எனக்கும் கொஞ்சம் நிம்மதியாய் இருக்கும். என்னதான் வைரக்கட்டியாக இருந்தாலும் துயரங்கள் யாரையும் கசக்கிப் பிழியாமல் விடுவதில்லை. வயசான காலத்தில் சிரமங்களைத் தாங்கிறதும் கஸ்ரம் போல இருக்கு. அவர் கண்கள் சிவந்தன. முகம் கறுத்து கடுமையான கவலையை வெளிக்காட்டியது. தனது தோளில் இருந்த துண்டை எடுத்து கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார். பேசிக்கொண்டு வந்ததில் நேரம் போனது தெரியவில்லை. வாகனமும் மிகவும் வேகமாகத்தான் வந்தது.

பஸ் இப்போது யக்கச்சி தாண்டி ஆனையிறவு உப்பளத்தை நோக்கி போய்க் கொண்டிருந்தது. வீதிக்கு குறுக்காக மாடுகள் கூட்டம் கூட்டமாக சென்றன. தலையிழந்த பனைமரத்தின் உச்சியில் மைனா ஒன்று அமர்ந்திருக்கிறது. எனக்கு அந்தப் பனைமரமும் மாணிக்கம் ஐயாவையும் அவரது மகளையும் ஞாபகப்படுத்தின. வயசான காலத்தில் அந்தக் கிழவருக்கு எத்தகைய பொறுப்பு. ஆனையிறவுக்கு வந்திட்டம். உப்பளக்காற்று மேனியைத் தடவிச் சென்றது. வெட்டைவெளியில் மேற்கே தூரியனை முகில்கள் துரத்துகிறதோ....

எமது பஸ்வண்டி, முன்னால் செல்லும் பஸ்வண்டியைத் துரத்துவது போல என்று எண்ணத் தோன்றியது. “தம்பி எங்கையும் பஸ் நிப்பாட்டினாங்கள் எண்டால் தண்ணி குடிக்கலாம்” “இல்லை ஐயா இப்ப நிப்பாட்டமாட்டினம். இந்தாங்கோ என்னட்டை தண்ணி இருக்குது” எனது பையில் இருந்த தண்ணிப் போத்தலை எடுத்துக் கொடுத்தேன். தாக மிகுதியால் அவர் அதில் இருந்த முக்கால் பகுதியையும் குடித்து முடித்துவிட்டார்.

நான் நினைக்கிறேன் அவர் மத்தியானம் இன்னும் சாப்பிடேலப் போல. தன் மகளுக்கு எப்படியும் நல்ல காரியம் நடக்கவேணும் எண்டதுக்காக அலைஞ்சு உலைஞ்சு திரியிறார் போல. “தம்பி ஈழவேந்தன்”! போன கிழமை ஒரு மாப்பிளை பகுதி வந்தது. கிரக பாவமும் எல்லாம் சரயாப் பொருந்தி வந்தது. பதினைஞ்சு இலட்சம் காசும் வீடும் தரச்சொல்லி கேட்டவை. எப்படியும் யாரிட்டையாவது காசை ரெடி பண்ணிக் கொடுப்பம் எண்டுதான் முயற்சித்தனான்....

எனக்கு கோப்பாப்புலவில் கொஞ்சக் காணி இருக்குத் தம்பி. அதை ஈடு வைச்சோ அல்லது விறறோ இந்தப் பிள்ளையைக் கரைசேர்ப்பம் எண்டுதான் நினைச்சிருந்தன். ஆனால், அந்தக் காணியைத்தான், இன்னும் இராணுவம்.... என்ன செய்ய ஒரு பெருமூச்சு விட்டார்.

கோயில்ல வைச்சு பெண்ணைப் பார்த்திட்டு, பிறகு சொல்லி அனுப்பிறம் எண்டு கூறிவிட்டுப் போய்விட்டினம். நானும் கூடியமட்டும் முயற்சிசெய்தன். அந்த

மாப்பிளையை பேசி முடிக்கிறதுக்கு ஹ...ம்...ம்... சிறிது நேரம் மௌனம். “பின்னாடி, நான் அறிஞ்சன் தம்பி அந்த பையன் கனடாவுக்கு போய்விட்டானாம்...”

என் யன்னல் ஓரம் வெள்ளைக் கொக்கு! கிட்டிய தூரம் போல் இருந்தது. கையை விட்டேன் எட்டவில்லை.... கிழவரின் மனநிலையும் இப்போ எனக்கு புரிந்தது.

வண்டி மெதுவாகத்தான் அசைந்து கொண்டிருந்தது. அது புதுக்குடியிருப்புச் சந்திக்கு வந்துவிட்டது. தமிழ்நிலா வெதுப்பகத்தில் மக்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். பொலிஸ் குழுவொன்று சந்தியில் நிற்கிறது. இராணுவ வண்டியும் ஒன்று நிற்கிறது. அதிலிருந்தவர்கள் பலரும் கடைகளிற்குள் நிற்பதாக தெரிகிறது. ஒரு மாதிரியாக எப்போதும் போல மனசு கனத்தது. பழசையெல்லாம் எத்தனை தடவைதான் நினைத்துப் பார்க்கிறது. முடியவில்லை.

தூரத்தே தெரியும் மின்விளக்கு வெளிச்சத்தில் குண்டு தின்ற பள்ளிக்கூடம் ஒன்று தெரிகின்றது. இன்னும் திருத்தப்படவில்லை அது. சனங்கள் சந்தியில் இறங்கிக் கொள்கிறார்கள். மாணிக்கம் ஐயாவைப் பார்க்கிறேன். மௌனமாக இருக்கிறார். அவர் முகம் வாடியிருக்கிறது. சாப்பாடு தண்ணி இல்லாமல் மட்டுமல்ல வாழ்க்கையிலே அவர் மிகவும் களைத்து, சோர்ந்து போயிருக்கிறார் என்பதை அது பறைசாற்றியது. பஸ் புறப்பட்டது. அவர் தெம்படையும் விதமாக நாலு வார்த்தை நயமாக பேசவேண்டும் போல் இருந்தது. மாணிக்கம் ஐயா என்ன களைச்சு போயிட்டியளா?

வாழ்க்கையில் வன்னி மக்கள் எவ்வளவு கஸ்டங்களைத் தாண்டிவிட்டம். அதைப் போல இனியும் வருகின்ற கஸ்டங்களைத் துவளாமல் துண்டாகாமல் தாண்டிவிட வேணும் ஐயா. முயன்று கொண்டிருங்கோ பலன் கிடைக்காமலா போய்விடும். “இல்லைத்தம்பி, அண்டைக்கு அவ என்ரமேன், “அப்பா இனி மாப்பிள்ளை பேசிவந்தா, பொம்பிள்ளையைப் பார்க்கவேணும் எண்டு கோயிலுக்கில்ல, எங்கு வரச் சொன்னாலும் நான் வரமாட்டேன். எத்தனை மாப்பிள்ளைகள் வந்து பாத்திட்டு பிறகு, பின்னே சொல்லறம் எண்டு தட்டிக் கழிச்சிட்டு போயிட்டினம். இது எனக்கு தேவையா அப்பா! இனி என்னால ஏலாது, நான் ஒரு இடமும் வரமாட்டேன். இண்டையோட இதுக்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறன் என்று சொல்லிப்போட்டா. அவ சொன்னது என்ர மனசில இடி விழுந்த மாதிரி இருக்கு.

அவருக்கு கண்கள் கலங்கின. கண்ணீர் கன்னங்களில் வழியுமுன்னே கைகளால் சட்டென்று துடைத்துவிட்டார். எனக்கு சங்கடங்களிலிருந்து மீள முடியவில்லை. மாணிக்கம் ஐயாவுக்கு சொல்லி ஆறுதல் அடைவதற்கும் யாரும் இல்லைப்போலும். “ஐயா கடைசியாக நீங்கள் பார்த்த அந்த மாப்பிள்ளை அதுதான் அந்த கனடாவுக்குச் சென்றுவிட்டதாக சொன்னீர்களே. அவர் பெயர், முகவரி ஏதும் தெரியுமோ? சும்மாதான் கேட்கிறேன் என்றேன் நான். “தெரியும் தம்பி”. அவர்

சாவகச்சேரி, சங்கத்தானை தம்பி. பெயர் மனோகரன். பேருந்து இப்பொழுது முள்ளி வாய்க்காலை அடைந்திருக்கிறது. காற்று பலமாக வீசத் தொடங்கியது. இந்தக் காற்றில் எத்தனை எத்தனை இந்த மண்ணுக்குள் அவலமாய்த் துடித்து புதையுண்ட ஜீவன்களின் மூச்சுக்காத்துக் கலந்திருக்கிறது. அதெல்லாம் சேர்ந்துதான் இந்தக் காற்று இவ்வளவு வேகமா வீசுதோ.

இன அழிப்பு நிகழ்வின் அடையாளங்களாய் பகல் வேளையில் ஆங்காங்கே தெரிந்த எதுவும் இப்போ இருட்டில் மறைந்திருந்தன. ஒரே இருள். வெளியே எதுவும் தெரியவில்லை. முல்லைத்தீவு வந்ததும் இறங்கிச் சென்று இருளில் மறைந்தோம். காலச் சக்கரத்தை நிறுத்த முடியுமா?

சில மாதங்கள் கழிந்து மீண்டும் ஒரு நாள் மாணிக்கம் ஐயாவை வண்டித் தரிப்பிடத்தில் சந்தித்தேன். “என்ன ஐயா மீண்டும் கல்யாணமாலைக்குத் தானா போகிறீர்கள்? என்று கேட்டேன். என் அருகில் வந்தார். தம்பி! ஒரு சந்தோசமான விசயம். அந்த கனடா மாப்பிள்ளை தபால் அனுப்பியிருக்கிறார் தம்பி, “எனக்கு சீதனம் எதுவும் வேண்டாம். உங்கட மகளை நான் எடுக்கிறன். கொஞ்சநாள் பொறுங்கோ” எண்டு. உண்மையாகவா! மிக்க சந்தோசம் ஐயா! ஆனால் வயசான காலத்தில நீங்கள் தனிக்கப் போறீங்களே? “அது பறவாயில்லைத் தம்பி. எனக்கு என்ர பிள்ளை கரை சேர்ந்தாக் காணும். அந்த வற்றாப்பளை அம்மன் என்னைக் கைவிடேல்ல அது போதும் எனக்கு” என் நண்பன் மனோகரனை எண்ணி என் மனம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டது. அவனுக்கு நிகராக அவன் பக்கத்தில் வேறு யாரையும் நிறுத்திப் பார்க்க என்னால் முடியவில்லை. உண்மையில் அவன், எவரும் எட்டமுடியாத, நற்பண்பின் சிகரம்....!

ஆண்ட இனமோ மாண்ட இனமோ

கே. சிவமாலதி

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், (மோ.போ.பிரிவு),
பிரதேச செயலகம், பருத்தித்துறை.

அவனியில் அன்னையவள் கருவறையுள்
அரும்பும் உயிர் ஒன்று
அவதரிக்கும் அந்நாளில் ஆயிரமாம்
ஆசைகள் பிறந்திடும் அத்தருணம்
அன்பிலே ஆளப்போகும் தன் மகன்
ஆடி அசையும் போதிலே ஆனந்தமே.

கருவிலிருக்கும் குழந்தையது - காதலாய்
உறவாடுகின்றது தன் தாயுடன்
காணத்தடிக்கும் உலகைப் பற்றி
உரையாட நினைக்கின்றது
என் இனம் எதுவென்று இயம்பிடு
ஏக்கமுடன் கேட்கின்றேன் உனைஇங்கு.

ஏக்கம் கொள்ளாதே! என் மகனே
ஏனிந்த அவசரம் - என்றும் நீ
பூமியிலே ஏற்றமாய் வாழ்ந்திடவே
புகழ் கொண்ட இனமடா - நீ
புனிதமாய் வாழ்வதற்கும் பெருமையாய்
பேசுவதற்கும் ஏற்ற இனமடா!

துணிச்சலைத் தோழனாக்கி துயரத்தை
தூர ஓட்டிடும் தன் மானம்
கொண்ட இனமடா - தரணியிலே
தலைநிமிர்ந்து சொல்ல வைக்கும்
தாய் தேசமதில் உன் இனம் என்றால்
தயங்காமல் சொல்! தமிழினம் என்று.

சேர சோழ பாண்டியர்களால் - செம்
மொழி பேணப்பட்ட இனம்
சோர்ந்து என்றும் போகாது
துடிக்கும் இதயம் போல்
வீறு கொண்டு நடை போடும்
வீரம் மிக்கது உன் இனம்.

ஆழிக் கடல் தனில் ஆடி - அங்கு
தேடிக் குவிக்கும் செல்வங்கள்
ஏர் பிடிக்கும் கையாலே - எங்கும்
ஏழ்மை நீக்கும் தந்திரங்கள்
வாய்மை தவறாத வரலாறுகள்
வாழ்ந்து காட்டியது உன் இனம்.

மறத்திலே மாற்றானை மண்டியிட
வைத்து தன் அறத்தாலே
அந்நியரை அசர வைத்து - தன்
திறத்தாலே கொடியவரைச்
சுட்டெரிக்கும் குணம் கொண்டதடா
நீ சுந்தரமாய் வாழும் போகும் தமிழினம்.

கண்ணே உறங்கு! கண்மணியே உறங்கு!
காதலுடன் தாலாட்டும் என் பாடலில்
காவியமாய் காதோரம் கேட்டிடுவாய்
காற்றைக் கிழிக்கும் வேகம் கொண்ட
தேசங்கள் போற்றும் மறவர்கள் வாழ்ந்த
வாசம் கொண்டதடா உன் இனம்.

பாட்டன் பாட்டி - பூட்டன் பூட்டி என
பரம்பரை போற்றுதடா உன் இனம்
பண்பாட்டைக் கட்டிக் காக்கும் - குணம்
கொண்டதடா உன் இனம்
பாடித் திரியும் பறவைகளாய் தம்முள்
பாசம் கொண்டதடா உன் இனம்.

ஏற்றமிகு கல்வியால் தன் இனப்பெருமை
காத்ததடா நம் தமிழினம்
தோற்றுப் போகாமல் பீனிக்ஸ் பறவையாய்
மீண்டும் மீண்டும் எழுவதடா உன் இனம்
ஊற்றுப் போல என்றும் உருவாகி
உலகில் நிலைகொண்டதடா நம் தமிழினம்.

மானத்தை தன் உயிராய் மதிக்கும்
மாண்பு கொண்டு - ஈனச் செயலால்
எம்மை எட்டி உதைக்கும்
வீணாய்ப் போனவர்களை - தன்
விழியால் சுட்டெரிக்கும் சூரியர்கள்
வாழும் இனமடா நம் தமிழினம்.

தென்றல் காற்றாய் தேன் கலந்த
மொழி பேசி - அன்ன நடை
நடந்து வசீகரிக்கும் புன்னகையால்
இதயம் வருடிய இளம் நங்கையர்கள்
காலத்தின் தேவையால் வீரப் பெண்களாய்
வீறு கொண்டதடா தமிழினம்.

உன் இனம் இதுவென்று நானுரைக்க
உன் எண்ணமெல்லாம் - தமிழ்
இனம் நான் என்று தயக்கமின்றி
சொல்லிடவே ஏங்குவதை - தாய்
என்னால் உணர்ந்திடவே முடிகையில்
இறுமாப்பு கொள்ளுதடா இதயமது.

வரலாறு படைத்திட்ட வாண்மை
கொண்ட தமிழினத்தை
வல்லரசே திரும்பிப் பார்க்கும் தருணம்
கூட வாய்த்ததடா ஒரு காலம்
அகிம்சையைப் போதித்த அன்னையவள்
ஆண்ட இனமடா தமிழினம்.

இயல் இசை நாடகமாய் என்றும்
இயங்கிக் கொண்டிருப்பதடா தமிழினம்
தாய்மை போற்றும் தன்னிகரில்லா
தன்மை கொண்டதடா தமிழினம்
பாசம் நேசம் கொண்டு பண்பாய்
உறவாடுவது தமிழினம்.

விளையாட்டோடு வீரத்தை விதையாக்கி
திருநாட்டைக் காக்கும் திறம்
கொண்டதடா நம் தமிழினம்
மாற்றானிடம் மாண்டு போகாமல்
மாற்றங்கள் பல கண்டும் - என்றும்
ஆண்டதடா நம் தமிழினம்.

கோடான கோடி ஆண்டுகளாய் - தாய்
மொழி காத்த பெருமை கொண்ட
தமிழினம் என்றும் ஆண்ட இனம் - அன்றி
மாண்டு போகாதென்று - தன்
மார்பு தட்டிக் கூறும் மாண்பு
கொண்டதடா தமிழினம்.

(வயமா. உத்தியோகத்தர் அக்கத்திரன் போட்டி - 2018 : 2ம் இடம்)

